Printre frumoasele reuşite ale bihorenilor menţionăm şi „Festivalul prieteniei pionierești", amplă acţiune cultural-sportivă, devenită tradiţională, care anul acesta s-a desfăşurat în oraşul Marghita, avînd numeroşi oaspeţi din judeţele Satu-Mare, Arad, Sălaj şi Cluj.

MUREŞ: Creativitate, pricepere, muncă!

Aproape 10 000 de copii au devenit constructori! Unii, desigur, se pot lăuda cu o oarecare vechime în cercurile tehnico-aplicative, alţii au început activitatea de-abia în acest an şcolar. Oricum, peste 5 000 de obiecte lucrate de pionieri s-au prezentat în faţa juriului care a selecţionat pe cele mai bine puse la punct, cu funcţionalitate sau cu alte calităţi necesare pentru a intra în competiţia concursului „Start spre viitor". Iată şi numele unora dintre lucrările foarte apreciate: „Uscător de cereale folosind energia solară" (realizatori: Ion Dnuşek şi Ştefan Silvestru de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Tg. Mureş, îndrumaţi de maistrul instructor Ion Filimon); „Laser didactic" (realizatori: Csilla Kelemen, Jozsa Andrei şi Marton Levente de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Sovata, îndrumaţi de profesorul Josza Andrei). Folosirea energiei solare, a altor energii, în vederea economisirii de carburanţi, de electricitate, este doar una dintre problemele asupra cărora micii tehnicieni sînt învăţaţi să gîndească. Astfel, în viitor, la locul de muncă, spiritul de creativitate, priceperea, iniţiativele vor fi mereu la indemînă.

BRAŞOV: Laurii muncii

Printre cei 75 000 de pionieri şi şoimi ai patriei, reuniţi în 2 251 de formaţii, se numără şi orchestra de viori şi viode de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Braşov. Este o formaţie tînără ca şi componenţii săi. Cu toate acestea, renumele îi este dintre cel mai răsunător în judeţ. Unul dintre motive este acela ca în anul 1982, cînd a luat fiinţă, orchestra a reunit copiii cei mai talentaţi, unii dintre ei laureaţi ai concursurilor republicane de vioară. Aşa se face că în 1983 formaţia cucerea laurii Premiului I la faza republicană a Festivalului Naţional „Cîntarea României". Stimulaţi de acest succes, membrii formaţiei au muncit cu şi mai multă rîvnă la îmbogăţirea repertoriului, la ridicarea calităţii concertelor prezentate unui public din ce în ce mai numeros, îndrumaţi fiind de profesorul Radu Hamzea, prim-violonist al Filarmonicii „G. Dima" din Braşov. Dintre pionierii care s-au impus ca solişti îi amintim pe Florin Ionescu-Galaţi, Nicolae Bica, Liliana Apetroaie, Andreea Dan, Laura Modorcea.

ELENA MĂNESCU

DOLJ:

Un oraş al viitorului

Printre realizările pionierilor din Băileşti se înscrie şi o foarte interesantă machetă funcţională reprezentînd un „oraş al viitorului". Ea a fost concepută şi realizată de pionierii Ion Toca, Marin Bădele, Petrică Popa, Aurică Dunavăţu, Venus Giurgea, conduşi de profesorul Victor Dudău, directorul Casei pionierilor şi şoimilor patriei din Băileşti. Pentru executarea ei au fost mobilizate însă toate cele opt cercuri ale Casei Pionierilor şi şoimilor patriei care s-au alăturat pionierilor menţionaţi mai sus cu bucurie şi entuziasm. Cu un an în urmă, macheta „Ferma didactică", realizată de aceiaşi harnici constructori, a obţinut premiul al III-lea la Expoziţia republicană „Start spre viitor".

Avînd deci o experienţă temeinică şi bine apreciată, pionierii au proiectat un oraş al viitorului ce se întinde pe trei niveluri – subsol, sol şi spaţiu extraterestru.

Cum arată acest ingenios oraş? *Nivelul subteran* cuprinde locuinţe şi uzine. Legătura cu suprafaţa se face pe un pilon central în jurul căruia circulă o autostradă. Pe el sînt construite, de asemenea, magazine, centre de comandă, spaţii de servire care sînt sugerate prin diapozitive. Circulaţia de la subteran la exterior se face atît pe autostradă, cît şi printr-un ascensor funcţional care circulă prin pilonul central.

Transportul la nivelul subteran se face atît pe şosele, scări rulante şi şosele suspendate, cît şi printr-un telefenic (funcţional), iar transportul mărfurilor se face prin containere.

Solul este eliberat de construcţii în favoarea agriculturii care trebuie să asigure hrana pentru populaţia oraşului. O bună parte este destinată spaţiilor de agrement, edificiilor social-culturale şi bazelor sportive. Tot aici se găsesc şi sere, un sector zootehnic şi o staţie de epurare-oxigenare care funcţionează împreună cu o centrală solară şi eoliană. Tot la suprafaţa solului se găseşte şi aerodromul cu o aerogară ce face legătura cu staţia orbitală – plasată pe cel de-al treilea nivel al construcţiei, spaţiul extraterestru. Acesta, îşi imaginează pionierii, va fi populat şi el cu oraşe-satelit ale oraşelor terestre.

Pentru iluminat, pionierii au folosit energie electrică, precum şi un sistem de oglinzi ce transmit lumina de la soare.

Macheta realizată de pionierii din Băileşti se înscrie ca o frumoasă materializare a fanteziei şi spiritului de creativitate ale copiilor.

Doina Pologea

AUGUST
1944
DIPLOMA

BANCA DE ONOARE

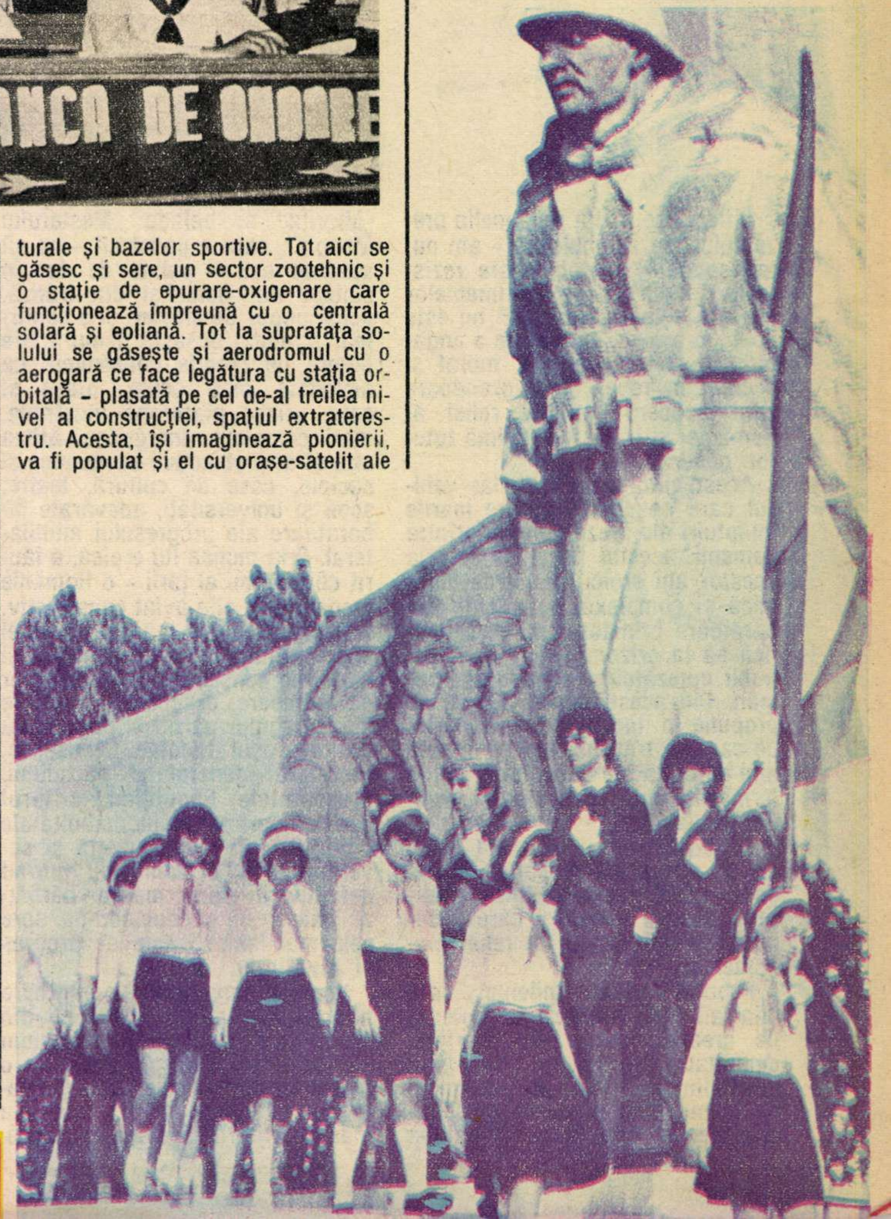

CTITORII PENTRU PREZENT ȘI VIITOR

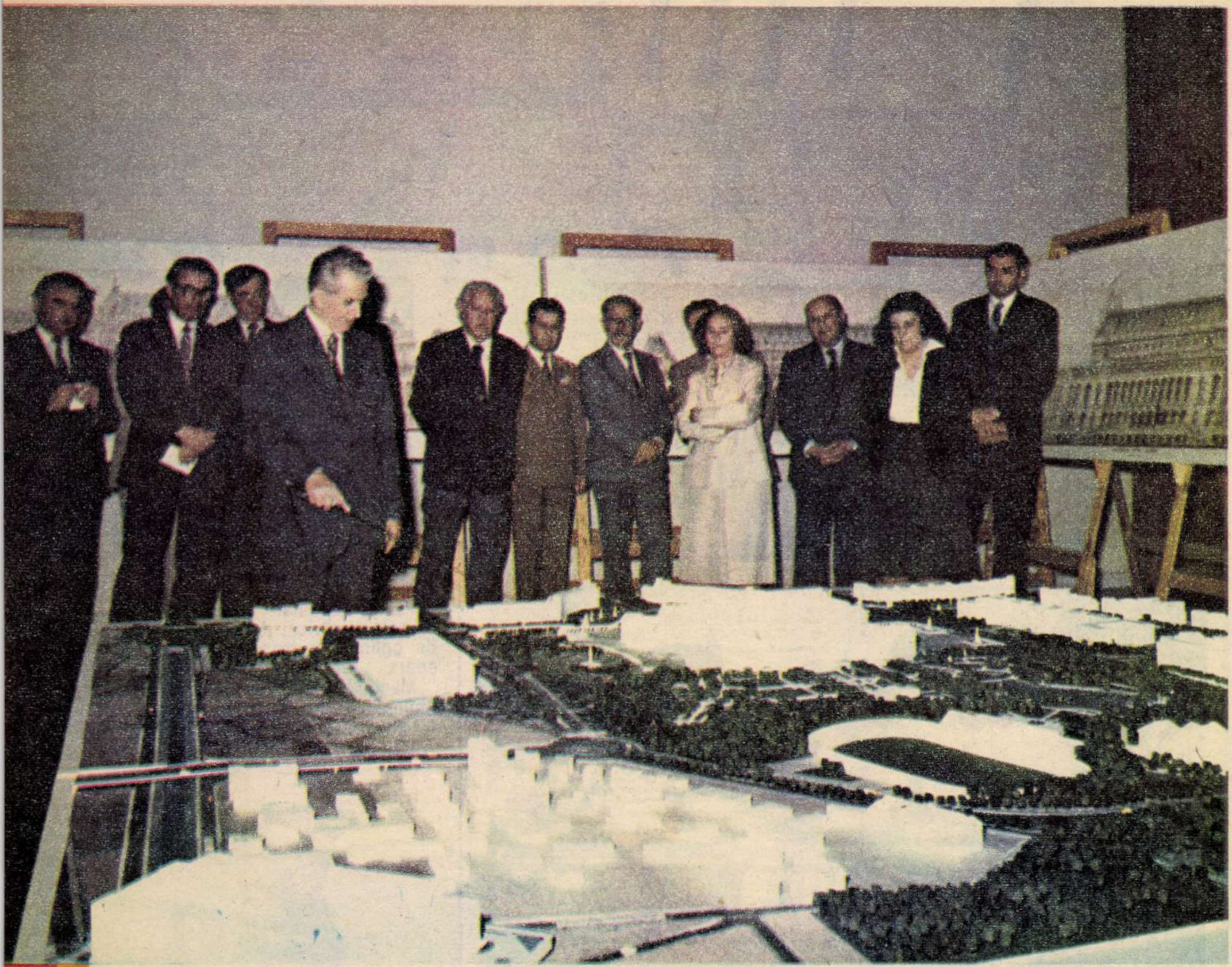

„Astăzi, 25 iunie 1984, în al patruzecilea an al aniversării revoluției de eliberare socială și națională, de dezvoltare liberă și independentă a României, am inaugurat – se spune în prețiosul înscris – **lucrările de construcție la Casa Republicii și Bulevardul Victoria Socialismului, mărețe și**

Viitorul se înalță pe temelia prezentului. Se asamblează – am putea spune – și dobîndește rezistența gîndurilor și sentimentelor cu care a fost investit. El nu este doar un proiect, ci o stare a angajării în plan economic, moral și social, un reper de o grandoare care acoperă întregul relief al României și trăiește în inima tuturor generațiilor.

Acest viitor pare un uriaș vehicul care ne poartă printre marile înfăptuiri ale prezentului și printre oamenii acestui timp, în istoria acestor ani eroici, pe cît de dinamică și complexă, pe atît de tulburătoare prin tot ceea ce semnifică ea la orizontul gîndirii și acțiunii cutezătoare a poporului român. Din acest motiv, viitorul ne propune o inconfundabilă hartă, pe care se trasează noi și mărețe linii de boltă ale dezvoltării, noi și fermecătoare edificii ale construcției socialiste.

Se poate vorbi, în acest sens, de o adevărată vocație. Și se poate vorbi, mai ales, de o tradiție a acestei vocații – care a dobîndit în anii noștri un relief monumental.

Poporul nostru milenar, care și-a afirmat întotdeauna puterea de creație, voința de libertate, demnitatea și omenia, care și-a făurit limba în care ne rostim și ne comunicăm gîndurile și sentimentele, el care a creat balada „Miorița" și balada „Meșterului Manole", care a construit – ca să spunem așa – palate de dor în cîntece din fluier și din frunză, acest popor de meșteri și-a confirmat strălucit această nemuritoare putere de creație construind, ca niciodată pînă acum, orașe și sate, uriașe platforme inustriale, mari complexe energetice, atîtea alte și alte obiective economice și sociale, case de cultură, teatre, școli și universități, adevărate laboratoare ale progresului multilateral. Prin munca lui eroică, a făurit chipul nou al țării – o Românie modernă, în plin avînt constructiv.

Demnitatea și măreția acestei epoci consacră un tulburător și statornic consens al sentimentelor de încredere, dragoste și prețuire ale întregului partid și popor față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele Republicii, ctitorul care a imprimat liniile de boltă ale înfloririi – în independență și suveranitate – a României, intrînd definitiv în rîndul marilor bărbați ai patriei și conducîndu-ne spre cele mai înalte trepte de progres și civilizație.

Vocația constructivă, creatoare a poporului a intrat, în anii din urmă, pe făgașul unor dimensiuni monumentale, fără precedent, ca o mărturie dintre cele mai revelatoare ale epocii de azi, aceea a marilor ctitorii, Epoca Ceaușescu.

Sînt încă proaspete în memorie ecourile unui eveniment care a plasat într-o nouă geografie țara – inaugurarea Canalului Dunăre–Marea Neagră – și, iată, la scurt timp am putut trăi cu mîndrie satisfacția unui alt moment care se înscrie decisiv în istoria contemporană și mai ales în perspectiva de fond a acesteia: inaugurarea în București a lucrărilor de construcție la „Casa Republicii" și Bulevardul „Victoria Socialismului".

Simbolic, „Victoria Socialismului" străbate întreaga țară și reprezintă, acum, în anul celei de-a patruzecea aniversări a Revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August 1944, un vibrant sentiment și o certă dovadă ale demnității și măreției la care, prin nenumărate și uriașe transformări revoluționare, poporul român, întreaga națiune s-au ridicat pe o nouă treaptă a civilizației și dăinuirii istorice, avînd ca centru vital și rațiune permanent trează partidul său comunist și pe secretarul său general. Astfel, cel de-al patruzecilea an al libertății noastre este și piatra de temelie a unor grandioase și monumentale opere ale construcției socialiste.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu au semnat pergamentul care va vorbi de la această nouă temelie tuturor veacurilor.

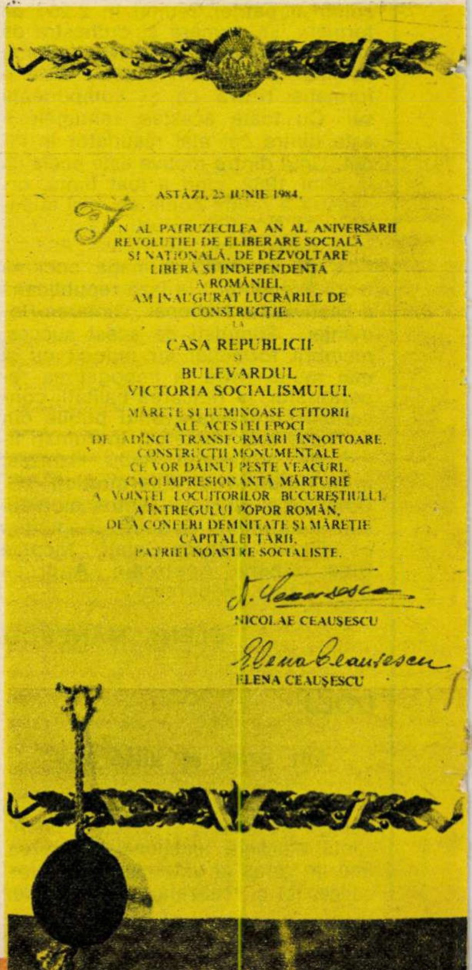

ASTĂZI, 25 IUNIE 1984,

ÎN AL PATRUZECILEA AN AL ANIVERSĂRII
REVOLUȚIEI DE ELIBERARE SOCIALĂ
ȘI NAȚIONALĂ, DE DEZVOLTARE
LIBERĂ ȘI INDEPENDENTĂ
A ROMÂNIEI,
AM INAUGURAT LUCRĂRILE DE
CONSTRUCȚIE
LA

CASA REPUBLICII
ȘI
BULEVARDUL
VICTORIA SOCIALISMULUI,

MĂREȚE ȘI LUMINOASE CTITORII
ALE ACESTEI EPOCI
DE ADÎNCI TRANSFORMĂRI ÎNNOITOARE,
CONSTRUCȚII MONUMENTALE
CE VOR DĂINUI PESTE VEACURI,
CA O IMPRESIONANTĂ MĂRTURIE
A VOINȚEI LOCUITORILOR BUCUREȘTIULUI,
A ÎNTREGULUI POPOR ROMÂN,
DE A CONFERI DEMNITATE ȘI MĂREȚIE
CAPITALEI ȚĂRII,
PATRIEI NOASTRE SOCIALISTE.

N. Ceaușescu
NICOLAE CEAUȘESCU

Elena Ceaușescu
ELENA CEAUȘESCU

CEAUSESCU P C R

luminoase ctitorii ale acestei epoci de adînci transformări înnoitoare, construcții monumentale ce vor dăinui peste veacuri, ca o impresionantă mîndrie a voinței locuitorilor Bucureștiului, a întregului popor român, de a conferi demnitate și măreție capitalei țării, patriei noastre socialiste".

Demnitate și măreție, iată, așadar, emblema sub care cei patruzeci de ani de libertate și îndeosebi ultimele două decenii trec la punctul de confluență materială și spirituală cu idealurile înseși ale socialismului și comunismului și proiectează o limpede lumină asupra perspectivei, a viitorului pe care-l distingem într-o deplină și perpetuă stare de angajare constructivă. Sensul major și distinct, sensul concret și cuprinzător este acela pe care îl dă însuși acest an jubiliar, anul Congresului partidului; este sensul în toate și pe deplin fundamentat, cel al demnității în care s-au întemeiat și se întemeiază toate victoriile poporului român, într-o epocă în ale cărei dinamică și distincție se proiectează întreaga istorie a patriei și ne inspiră asupra faptelor menite să cuprindă toată măreția acestui timp, în care România – prin visul cutezător și puterea de creație ale fiilor săi de toate generațiile – își făurește cu eroism un viitor de aur.

A. I. ZĂINESCU

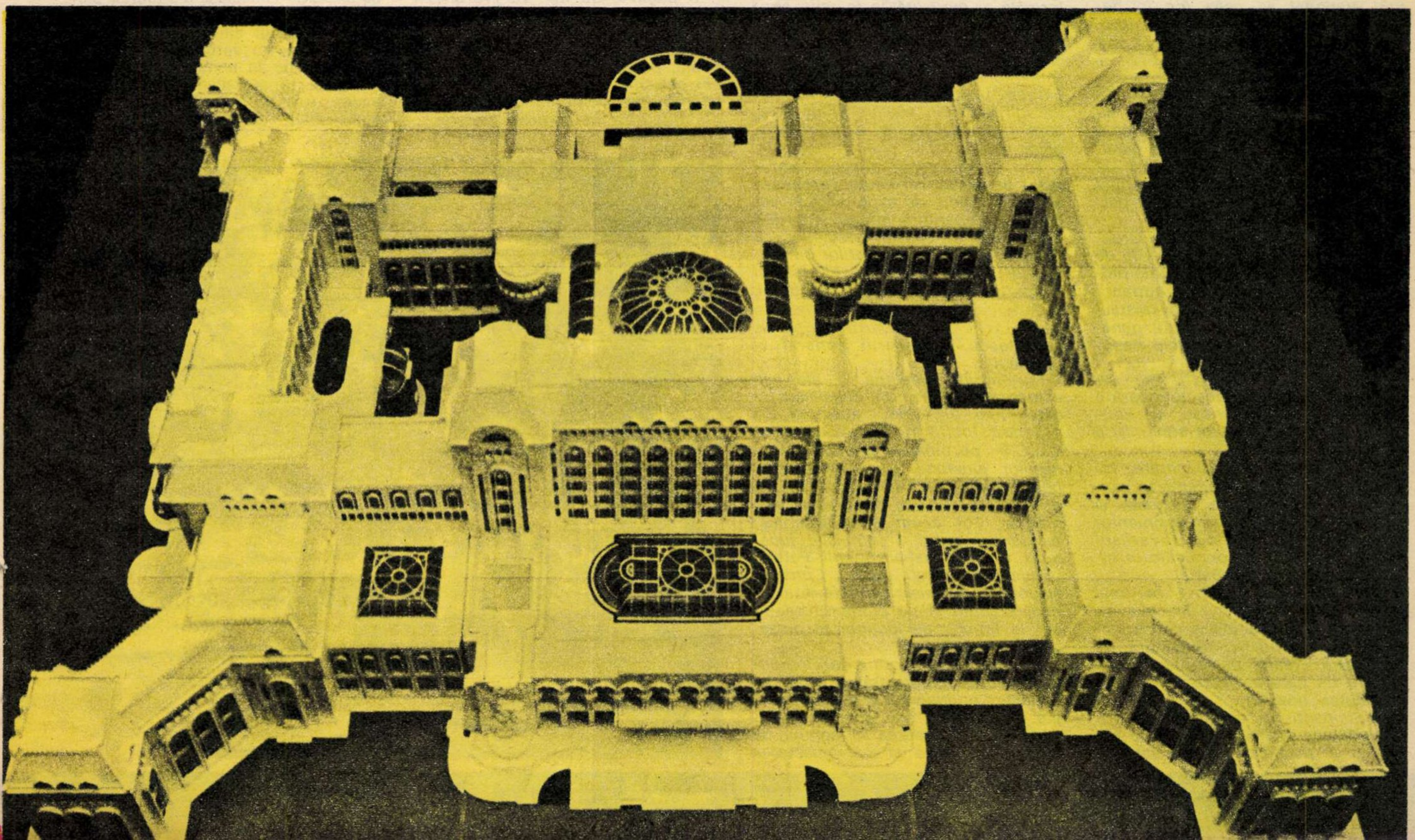

„Spre comunism înaintăm pe drum de glorii"

După un rodnic an şcolar, care v-a adus multe satisfacţii în munca de şcolari, de pionieri, încununat printr-un bogat bilanţ de realizări la Ziua Pionierilor, bucuriile vacanţei mari înscriu, ca în fiecare an, un important eveniment al vieţii de organizaţie – forumurile pionereşti. La nivelul judeţelor, forumurile pionereşti şi-au început lucrările chiar în primele zile ale lunii iulie, iar Forumul Naţional va avea loc în perioada 25 iulie–7 august la Craiova.

Deviza forumurilor pionereşti din acest an este „Spre comunism, înaintăm pe drum de glorii" *şi au loc în atmosfera de înaltă angajare a întregului nostru popor, care întîmpină cu eroice fapte de muncă aniversarea a 40 de ani de la Revoluţia de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă de la 23 August 1944 şi Congresul al XIII-lea al partidului.*

Desfăşurate în anul în care Organizaţia Pionierilor aniversează 35 de ani de la crearea sa, forumurile pionereşti reliefează cu pregnanţă contribuţia hotărîtoare a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, *secretarul general al partidului, preşedintele Republicii, la fundamentarea şi îndrumarea activităţii Organizaţiei Pionierilor, la transformarea revoluţionară a învăţămîntului românesc, la educarea patriotică, în spirit comunist a copiilor patriei.*

Prin întreaga lor desfăşurare, forumurile pionereşti evidenţiază sentimentele de fierbinte dragoste şi profundă recunoştinţă a pionierilor şi şcolarilor faţă de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, *conducătorul iubit al partidului şi statului nostru, prietenul şi îndrumătorul cel mai apropiat al tinerei generaţii, faţă de tovarăşa* Elena Ceauşescu, *pentru minunatele condiţii de viaţă şi învăţătură create, pentru deosebita atenţie de care se bucură copiii în societatea noastră.*

Participanţii la lucrările forumurilor judeţene realizează în aceste zile analize şi dezbateri privind activitatea desfăşurată de consiliile şi comandamentele pionereşti pentru educarea comunistă, patriotică, revoluţionară a copiilor, pentru dezvoltarea dragostei pionierilor şi şcolarilor faţă de istoria şi cultura naţională, a respectului şi preţuirii faţă de realizările obţinute în anii socialismului, însuşirea înaltelor valori morale şi spirituale ale societăţii noastre. Sînt reliefate, de asemenea, formele şi modalităţile folosite pentru îmbunătăţirea vieţii de organizaţie şi a autoconducerii pionereşti, creşterea răspunderii pionierilor şi şcolarilor faţă de învăţătură şi pregătirea practică, ridicarea calităţii întregii activităţi şcolare şi de educare în spiritul muncii a tuturor copiilor.

Toţi cei prezenţi la acest eveniment pionieresc al anului realizează un larg schimb de experienţă în vederea îmbunătăţirii întregii activităţi pionereşti în spiritul sarcinilor ce revin Organizaţiei Pionierilor din hotărîrile Congresului al XII-lea şi Conferinţei Naţionale ale partidului, al orientărilor şi ideilor cuprinse în cuvîntările tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului.

Forumurile judeţene îi aleg în aceste zile pe membrii consiliilor judeţene, iar din rîndul acestora, pe pionierii locţiitori ai preşedinţilor C.J.O.P., pe pionierii membri ai comisiilor judeţene, de cenzori, precum şi pe pionierii delegaţi la cel de-al XII-lea Forum Naţional al pionierilor. Tot acum sînt desemnaţi pionierii membri ai comisiei judeţene a Organizaţiei Şoimii Patriei, pionierii candidaţi pentru Consiliul Naţional şi Comisia centrală de cenzori, precum şi pe pionierul candidat la funcţia de locţiitor al preşedintelui C.N.O.P.

Pe agenda de lucru a forumurilor sînt înscrise şi bogate activităţi cu caracter politico-educativ. Activităţile metodice şi schimburile de experienţă, participarea la acţiuni de muncă patriotică şi înfrumuseţarea localităţilor, vizite, întîlniri cu muncitori fruntaşi, activişti de partid, oameni de ştiinţă şi cultură, marşuri pionereşti, excursii, activităţi comune cu organizaţiile U.T.C. sînt cîteva dintre ele.

Intr-o atmosferă de entuziasm şi puternică angajare patriotică, revoluţionară, participanţii adoptă, în încheierea lucrărilor forumurilor judeţene, telegrame adresate conducerii partidului, tovarăşului Nicolae Ceauşescu, dînd glas adeziunii depline şi ataşamentului profund al copiilor faţă de politica internă şi externă a partidului şi statului nostru, dragostei fierbinţi faţă de conducătorul iubit al partidului şi poporului nostru, exprimîndu-se angajamentul pionierilor de a îndeplini exemplar îndatoririle ce le revin, de a învăţa şi a se pregăti temeinic pentru a deveni constructori de nădejde ai socialismului şi comunismului în patria noastră.

În paginile de faţă vă prezentăm relatări de la Forumul pionierilor din Bucureşti şi din judeţele: Olt, Iaşi şi Maramureş, invitîndu-i, totodată, pe participanţii la forumurile din celelalte judeţe să ne trimită relatări şi imagini pe care le vom găzdui bucuroşi în paginile revistei.

MUNICIPIUL BUCUREŞTI:

NE-AM NĂSCUT ÎN ANI DE SOARE

Delegaţii la Forumul pionierilor din municipiul Bucureşti s-au întîlnit ca de obicei în tabăra din pădurea Pustnicul. **Simona Pleşolanu,** pionier-locţiilor al preşedintelui Consiliului Organizaţiei Pionierilor din Sectorul 1 al Capitalei, e în clasa a VI-a, la Şcoala nr. 17. Ea compune o poezie în care versurile: „Ne-am născut în ani de glorii,/ ne-am născut în ani de soare,/ Soare au pe chip copiii/ La măreaţa sărbătoare", exprimă încredinţarea care se citeşte pe chipurile luminoase ale tuturor pionierilor aflaţi aici.

Am cunoscut cîteva pioniere delegate. Ele ne-au vorbit despre succesele obţinute în unităţile lor de pionieri, de la precedentul forum pînă acum. Aceste realizări, alături de multe altele ale pionierilor bucureş-

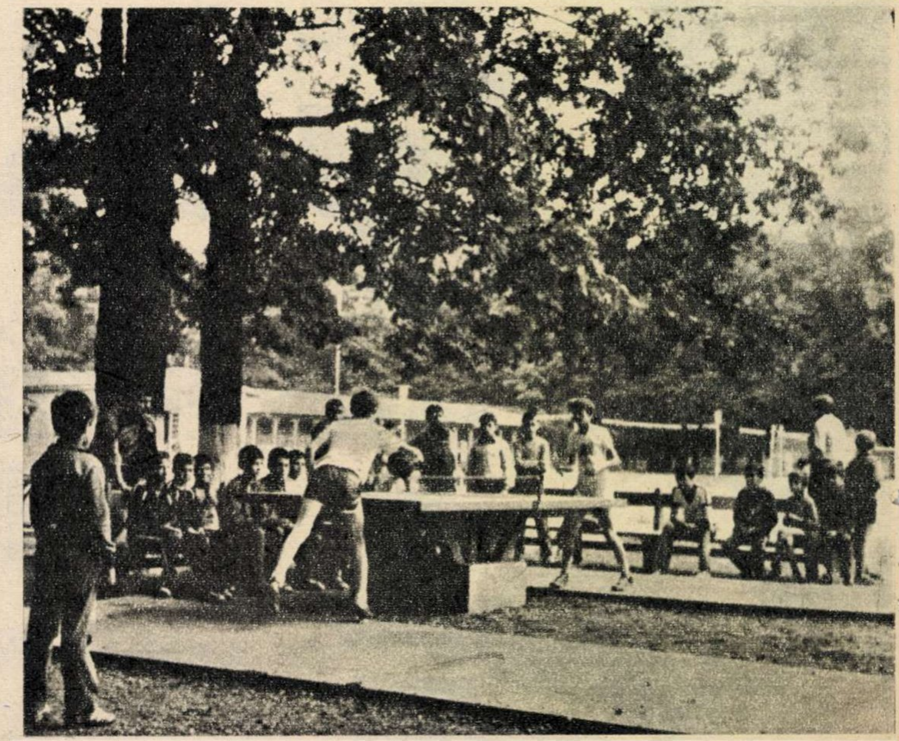

teni, alcătuiesc „materia primă energetică" care în analizele și dezbaterile forumului, în schimburi de experiență, îndeamnă spre noi și frumoase fapte de cutezanță revoluționară, învățătură, muncă, hărnicie, creativitate, atitudine etică. **Laura Stănășilă,** pionier locțiitor al președintelui Consiliului municipal București al Organizației Pionierilor, e în clasa a VIII-a, la Școala nr. 17. Ea menționează succesele din unitatea ei în îndeplinirea angajamentului la munca patriotică din acest an. Aflăm că pionierii au reușit să obțină importante depășiri la unele materiale recuperabile: la materialele feroase, spre exemplu, au înregistrat o depășire de 400 la sută, iar la plută și textile de 150 la sută. Apoi trece... de la muncă la cîntec, joc și voie bună!... Formațiile lor artistice au adus noi ritmuri pionierești în Festivalul Național „Cîntarea României", fiind formații laureate pe țară. Laura ține să evidențieze spectacolul de muzică și poezie, formațiile de dansuri populare și teatru, grupul folk și pe recitatori. **Diana Voicu,** o fată vioaie, cu cozile împletite, lungi, cafenii, e în clasa a VII-a, la Școala nr. 195. Foarte bună organizatoare, fire energică, Diana notează o frumoasă reflexie despre pionierie: „Ce înseamnă pionieria pentru noi? Înseamnă o continuă întrecere pentru mai bine, pentru mai mult, înseamnă fiecare ceas de muncă și străduință, fiece clipă de veselie a copilăriei, fiecare zi de vacanță, bucuriile taberelor pionierești". Diana a trasmis în forum, printre alte rezultate frumoase, și pe acelea avute de colegii ei Marius Tutunaru, Gabriela Cîmpeanu, Liviu Buzdugan, care au obținut frumoase izbînzi în etapa republicană a concursurilor pe discipline de învățămînt. În încheierea dialogului intervine Simona Pleșoianu, pentru a menționa echipajul unității ei care în marea acțiune-concurs „Patrie română, țără de eroi" – actuala ediție – a obținut locul I pe municipiu.

... Acum, în tabăra forumului, pionierii delegați și oaspeții au cunoscut zile foarte bogate de activitate, pline de învățăminte, așa cum au intrat în tradiție zilele de forum. Au fost în mijlocul muncitorilor de la Întreprinderea „Electronica"; au vizitat Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România; au avut întîlniri cu membrii secretariatului Comitetului municipal București al P.C.R., cu reprezentanți ai secretariatului Comitetului municipal București al U.T.C., cu oameni de știință și artă. Pionierii au efectuat rodnice ore de muncă patriotică la C.A.P-.-Brănești.

VITOMIREȘTI-OLT:

PIONIERII DELEGAȚI PE ITINERAR JUDEȚEAN

La Vitomirești — unde se află tabăra forumului — se află 151 de pionieri delegați, reprezentanți ai purtătorilor cravatelor roșii cu tricolor din județul Olt. Printre ei facem cunoștință cu pionieri despre care părinți, profesori, comandanți-instructori, colegi, prieteni rostesc numai cuvinte frumoase de apreciere: **Mircea Tanciu,** de la Școala Coteana, **Cristian Vlădoianu,** de la Școala nr. 1 din Balș, **Relia Dincu,** de la Școala nr. 8 din municipiul Slatina, **Simona Neacșu,** de la Școala Scornicești, **Corina Stoica,** de la Școala nr. 3, Corabia, **Simona Motrună,** de la Școala din Văleni.

În programul taberei a fost înscrisă o excursie de cîteva zile pe itinerarul județului, în urma căreia pionierii delegați s-au ales cu impresii, învățături și amintiri îmbelșugate. Ei au vizitat toate orașele județului, pornind din Vitomirești la Slatina, Balș, Caracal, Corabia. Un plăcut popas l-a oferit și cetatea Sucidava—Drăgănești... Printre satisfacțiile deosebite ale excursiei se numără și cele oferite de vizita făcută în municipiul Slatina, la Uzina de aluminiu, de întîlnirea cu pionierii comandanți de la Școala nr. 3 și vizitarea Camerei tradițiilor de luptă de la Unitatea militară din Slatina. În orașul Corabia au asistat la un reușit spectacol cultural-artistic prezentat de pionieri laureați ai Festivalului Național „Cîntarea României" și au făcut o plimbare cu vaporașul pe Dunăre. La Caracal, pionierii delegați au vizitat cu mult interes Stațiunea experimentală de cercetări agricole. Aflați în această zonă, au vizitat și Hidrocentrala de la Moșteni.

Excursia de cîteva zile s-a îngemănat, în programul forumului, cu bogate acțiuni și activități educative, care au făcut ca zilele forumului pionierilor de pe meleagurile județului Olt să fie pentru purtătorii cravatelor roșii cu tricolor de neuitat. Cu toții se întorc printre colegii lor cu hotărîrea ca experiența cîștigată la Vitomirești să dea roade și în unitățile de pionieri pe care le-au reprezentat.

SĂLSIG — MARAMUREȘ:

PE VALEA SOMEȘULUI, ÎN TABĂRA DE LA GÎRDANI

Pe agenda forumului județean al pionierilor maramureșeni au fost înscrise o multitudine de acțiuni și activități care au făcut ca zilele de tabără să fie foarte pline. Emoționante și pline de învățăminte au fost întîlnirile ce au avut loc în tabăra forumului cu membrii secretariatului Comitetului județean al P.C.R., cu secretariatul Comitetului județean al U.T.C., precum și aceea avută cu secretarul Comitetului comunal de partid Sălsig – din localitatea-gazdă a forumului, care le-a vorbit pionierilor despre realizările în dezvoltarea economico-socială a comunei de la Congresul al IX-lea al partidului. Tinerii oaspeți au avut prilejul să vadă aceste realizări cu ochii lor. Ei au apreciat și spiritul gospodăresc al pionierilor de aici, buni fermieri. În gospodăria lor școlară ei au solarii, seră, livadă, culturi de porumb și legume, crescătorie de păsări și vite. La rîndul lor, pionierii delegați și-au dovedit priceperea și hărnicia dînd ajutor, într-una din zile, la recoltarea legumelor, de pe lotul școlar, și a merelor timpurii, din livadă.

Întîlnirea cu un lector de la Comitetul județean de partid a fost apreciată de toți participanții, tema „Promovarea colaborării între popoare, coordonată principală a politicii externe românești" trezind un interes deosebit. Vizitele pionierilor delegați la Baia Mare – reședința de județ – au fost, de asemenea, pline de învățăminte: ei s-au aflat la locurile de muncă, în întreprinderi industriale băimărene, în mijlocul muncitorilor mineri, metalurgiști, textiliști și faianțari. În altă zi, pionierii delegați au fost oaspeții unității de pionieri din localitatea Fărcașa. La Ariniș, i-au cunoscut pe pionierii unității, apreciați printre conjudețenii lor ca buni fermieri și gospodari. Anual, ei sînt primii pe județ care raportează îndeplinirea de sută la sută a angajamentului la muncă patriotică.

*

Printre momentele deosebite ale forumului s-a înscris și spectacolul-evocare, dedicat luptei eroice a înaintașilor noștri pentru libertate socială și independență, prezentat împreună cu colegii lor, pionierii din Baia Mare, la Monumentul ostașului român din municipiu. Un moment notabil l-a constituit lansarea unei plachete lirice, aparținînd cenaclului pionieresc „Lira" de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Baia Mare.

Clipe frumoase au fost marcate și de sosirea în tabără a ștafetei cicloturistice „Floarea prieteniei", care a adus un mesaj călduros al copiilor maramureșeni adresat forumului județean al pionierilor.

*

În forum, ca de obicei, s-au întîlnit și cei mai buni dintre cei mai buni pionieri comandanți. Printre ei s-au aflat: Dana Benciu, Stanca Gănescu, Elena Bota, Vasile Avram, Delia Munteanu, Corneliu Bîrle, Alina Voicu, Daniela Oros, Ștefana Bada, Valentina Oros. *Daniela Oros îi reprezintă pe pionierii din Cavnic, oraș al minerilor, care a primit recent titlul de Erou al Muncii Socialiste. Valentina Oros a venit ca delegată a pionierilor din alt oraș minier, Borșa. Corneliu Bîrle este un faimos electronist, unul din cei mai străluciți membri ai cercurilor tehnico-aplicative din Baia Mare. Vasile Avram, deși a absolvit de curînd clasa a V-a, este pentru orice interlocutor de vîrsta pionieriei, fenomenal: un adevărat enciclopedist, are în minte geografia lumii, istoria și acum e pasionat de... lingvistică. Sînt doar cîțiva dintre minunații copii de pe meleagurile maramureșene care au adus la Gîrdani o frumoasă experiență pionierească, hotărîți ca pe viitor aceasta să fie și mai bogată, și mai rodnică.*

JUDEȚUL IAȘI:

RODNICE ZILE DE BILANȚ ȘI PERSPECTIVĂ

Ca de obicei, pionierii ieșeni și-au desfășurat lucrările forumului în cunoscutul sat de vacanță Ciric.

La deschiderea festivă a forumului județean au fost de față și reprezentanții tuturor întreprinderilor industriale ieșene vizitate anul trecut de pionierii delegați la Forumul Național.

Unitățile pionierești care și-au cîștigat o consacrare anul trecut, prin activitatea lor concludentă, au trezit interesul și în acest an de a fi vizitate sub genericul „Comandamentul pionieresc în acțiune". Astfel, au fost vizitate unitățile de pionieri de la școlile nr. 4, 5, 10 și 22 din municipiul Iași. Participanții la forum au vizitat toate cele 17 muzee ale complexului muzeistic ieșean.

Sub genericul „A 40-a aniversare a Revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă", pionierii delegați s-au întîlnit cu membri de partid cu stagiu din ilegalitate și cu veterani de război. În programul forumului lor, pionierii ieșeni și-au organizat zilele de activitate, fiecare sub un generic diferit, astfel încît toate să conveargă spre însuflețitorul generic al forumului pionieresc 1984 – „Spre comunism înaintăm pe drum de glorii". Astfel, într-una din dezbateri, desfășurată sub genericul „Învățăm, muncim și trăim în chip comunist", ei au discutat despre contribuția comandamentelor pionierești în obținerea unor rezultate cît mai bune la învățătură, muncă patriotică, disciplină. Printre cei care aveau să împărtășească multe lucruri din priceperea și experiența lor sînt pionierii Cristian Amariei, de la Școala Pietrosu-Tătăruși, Carla Tompea, Diana Dorina Diaconu, Iulian Sîngeap, de la Școala nr. 34 din Iași, Doinița Iacob, de la Școala din localitatea Focuri, Viorica Ipate, de la Școala Podul Iloaiei, Radu Neculau, de la Liceul național din Iași, Claudia Marcela Săvoaia, de la Școala Belcești și alții.

Pagini realizate de
E. ROȘCA ȘI MARGARETA
MICU

PRESIDENT DU COMITE
CONSULTATIF DES NATIONS
UNIES POUR L'AIJ

1985 ANUL INTERNAȚIONAL AL TINERETULUI

PARTICIPARE –

ANUL INTERNAȚIONAL AL TINERETULUI
Participare, dezvoltare, pace
1985

La 17 decembrie 1979, întrunită în ședință plenară, Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite aproba în unanimitate rezoluția intitulată **„Anul Internațional al Tineretului — Participare—Dezvoltare—Pace“**. Conform hotărîrii Adunării Generale, A.I.T. va fi marcat în 1985, cînd se vor împlini patru decenii de la crearea organizației mondiale și 20 de ani de la adoptarea, la Națiunile Unite, a primei rezoluții privind tineretul. Este vorba de cunoscuta **„Declarație privind promovarea în rîndurile tineretului a idealurilor de pace, respect reciproc și înțelegere între popoare“**. Ambele documente deosebit de importante, relevînd atenția comunității internaționale față de problemele specifice, de aspirațiile tinerei generații, sînt rezultatul unor valoroase inițiative românești, țara noastră înscriindu-se, de altfel, ca unul dintre cei mai activi promotori ai problematicii tinerei generații în cadrul O.N.U. și în alte organizații internaționale.

Potrivit datelor furnizate de Organizația Națiunilor Unite, în anul 1975 existau în lume 735 milioane de tineri între 15 și 24 de ani. Se apreciază că în jurul anului 2000, dintre cei peste 6 miliarde de locuitori ai Terrei, mai bine de un miliard vor fi tineri. Dacă acestei cifre îi adăugăm efectivele în creștere ale copiilor, vom constata că generația tînără, generația viitorului deține în prezent și va deține și în perspectivă o pondere deosebit de însemnată în ansamblul populației globului. Tinerii, copiii de astăzi vor fi adulții de mîine. Ei vor fi cei chemați să ducă mai departe ștafeta cîtorva milenii de civilizație umană. Iată de ce preocupările față de tineret nu pot fi lăsate la voia întîmplării. Tinerilor trebuie să le fie create condiții optime de viață, de instruire, de formare profesională. Ei trebuie educați în spiritul celor mai nobile idealuri ale omenirii, al atașamentului la cauza prieteniei și înțelegerii internaționale, a păcii și colaborării. Alături de aceste preocupări care își propun formarea unui tineret capabil să-și asume responsabilități sporite în perspectiva viitorului, tînăra generație trebuie să participe încă de acum activ, cu întregul elan specific vîrstei, la viața societății, la modelarea acelui viitor, mai bun și mai fericit în care năzuiesc să trăiască. Sînt cîteva idei ce definesc concepția novatoare, clarvăzătoare a partidului și statului nostru, a tovarășului **Nicolae Ceaușescu**, privind statutul, locul și rolul tineretului în lumea contemporană. Această concepție se regăsește în mod semnificativ în obiectivele și strategia Anului Internațional al Tineretului. Deviza **„Participare-Dezvoltare-Pace“** sintetizează, cît se poate de fidel, principalele opțiuni ale tinerei generații, dornică să-și asume responsabilități, să participe plenar la procesul dezvoltării, la edificarea unui viitor pașnic.

În viziunea țării noastre, larg însușită de comunitatea internațională, Anul Internațional al Tineretului trebuie să se constituie într-un generos prilej de sensibilizare a opiniei publice, a oamenilor politici, guvernelor, organizațiilor internaționale, în legătură cu problemele specifice ale tinerei generații, să conducă la elaborarea unor programe concrete vizînd ameliorarea situației tineretului. În același timp, A.I.T. trebuie să reprezinte o viguroasă manifestare a voinței tineretului contemporan, a organizațiilor sale de a participa activ la modelarea viitorului, la edificarea unei lumi mai bune și mai drepte pe planeta noastră. Așadar, Anul Internațional al Tineretului vizează nu numai acțiuni **pentru tineret,** ci și acțiuni **prin tineret.** Marea actualitate, oportunitatea deosebită a Anului Internațional al Tineretului este dovedită pe deplin cînd ne referim la marile probleme care confruntă în prezent sute și sute de milioane de tineri de pe planeta noastră.

Tinerii au fost întotdeauna și sînt, din păcate, și astăzi primele victime în conflictele militare. În același timp, tineretul resimte din plin povara tot mai grea a cheltuielilor militare, care deturnează de la destinația firească uriașele sume ce ar putea fi folosite pentru ameliorarea situației tineretului, pentru dezvoltarea învățămîntului, crearea de noi locuri de muncă, pentru soluționarea unor acute probleme de ordin economic sau social. Pe întinse zone ale planetei, milioane și milioane de tineri suferă în mod dramatic efectele nefaste ale subdezvoltării. Milioane de tineri, de copii sînt victime ale foametei, bolilor, analfabetismului, ale privațiunilor de tot felul. În țările capitaliste, exploatarea, șomajul, sărăcia accentuată de efectele crizei economice afectează, de asemenea, în primul rînd, pe cei tineri.

„În **acest cadru** sublinia tovarășul **Nicu Ceaușescu**, prim-secretar al C.C. al U.T.C., președintele Comitetului consultativ al O.N.U. pentru Anul Internațional al Tineretului — **apare pe deplin legitimă dorința tinerei generații de a participa direct la procesul dezvoltării naționale, precum și la dezbaterea responsabilă, aprofundată și soluționarea echitabilă a marilor probleme ale lumii contemporane, de a i se recunoaște cu adevărat un statut social-politic adecvat rolului său de puternică forță socială, asociată tuturor proceselor novatoare, eforturilor popoarelor vizînd edificarea unei lumi a păcii, progresului și colaborării, mai bune și mai drepte pe planeta noastră.**“

Adoptînd rezoluția privind proclamarea Anului Internațional al Tineretului, Adunarea Generală a O.N.U. a hotărît constituirea unui comitet consultativ însărcinat cu elaborarea unui proiect de program pentru pregătirea și desfășurarea A.I.T. În cadrul primei sesiuni a Comitetului consultativ ce a avut loc la Viena în 1981, reprezentantul țării noastre, tovarășul **Nicu Ceaușescu,** prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului, a fost ales în funcția de președinte, în semn de înaltă recunoaștere a rolului activ al României socialiste în promovarea pe plan internațional a problematicii tinerei generații. Comitetul a adoptat, la prima sa sesiune, Programul concret de măsuri și activități pentru pregătirea și marcarea Anului Internațional al Tineretului, conceput ca o amplă și complexă manifestare, menită să mobilizeze guvernele, factorii cu responsabilități în domeniul tineretului, organizațiile de tineret la intensificarea acțiunilor pentru ameliorarea condiției tinerei generații, și să asigure un cadru adecvat participării acesteia la procesul dezvoltării, al edificării păcii pe planeta noastră. Ulterior – și aici trebuie să subliniem din nou rolul deosebit al țării noastre –, Programul de măsuri și activități a fost îmbogățit cu noi și importante recomandări: necesitatea elaborării unui instrument internațional privind drepturile și îndatoririle fundamentale ale tineretului, organizarea unor reuniuni regionale consacrate Anului Internațional al Tineretului – reuniunea europeană a avut loc, anul trecut, la Costinești, și a fost onorată de mesajul adresat participanților de președintele Nicolae Ceaușescu –, crearea unui secretariat al O.N.U. pentru Anul Internațional al

TINERETUL ROMÂNIEI DOREȘTE PACEA !
P.C.R

DEZVOLTARE-PACE

Tineretului, organizarea în cadrul Adunării Generale a O.N.U. a unei Conferințe mondiale a tineretului etc. În pregătirile pentru marcarea importantei manifestări din 1985 s-au angajat activ și alte organisme și organizații internaționale, precum și organizațiile tinerei generații. În peste 100 de țări de pe toate continentele au fost create comitete naționale sau alte organisme de coordonare a pregătirilor în vederea A.I.T.

Pentru tineretul și copiii patriei noastre pregătirile ce au loc pentru marcarea Anului Internațional al Tineretului se constituie într-un vast perimetru de acțiune responsabilă în vederea sporirii contribuției la înflorirea multilaterală a patriei socialiste, la întărirea solidarității și unității de acțiune cu tinerii de pretutindeni în lupta pentru pace, colaborare și progres. Opțiunile fundamentale ale tineretului patriei noastre se regăsesc cu fidelitate în mobilizatoarea deviză Participare-Dezvoltare-Pace. Pentru tinerii noștri, participarea responsabilă, cu elan și abnegație, la viața politică, economică, socială și culturală nu constituie un simplu deziderat, ci o realitate palpabilă. O realitate argumentată de minunatele condiții de viață, de muncă, de împlinire a personalității fiecărui tînăr, asigurate cu părintească grijă de partidul și statul nostru, o realitate argumentată de statutul social activ conferit generației viitorului, de asocierea acesteia la toate marile înfăptuiri ale poporului român pe calea edificării societății socialiste multilateral dezvoltate și a înaintării României spre comunism. Participarea la procesul dezvoltării economico-sociale este definitorie pentru tineretul român. Luminoasa cronică a construcției socialiste înscrie contribuția de elan și hărnicie, de talent și devotament a tineretului nostru, pretutindeni unde bate pulsul viu al muncii și creației – în fabrici și pe ogoare, pe marile șantiere de muncă patriotică, în școli și facultăți. Copiii și tinerii patriei noastre învață și muncesc pentru a deveni constructori devotați ai noii orînduiri, pentru a fi demni continuatori ai istoricei epopei ce se scrie astăzi pe pămîntul României socialiste. Opere care vor dăinui peste timpuri, cum sînt Canalul Dunăre-Marea Neagră, marile sisteme hidroenergetice ridicate în această epocă pe care cu mîndrie o numim „Epoca Nicolae Ceaușescu", combinate industriale și numeroase alte importante obiective ale dezvoltării patriei încorporează și investiția de talent și dăruire a tineretului nostru.

Aidoma colegilor lor de generație din lumea întreagă, copiii și tinerii din România doresc să trăiască, să învețe și să muncească în condiții de pace. Ei sînt conștienți că un război purtat cu actualele mijloace de distrugere ce se acumulează în arsenalele Terrei ar însemna sfîrșitul civilizației umane, anularea însăși a ideii de viitor. Iată de ce, alături de întregul nostru popor, tineretul patriei participă cu înaltă răspundere la ample acțiuni, mitinguri, manifestații, marșuri, campanii pentru colectarea de semnături, ce dau o convingătoare expresie voinței lor fierbinți de a face totul pentru preîntîmpinarea unei conflagrații pustiitoare, pentru edificarea unei păci trainice, a unui climat de destindere securitate, colaborare și pace în Europa și în lumea întreagă.

Animat de asemenea nobile năzuințe, tineretul român, organizațiile sale revoluționare – U.T.C.,U.A.S.C.R. și Organizația Pionierilor – participă activ la dialogul tinerei generații contemporane consacrat dezvoltării unor probleme de importanță majoră pentru prezentul și viitorul omenirii: dezarmarea și pacea, edificarea unei noi ordini economice și politice internaționale, lichidarea politicii imperialiste, colonialiste și neocolonialiste, de dominație și asuprire a altor popoare, democratizarea vieții internaționale.

Un important rol în desfășurarea pregătirilor pe plan intern în vederea marcării corespunzătoare a marelui eveniment din 1985 revine Comitetului Național Român pentru Anul Internațional al Tineretului, unul din primele comitete de acest fel constituite în lume în urma recomandărilor Adunării Generale a O.N.U. Comitetul Național pentru A.I.T. este un organism larg reprezentativ format din 107 membri provenind din rîndul tuturor categoriilor socio-profesionale ale tineretului, din toate județele. Sînt cuprinși, de asemenea, reprezentanți ai organizațiilor de copii, tineret și studenți, precum și reprezentanți ai unor instituții centrale cu atribuții în domeniul tineretului. În cadrul unei recente plenare a Comitetului Național Român pentru A.I.T., Planul național de măsuri și acțiuni a fost concretizat și actualizat pentru perioada 1984–1985. Acest plan cuprinde o multitudine de măsuri și acțiuni privind mobilizarea tinerei generații în procesul dezvoltării multilaterale a României, asigurarea condițiilor optime de muncă, viață și învățătură a tineretului. Sînt prevazute, totodată, numeroase acțiuni politico-educative, de popularizare a complexei problematici a tineretului contemporan, a obictivelor înscrise în deviza Anului Internațional al Tineretului. Vor fi organizate, de asemenea, o serie de manifestări regionale sau internaționale ale organizațiilor de tineret, studenți și copii axate pe dezbaterea unor probleme majore ale epocii contemporane, pe contribuția specifică a tinerei generații la soluționarea acestora în consens cu interesele sale legitime, de pace și progres.

Tineretul și copiii României nutresc convingerea că Anul Internațional al Tineretului se va constitui într-un eveniment major al vieții internaționale care să ducă la promovarea largă a unor programe de ameliorare a situației tinerei generații a lumii, la mobilizarea acesteia pentru împlinirea nobilelor aspirații de pace, prietenie, colaborare și progres.

AUREL PERVA

RITMURI PIONIEREŞTI ÎN FESTIVALUL NAŢIONAL „CÎNTAREA ROMÂNIEI"

Autentică tribună de afirmare a unui mare număr de creatori şi interpreţi, Festivalul Naţional „Cîntarea României" cuprinde în fiecare ediţie a sa şi un mare număr de pionieri şi şcolari. Amplă manifestare a muncii şi creaţiei, „Cîntarea României" asigură un minunat cadru educativ pentru participarea tuturor copiilor ţării la un ansamblu de manifesări politico-ideologice, cultural-artistice şi de creaţie, contribuind la educarea comunistă, patriotică, revoluţionară a pionierilor şi şcolarilor, la dezvoltarea pasiunii pentru creaţie şi cercetare. Spectacolele prezentate de formaţiile artistice pioniereşti au reflectat şi reflectă cele mai importante evenimente din istoria partidului şi patriei, succesele dobîndite de poporul nostru în anii socialismului, exprimînd sentimentele de dragoste şi preţuire ale copiilor, recunoştinţa lor fierbinte faţă de secretarul general al partidului, tovarăşul **Nicolae Ceauşescu**, faţă de tovarăşa **Elena Ceauşescu,** pentru minunatele condiţii de muncă şi învăţătură create celei mai tinere generaţii a ţării pentru a creşte şi a se pregăti pentru viitor.

La manifestările etapei de masă a anterioarei ediţii a Festivalului Naţional „Cîntarea României" au participat 2 556 999 de pionieri şi şcolari. Peste 1 810 270 dintre aceştia au fost cuprinşi în 70 433 formaţii artistice de diferite genuri, iar 746 729 în activitatea celor 37 503 cercuri şi cenacluri de creaţie literar-artistică.

PATRIE ROMÂNĂ, ŢARĂ DE EROI

Ampla acţiune-concurs de educaţie patriotică, revoluţionară „Patrie română, ţară de eroi" s-a impus încă de la prima sa ediţie încheiată în vara anului trecut. Succesul şi interesul de care se bucură în continuare îşi află mobilul în scopul major pe care şi l-a propus – cultivarea nobilului sentiment de dragoste şi devotament pentru patria dragă, pentru trecutul său eroic, ca şi mîndria faţă de realizările de astăzi ale poporului nostru, ale părinţilor şi fraţilor mai mari. Urmînd însufleţitoarele îndemnuri ale secretarului general al partidului, tovarăşul **Nicolae Ceauşescu,** purtătorii cravatelor roşii cu tricolor s-au angajat într-o pasionantă şi emoţionantă activitate de cunoaştere, de cercetare a istoriei patriei, de la o vîrstă foarte tînără.

Deschisă tuturor pionierilor şi şcolarilor, detaşamentelor şi unităţilor de pionieri din toate şcolile, această acţiune a determinat o vie şi permanentă activitate a cercurilor de istorie, a celor de arheologie, de muzeografie, de dezbateri politico-ideologice, de literatură, ca şi extinderea şi mai mult a ariei de preocupări a Expediţiilor „Cutezătorii". Astfel au apărut nenumărate colţuri muzeistice şi muzee noi, monografii ale locurilor natale, reconstituirea – în schiţe, machete şi lucrări ştiinţific documentate – a unor bătălii sau altor evenimente istorice. În documentaţia şi atenţia participanţilor la acţiunea „Patrie română, ţară de eroi" se află şi monumentele istorice care sînt îngrijite de ei cu multă atenţie şi dragoste, acestea constituind nu numai o sursă de informare şi documentare, dar şi locul cel mai potrivit de desfăşurare al unor emoţionante evocări istorice.

Cunoscînd şi cinstind istoria neamului, a trecutului patriei, pionierii trăiesc sentimentul mîndriei de a fi copiii unui popor eroic, ai unei ţări minunate.

„START SPRE VIITOR"

17 ani... Atîţia împlineşte în această toamnă Concursul republican de creaţie tehnică al pionierilor şi şcolarilor „Start spre viitor". Un concurs desfăşurat la fiecare ediţie, de-a lungul a 365 de zile. Tot atîtea zile de pasionantă întrecere pionierească de creaţie tehnică şi ingeniozitate, cu mii de ore de gîndire şi studiu, de calcule şi ipoteze, de montaj şi experimentări. Legat prin mii de fire de resorturile educative ale Organizaţiei Pionierilor, Concursul „Start spre viitor" a devenit una dintre activităţile ei definitorii. Cu greu s-ar mai putea în prezent imagina mişcarea pionierească fără fluxul continuu al ideilor tehnice originale. În cadrul acestei ample acţiuni, fantezia îşi dă mîna cu imaginaţia şi creativitatea, cutezanţa se întîlneşte cu pasiunea, realizările fiind pe măsura strădaniei purtătorilor cravatei roşii cu tricolor.

Preocupările de ordin tehnic ale pionierilor se află într-o impresionantă corelare cu elanul constructiv şi înnoitor care însufleţeşte ţara întreagă şi care aduce o vibraţie înaltă în fiecare cămin, în fiecare familie. Învăţînd de la părinţi, de la societate că a trăi înseamnă a crea, a făuri bunuri materiale, idei şi frumuseţe, copiii României socialiste iau de timpuriu un fericit start spre viitor. Electronica, mecanica fină, mecanizarea agriculturii, noi surse de energie – iată domenii abordate cu curaj de pionierii tehnicieni. Dar pionierii de astăzi, oamenii maturi ai anului 2000 nu se gîndesc doar la o lume a tehnicii. Ei îşi imaginează cum vor arăta parcurile şi zonele de agrement, locurile de parcare ale autoturismelor şi modernele aeroporturi ori cosmodromuri.

MARI ACŢIUNI PIONIEREŞTI

O AMPLĂ ACŢIUNE PIONIEREASCĂ SUB SEMNUL DRAGOSTEI DE ŢARĂ

1949 1984
PCR

În fiecare an, purtătorii cravatelor roşii cu tricolor participă la ampla acţiune de educaţie patriotică „Tot înainte". Prin toate activităţile şi manifestările lor pionereşti, în cadrul acestei ample acţiuni, participanţii îşi exprimă ataşamentul profund, dragostea lor nețărmurită pentru patrie şi partid, faţă de tovarăşul **Nicolae Ceauşescu,** secretarul general al partidului, via lor recunoştinţă pentru minunatele condiţii de viaţă, muncă şi învăţătură create în anii socialismului. În anul acesta, acţiunea „Tot înainte" este dedicată aniversării a 40 de ani de la Revoluţia de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă. Desfăşurîndu-se în trei etape: de masă, pe localitate şi judeţ, acţiunea îşi propune obiective aflate sub patru generice însufleţitoare: „Sîntem urmaşii unui popor eroic", „Pionieri, în anii de lumină". „Ştafeta generaţiilor" şi „Cinstim patria, partidul şi poporul". În cadrul acestor obiective ale acţiunii, participanţii organizează o gamă bogată şi variată de manifestări şi activităţi pionereşti, cum sînt vizitele în întreprinderi industriale şi unităţi agricole, întîlniri cu muncitori fruntaşi, cu comunişti de la care ei învaţă cutezanţa revoluţionară, excursii, dezbateri, evocări prin care ei împărtăşesc mîndria de a creşte pe acest pămînt fără seamăn. Participanţii înscriu în acţiune eforturile depuse de a învăţa cît mai bine, de a avea o comportare exemplară, de a realiza lucrări cît mai interesante şi utile la cercurile tehnico-aplicative din şcoli, de a obţine performanţe sportive. Ei trimit spre viitor o impresionantă ştafetă a generaţiilor, concretizată în şiruri bogate de puieţi plantaţi, noi păduri, noi livezi, terenuri sportive, săli de clasă, sate de vacanţă, picturi murale, care vorbesc despre hărnicia pionierească neprecupeţită. Spectacolele cultural-artistice pionereşti, creaţiile artistice şi literare valoroase, toate aducînd ritmuri noi în Festivalul Naţional „Cîntarea României", constituie, de asemenea, roade ale participării pionierilor la ampla şi complexa lor acţiune. Participînd la acţiunea „Tot înainte", pionierii ţării învaţă şi mai temeinic să fie tineri cutezători revoluţionari, să se pregătească temeinic pentru a deveni oameni de nădejde ai patriei scumpe.

„DACIADA" — CADRU IDEAL DE PRACTICARE A SPORTULUI, A MIŞCĂRII ÎN AER LIBER, DE AFIRMARE A TALENTELOR

MULŢUMIM DIN INIMA PARTIDULUI !

Oferindu-le cadrul ideal de practicare, cu consecvenţă şi continuitate, a exerciţiilor fizice, a mişcării în aer liber, precum şi posibilităţi nelimitate de afirmare la nivel republican, marea competiţie sportivă naţională „Daciada" se dovedeşte a fi un uriaş „magnet" care atrage spre ea imensa majoritate a pionierilor şi şcolarilor noştri. Cifrele sînt concludente în acest sens. Astfel, de fiecare dată în ediţiile de vară ale „Daciadei" sînt curpinşi, în fazele de masă ale acesteia, peste 3 500 000 de copii, iar în cele de iarnă, peste 2 000 000.

Pe lîngă Complexul „Sport şi sănătate" – activitate cu caracter permanent – pe lîngă sutele de acţiuni şi întreceri locale, judeţene şi interjudeţene, la dispoziţia pionierilor şi şcolarilor se află, cuprinse în „Daciadă", numeroase competiţii republicane care, desfăşurate de la nivelul pe detaşament pînă la cel naţional, antrenează de fiecare dată sute de mii de copii în practicarea sportului şi a turismului, în pregătirea lor pentru apărarea patriei, competiţii ce se finalizează an de an în mari şi palpitante spectacole sportive, în care cei mai buni urcă pe podiumuri. Să ne reamintim aceste competiţii – organizate de către C.N.O.P. în colaborare cu alţi factori cu atribuţii în acest domeniu –, în ideea de-a le avea permanent în atenţie ca mari posibilităţi pe care „Daciada" le oferă tuturor copiilor patriei noatre: cupele „Pionierul" la cros, la fotbal, la înot, la handbal, la oină, la tenis de cîmp, la tenis de masă, la biatlon (schi fond şi tir), la sanie, la schi alpin, festivalurile pionereşti de minibaschet, de gimnastică, de judo, acţiunea cicloturistică „Floarea prieteniei", acţiunile turistice Expediţiile „Cutezătorii" şi „Asaltul Carpaţilor".

Pentru milioanele de copii ai României socialiste, marea competiţie sportivă naţională „Daciada" este un adevărat izvor de vigoare şi de sănătate şi, totodată, o rampă de lansare spre marile performanţe.

IREZISTIBILA FASCINAŢIE A EXPEDIŢIILOR „CUTEZĂTORII"

Sînt cincisprezece ani de cînd, în fiecare vară, cîte 25–30 de mii dintre pionierii şi şcolarii noştri – uneori chiar mai mulţi – trăiesc, în romantica postură de expediţionari, minunate zile de vacanţă, atît de pline de realizări şi satisfacţii, încît – aşa cum declară de fiecare dată cu toţii – rămîn de neuitat pentru întreaga lor viaţă. De ce sînt atît de îndrăgite şi de apreciate Expediţiile „Cutezătorii"? Pentru că ele oferă celor aflaţi la vîrsta imaginaţiei fierbinţi, a celor mai îndrăzneţe visuri, posibilitatea de-a fi eroii unor palpitante aventuri şi, totodată, de a-şi verifica pe viu şi de a-şi cultiva şi îmbogăţi în mare măsură forţele fizice şi morale, precum şi cunoştinţele din diverse domenii.

Ce poate fi mai interesant, mai atractiv, mai instructiv decît să-ţi salţi, în plină vacanţă mare, rucsacul în spate şi, împreună cu colegii de echipaj, să porneşti la drum! Să străbaţi pe jos cărările munţilor sau apele unor rîuri, ori ale Dunării la bordul unor ambarcaţii (cele mai multe, de construcţie proprie), să cunoşti locuri şi oameni noi, să vezi cu ochii tăi frumuseţile şi bogăţiile ţării, mărturiile trecutului ei glorios, pe care le ştiai doar din cărţi! Şi, în acelaşi timp, dovedindu-ţi ţie însuţi că eşti de-acum capabil să te descurci şi singur în cele mai complexe situaţii, fără permanenta şi grijulia asistenţă a părinţilor, să-ţi pregăteşti singur mîncarea şi să-ţi petreci nopţile în mijlocul naturii, adăpostit doar de subţirea pînză a cortului!...

În cei cincisprezece ani care au trecut de la iniţierea şi lansarea, de către revista noastră, a acestei mari acţiuni-concurs de turism şi cercetare ştiinţifică, la ea au luat parte peste 30 000 de echipaje, totalizînd aproximativ 400 000 de expediţionari. Sînt cifre grăitoare şi îmbucurătoare. Şi totuşi ele ar fi putut să fie mult mai mari dacă valenţele deosebite ale Expediţiilor „Cutezătorii" ar fi fost „descoperite" şi înţelese peste tot, dacă în fiecare şcoală, în fiecare unitate de pionieri s-ar fi organizat, aşa cum doresc şi îndeamnă organizatorii acestei acţiuni – revista „Cutezătorii", C.N.O.P. şi M.E.I. – cel puţin un echipaj, dacă s-ar fi desfăşurat, de fiecare dată, cel puţin o expediţie. Sîntem convinşi însă că în anii viitori, în viitoarele ediţii ale acestei atît de originale şi de instructive acţiuni, care timp de un deceniu şi jumătate şi-a dovedit din plin utilitatea şi vitalitatea, nivelul acesta minim va fi nu numai atins, ci şi depăşit.

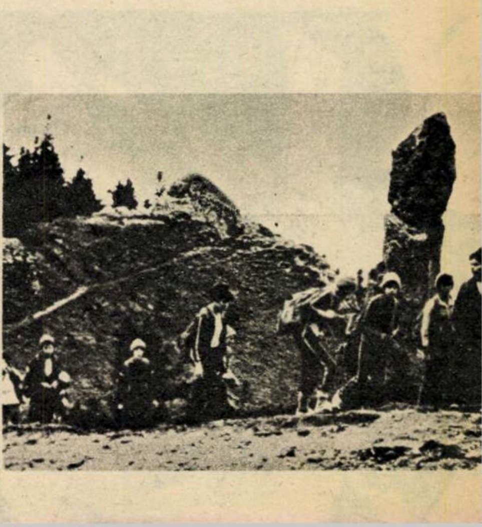

ZILE EROICE în BĂRĂGAN

5

EVOCARE DE V. BÂRZĂ

Era spre ora amurgului, cînd o altă coloană motorizată germană se apropia de oraș. Hitleriștii n-au așteptat nici somație, nici rafale de avertisment, și nici n-au șovăit cînd au ajuns la marginea Sloboziei. Au atacat din mișcare, cu tunurile de pe transportoare și cu arme automate. Astfel a început din nou urzeala luptei. Întîmpinînd rezistența dîrză a ostașilor români, coloana s-a răspîndit din mers. Grupuri de mașini de luptă și-au continuat înaintarea, pe la nord și sud de oraș. Alte autovehicule blindate, ocolind baricadele, țineau să forțeze trecerea pe Strada Matei Basarab și pe lîngă digul Ialomiței. Abătîndu-se de la șoseaua principală, cîteva grupuri de mașini s-au răzlețit pe străzi lăturalnice și prin grădini.

După felul cum își dirija forțele, era ușor de presupus că inamicul fusese informat, prin radio, de prezența trupelor române în Slobozia, avea cunoștință de luptele care se dăduseră pe străzile orașului.

Uniți din nou pe baricade, ostașii subunităților românești aflate în Slobozia, în trecere sau în staționare, împreună cu luptătorii din oraș, patrioți din rîndurile populației civile, i-au întîmpinat pe cotropitori. Baricadele erau acum întărite cu vehicule avariate, rămase pe locurile luptei, în urma primei coloane. Ele deveniseră adevărate stavile în calea dușmanului. Opriți mereu la obstacole, fasciștii făceau sforțări disperate să se desprindă și să se depărteze cît mai repede de apărătorii baricadelor. Nu le era însă ușor. Ostașii Batalionului 4 din Regimentul 40 infanterie aveau acum experiența luptelor de stradă. Alături de ei, luptau militari din Divizia 10 infanterie.

O parte dintre hitleriștii rămași fără mașini se grupaseră și, răspîndiți în trăgători, încercau să alcătuiască linii de atac. Loviți de pretutindeni, din interiorul orașului, reușeau cu greu să înainteze. În efortul lor de a ajunge cît mai repede la pod, pentru a se uni din nou în coloană și a spori acolo forța de izbire, sufereau pierderi grele.

Sub acoperirea focului intens al tunurilor de asalt și al armamentului automat, o parte din coloană a reușit să ajungă la marginea de est a orașului, la podul Ialomiței. Acolo, după o luptă înverșunată cu subunități ale Regimentului 38 infanterie, inamicul a fost nevoit să renunțe la intenția lui de a-și continua înaintarea spre Călărași. La pod, drumul era barat.

Hitleriștii însă n-au abandonat lupta. Și-au regrupat forțele și au dezlănțuit un nou atac pe direcția comunei Bucu. Sperau să răzbată spre Țăndărei, apoi să treacă Dunărea pe la Giurgeni. Atacul lor avea să fie stăvilit de subunități ale regimentelor 38 și 23 infanterie. Apriga înfruntare cu forțele dușmane a avut loc la marginea de est a Sloboziei și în pădurea „Cotul lui Drăgan", care, pe atunci, se întindea de la liziera orașului pînă pe hotarul comunei Bucu.

În acest sector de luptă se afla și locotenentul de rezervă Gheorghe Amza, învățătorul din Tufești. În fruntea subunității sale de tunuri anticar, venise de la Bucu pentru a contribui, alături de alți ostași români, la oprirea coloanei hitleriste, care încerca să răzbată pe șoseaua din pădure, spre Țăndărei. Tunurile au fost deplasate pe un drum de care și, în grabă, au fost amplasate într-un colț de lăstăriș, pe liziera de nod-est a pădurii. Ofițerul primise misiunea de luptă cu seninătate și voie bună. În așteptarea blindatelor, tunarii ascultau cu încordare zgomotul puternic de motoare și șenile. Locotenentul Amza, așa cum îi era firea, glumea cu subordonații: „După chermeza asta, cei care vom scăpa o să jucăm o sîrbă de-a noastră. Pînă atunci — vigilență și ochii la inamic!"

Soldații auziseră de multe ori această recomandare. Nu știau de ce comandantul lor o repeta cu atîta blîndețe și totdeauna zîmbind. Pentru el avea un tîlc anume, care îi amintea de anii copilăriei. Tatăl său, Ene Amza, participase la primul război mondial, împreună cu doi dintre cei opt feciori ai lui. Într-o zi de acalmie, pe frontul din Moldova, și-a întîlnit băieții. N-au avut timp de povestit. A trebuit să se despartă după cîteva cuvinte. Încercînd să-și ascundă emoția, bătrînul le-a spus feciorilor: „Aveți grijă cum vă purtați... Să fiți calmi, vigilenți și cu ochii la inamic!"

După război, unul dintre băieți, care s-a întors rănit de o schijă de obuz, le-a vorbit multă vreme fraților și surorilor despre „discursul" părintelui lor. Astfel l-a aflat și Gheorghe, cel mai mic dintre cei zece copii ai lui Ene și ai Bălașei Amza.

Mai tîrziu, deviza bătrînului suferise o mică modificare. O modificase Gheorghe, pe atunci elev la școala primară. Cînd știa că unul dintre frați a săvîrșit o faptă cu care nu se putea mîndri fie la școală, fie pe uliță sau acasă, faptă ce trebuia pedepsită, seara, cînd se întorcea bătrînul de la cîmp, Gheorghe i se adresa vinovatului: „calm, sînge rece și ochii la ușă!"

Ene era aspru cu copiii. Nu le trecea nimic cu vederea. Cînd vreunul încerca să se sustragă de la obligațiile lui, se făcea foc. Cînd au ajuns mari, feciorii și-au înțeles tatăl. Peste ani, cele mai duioase și mai scumpe amintiri din vremea copilăriei aveau să fie acelea din care nu lipsea figura bătrînului. Poate, acestor amintiri le era adresat zîmbetul locotenentului Amza, atunci, în 1944, cînd se afla lîngă Slobozia, pe liziera pădurii, unde îi sfătuia pe artileriști să fie cu atenție mărită și cu ochii la inamic...

Cu privirea ațintită spre cotropitorii hitleriști, locotenentul de rezervă Gheorghe Amza a ordonat dezlănțuirea focului. Cînd tunurile au început să tragă, ofițerul avea o altă înfățișare. Devenise sobru și aprig. Din primele lovituri, două mașini de luptă ale hitleriștilor au fost izbite în plin. Cu armament automat și cu piese de artilerie, fasciștii au declanșat un potop de foc. Dar tunurile locotenentului Amza nu le dădeau răgaz, destrămînd cu tirul lor susținut pînza de foc a dușmanului. Ofițerul își îmbărbăta oamenii, le dădea comenzi precise. La un moment dat s-a repezit la una din piese, unde trebuia înlocuit trăgătorul. A mînuit cu pricepere manivelele aparatului de ochire, și-a ales repede ținta și a tras. Încă o mașină distrusă. Apoi altele, altele au fost scoase din luptă.

Trupele coloanei hitleriste au prins a șovăi. O parte din mașini și-au căutat refugiu în pădure. La scurt timp a părăsit lupta și restul coloanei inamice, lăsînd în fața tunarilor de la anticar unsprezece mașini încremenite, numeroși răniți și morți.

După un scurt răgaz de liniște, cînd înserarea își cobora pînzele cernite peste pădure, s-a auzit din nou huruitul motoarelor, iar artileria inamicului de pe transportoare dezlănțui o canonadă de proiectile. Regrupați, hitleriștii declașaseră un nou atac.

Subunitățile românești erau gata de acțiune. Tunarii de la anticar așteptau ordinul comandantului. Cînd coloana s-a apropiat, ofițerul a dat semnalul luptei. Raze de jar spintecau umbrele groase ale înserării. Un proiectil răbufni în apropierea locotenentului Amza. Ofițerul se prăbuși, lovit de moarte. „Nu-i lăsați să treacă!" Acestea au fost ultimele sale cuvinte. Din ele, artileriștii au deslușit ultimul ordin de luptă al comandantului lor.

Și inamicul n-a trecut prin pădurea de la Bucu. Sfîrșitul luptei a însemnat distrugerea și capturarea coloanei hitleriste. Sute de militari ai armatei germane au fost obligați să-și arunce armele, să se predea.

Pe liziera pădurii și în desișul ei, pe locurile unde au avut loc înfruntările, dușmanul a lăsat pe teren morți, răniți, mașini de luptă, centrale telefonice, armament și alte materiale de război.

•

Cînd a încetat vacarmul luptei, umbrele înserării se grăbeau, parcă, să învelească orașul, așa cum rămăsese, pustiit ca de-un uragan. Cele două coloane ale morții lăsaseră în urma lor ceea ce hitleriștii lăsau pretutindeni — distrugere și moarte. Pe străzile stropite cu sînge, se vedeau mașini și motociclete sfărîmate, ziduri năruite de explozii, case și garduri ciuruite de gloanțe, cadavre.

Odată cu căderea întunericului, peste oraș s-a așternut liniștea. Luptătorii români au rămas de veghe la răscrucile drumurilor, la cotiturile străzilor, la colțurile caselor. În lungul Străzii Matei Basarab, alături de alți combatanți români, se aflau acum și cîteva subunități din Regimentul 38 infanterie, care își organizaseră poziții de luptă în case, în curți și în grădini, sub comanda maiorului Petre Dumitrescu.

După un răstimp de acalmie, pe străzile Sloboziei s-au auzit din nou scrîșnete de șenile și duduit de motoare. N-a trecut mult și ropotul gloanțelor sfîșia întunericul nopții. La rafalele de oprire ale ostașilor români, hitleriștii au reacționat prompt cu focuri de tunuri și mitraliere. Nu era decît un grup de mașini de luptă, însă cu trupe bine înarmate. De data aceasta, inamicul era în inferioritate numerică. Încerca totuși din răsputeri să-și croiască drum printre luptătorii români. În mersul mașinilor, hitleriștii, cu mitraliere și puști-mitraliere, trăgeau gloanțe trasoare care se încrucișau pe șosea, străfulgerînd în întuneric. Cînd s-au apropiat de centrul orașului, au fost întîmpinați și de rezistența plutonului comandat de sublocotenentul de rezervă Frățilă Ciupercă, un tînăr de 22 de ani, originar dintr-un sat din Bărăgan.

— Grenadele, băieți! — răsună, printre explozii, glasul ofițerului, care se afla împreună cu ostașii unei grupe în adăpostul antiaerian săpat într-o grădină.

Grenadele azvîrlite de ostașii români din ambele părți, focul năprasnic al armelor automate, proiectilele unui tun anticar, care trăgea de la o răspîntie, și strigătele oamenilor, toate s-au contopit într-un vacarm asurzitor, care a avut efectul unui atac prin surprindere. Militarii inamici au încetat focul, s-au predat.

Trecuse mai bine de un ceas de cînd se așternuse liniștea peste oraș. În acest răgaz, răniții din ambele tabere au fost duși la spitalul din localitate.

(Va urma)

OPERATIUNEA „CER SENIN”

4

Scenariu: **SANDU ALEXANDRU** Desene: **PUIU MANU**

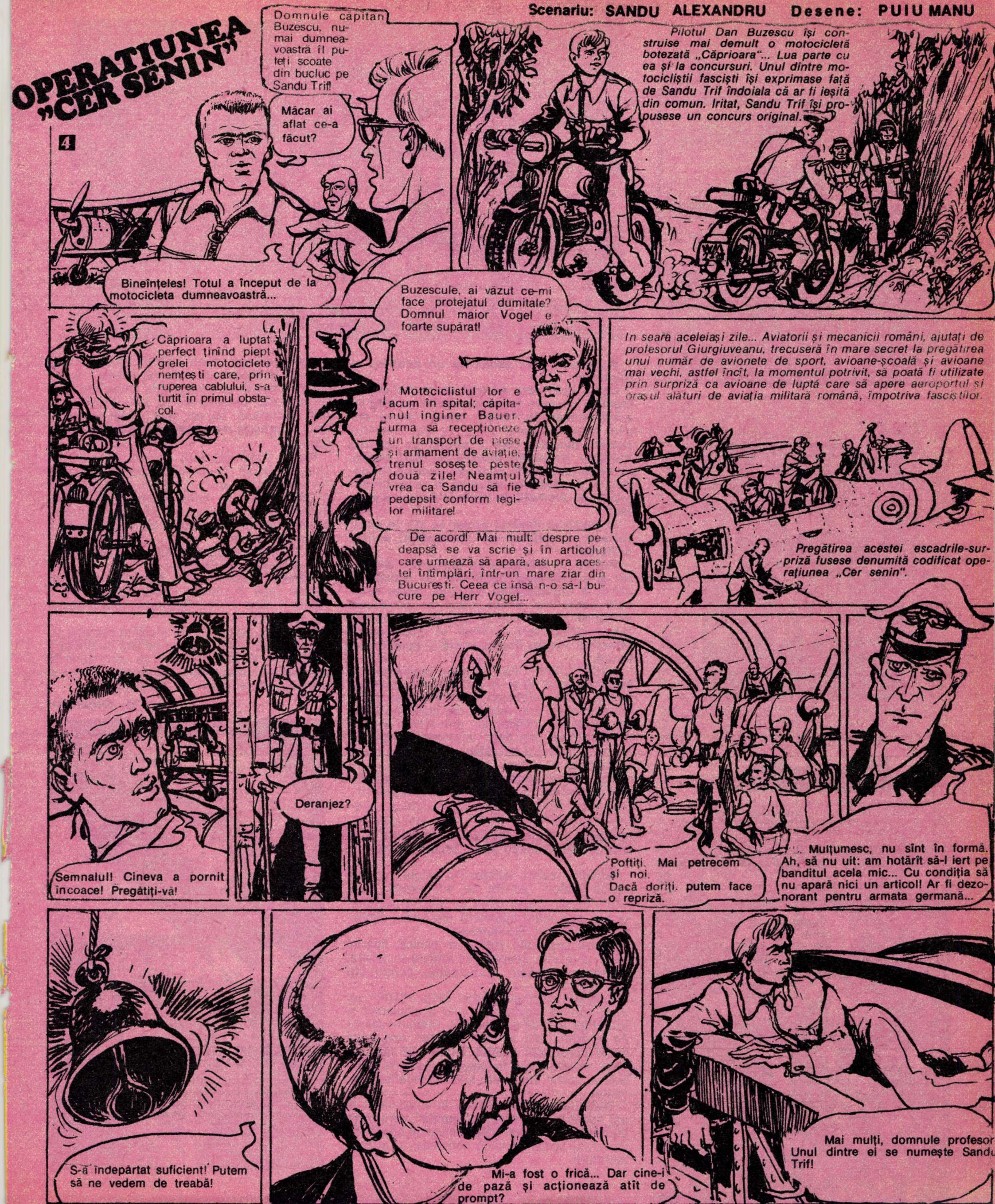
Domnule capitan Buzescu, numai dumneavoastră îl puteți scoate din bucluc pe Sandu Trif!
Măcar ai aflat ce-a făcut?
Bineînțeles! Totul a început de la motocicleta dumneavoastră...
Pilotul Dan Buzescu își construise mai demult o motocicletă botezată „Căprioara"... Lua parte cu ea și la concursuri. Unul dintre motocicliștii fasciști își exprimase față de Sandu Trif îndoiala că ar fi ieșită din comun. Iritat, Sandu Trif își propusese un concurs original.
Căprioara a luptat perfect ținînd piept grelei motociclete nemțești care, prin ruperea cablului, s-a turtit în primul obstacol.
Buzescule, ai văzut ce-mi face protejatul dumitale? Domnul maior Vogel e foarte supărat!
Motociclistul lor e acum în spital; căpitanul inginer Bauer, urma să recepționeze un transport de piese și armament de aviație, trenul sosește peste două zile! Neamțul vrea ca Sandu să fie pedepsit conform legilor militare!
De acord! Mai mult: despre pedeapsă se va scrie și în articolul care urmează să apară, asupra acestei întîmplări, într-un mare ziar din București. Ceea ce însă n-o să-l bucure pe Herr Vogel...
În seara aceleiași zile... Aviatorii și mecanicii români, ajutați de profesorul Giurgiuveanu, trecuseră în mare secret la pregătirea unui număr de avionete de sport, avioane-școală și avioane mai vechi, astfel încît, la momentul potrivit, să poată fi utilizate prin surpriză ca avioane de luptă care să apere aeroportul și orașul alături de aviația militară română, împotriva fasciștilor.
Pregătirea acestei escadrile-surpriză fusese denumită codificat operațiunea „Cer senin".
Semnalul! Cineva a pornit încoace! Pregătiți-vă!
Deranjez?
Poftiți. Mai petrecem și noi. Dacă doriți, putem face o repriză.
... Mulțumesc, nu sînt în formă. Ah, să nu uit: am hotărît să-l iert pe banditul acela mic... Cu condiția să nu apară nici un articol! Ar fi dezonorant pentru armata germană...
S-a îndepărtat suficient! Putem să ne vedem de treabă!
Mi-a fost o frică... Dar cine-i de pază și acționează atît de prompt?
Mai mulți, domnule profesor. Unul dintre ei se numește Sandu Trif!

5
START
spre viitor
ELECTRONICĂ
MODELISM
AUTOMATIZĂRI

Vacanța e prin excelență un anotimp al prieteniei.

Copiii țării, care au trăit de curînd evenimentele pe care le-am prezentat pe larg în acest număr de revistă, trăiesc acum din plin bucuriile celui de-al IV-lea trimestru școlar: vacanța, care îi poartă pe cărările munților, pe plajele însorite ale Mării Negre, în satele și orașele pline de verdeață, în păduri și pe dealurile înflorite, în expediții științifice și drumeții, în vizite la bunici și prieteni.

În rucsacul fiecărui școlar se află în acest răstimp un prieten de nedespărțit: revista preferată.

Venind în întîmpinarea dorințelor cititorilor și corelîndu-și conținutul cu activitatea școlii, a organizațiilor de copii, presa dedicată celor mai tinere vîrste se adresează acestora cu rubrici și acțiuni interesante într-o prezentare grafică și publicistică atractive. Pentru fiecare vîrstă — revista preferată.

„CUTEZĂTORII" este revista pionierilor și școlarilor între 10 și 14 ani. Prin rubrici de reportaj, știri, informații, curiozități și fapte extraordinare, prin noutăți din domeniul științei, sporturilor, călătoriilor, prin rubrici literare și distractive, prin benzi desenate, evocări istorice și povestiri de anticipație, revista oferă săptămînal o lectură antrenantă.

Sînt binecunoscute și iubite de cititori acțiuni precum Expedițiile „Cutezătorii", concursul de creație tehnico-științifică, concursul permanent de literatură și artă plastică realizate de copii, concursul „Fotosemnal" sau acțiunea de dezbateri etice „Semafor-Cutezătorii".

Periodic, revista lansează o amplă anchetă printre cititori „Arhiva de aur pentru anul 2000". Fișele primei ediții se află în păstrare la cea mai mare bibliotecă din țară – Biblioteca Academiei R.S.România.

Pentru pasionații științei și tehnicii, tipărim lunar o revistă specială de inițiere în știință, tehnică, modelism, anticipație, construcții practice.

Intitulată sugestiv „START SPRE VIITOR", revista sprijină mișcarea tehnică a pionierilor și școlarilor purtînd același titlu. Urmînd sugestiile revistei, zeci de mii de copii realizează anual construcții tehnice dintre cele mai variate, reunite anual în expoziții județene și naționale, unele dintre ele fiind brevetate ca invenții.

Pentru pionierii și școlarii în vîrstă de 7–10 ani apare lunar revista **„Luminița"**, care oferă cititorului deschideri către universul copilăriei, universul școlii, al vieții cotidiene, al artei și literaturii.

Pentru cei mai tineri cititori, între 4–7 ani, membri ai Organizației „Șoimii Patriei", apare lunar o revistă cu același titlu, bogat colorată și ilustrată, constituindu-se într-un adevărat ABC publicistic, într-un ghid plăcut și antrenant pe primele trepte ale cunoașterii, ale sensibilității.

Pentru copiii din țara noastră care au ca limbă maternă limba maghiară se editează revistele **„Jóbarát"** (10–14). **„Napsugár"** (7–10 ani) și **„A haza sólymai"** (4–7 ani), avînd o arie de preocupări și condiții grafice asemănătoare celorlalte publicații pentru copii din România.

Și tu, dragă prietene cititor, poți deveni prieten al acestor publicații.

Adresa noastră este: „Redacția revistelor pentru copii București", Piața Scînteii nr. 1, Sector 1, Cod 71 341, București, Oficiul poștal 33, România.

Dorim, de asemenea, să stabilim contacte cu publicații de copii care sînt editate în alte țări, urmînd ca și în acest mod să contribuim la dezvoltarea cunoașterii reciproce, a stimei și prieteniei între copiii de pretutindeni.

M. Negulescu

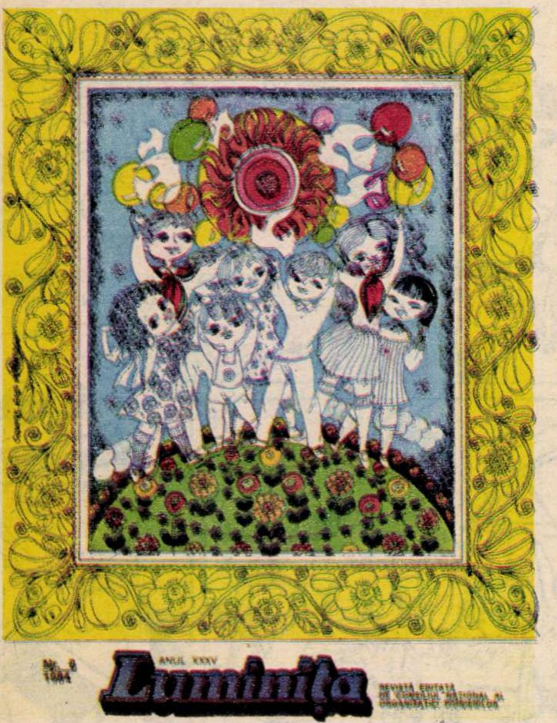

Napsugár
A PIONIRSZERVEZET ORSZÁGOS TANÁCSÁNAK GYERMEKLAPJA
5

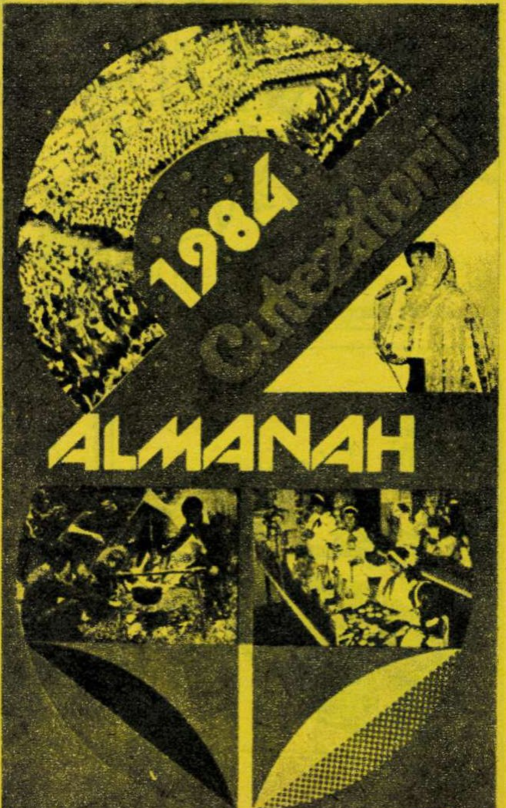

JOCURI
JOCURI
JOCURI

PESTE TOT = 66

Scrieți în pătrățelele albe ale figurii restul numerelor de la 1 la 32 (luate cîte o singură dată), astfel încît pe toate liniile orizontale și verticale să obțineți suma 66.

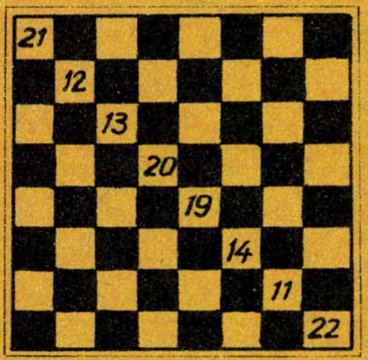

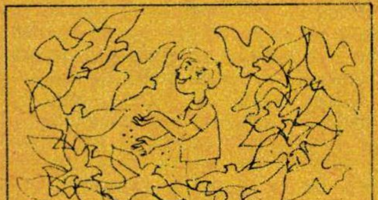

CÎȚI PORUMBEI SÎNT ÎN ACEST DESEN?

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

DE PRECIZIE
(Monoverb: 3–7)

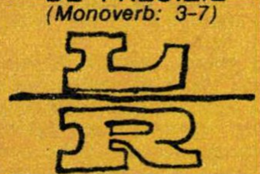

HORTICOLĂ
(Monoverb: 3–5)

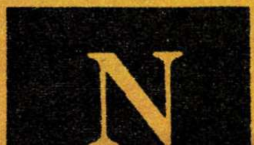

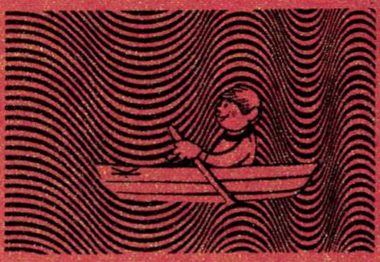

ILUZIE OPTICĂ

Rotind desenul, veți observa că valurile se mișcă.

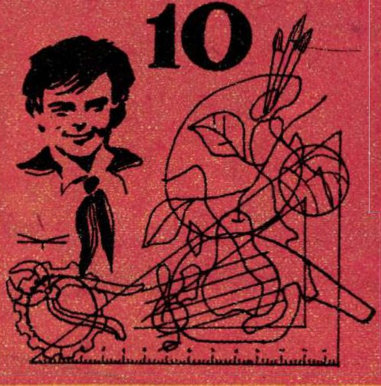

LA CARE DISCIPLINE A PRIMIT NOTA 10 PIONIERUL IONICĂ?

CAREU SURPRIZĂ

ORIZONTAL: 1) Haină îmblănită. 2) Rău, obraznic. 3) Pălăria oalei. 4) Cetățenesc. 5) Mica ambarcație sportivă.

La o dezlegare corectă, veți observa cîteva curiozități, și anume:

VERTICAL: Pe coloanele I și V veți obține una și aceeași consoană, iar pe coloanele II și IV – numai vocale.

DIAGONAL: Pe diagonale va apărea... un articol de încălțăminte!

Nicolae Tache,
București

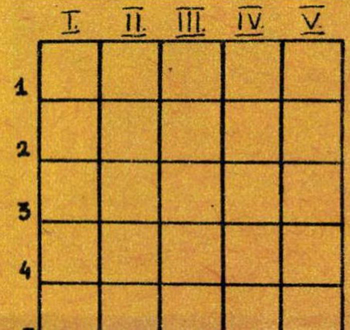

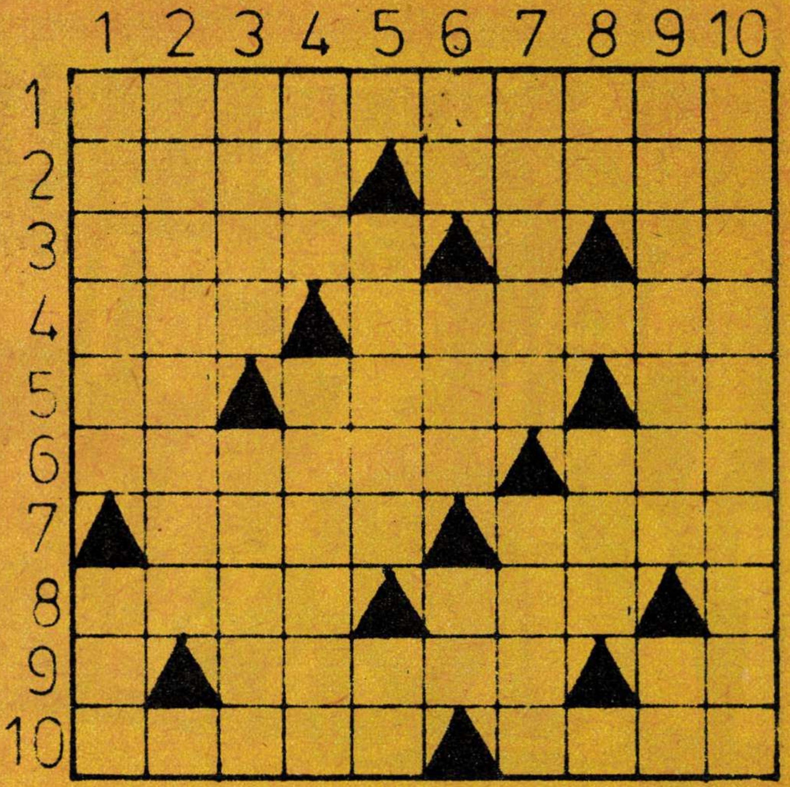

EXPEDIȚIE MONTANĂ

ORIZONTAL: 1) Cale aeriană de transport la munte (pl.). 2) „Pe terasă la Sinaia" se intitulează una din pînzele acestui pictor clasic român. Un binecunoscut hotel din Sinaia. 3) Creatorul tabloului „Vîrful cu Dor". A început școala! 4) Inginer mai pe scurt. Bloc mare de piatră la munte. 5) Începe urcușul pe Nemira. Rîuleț. Primele două la alpinism. 6) Misterios. Plouată. 7) Își cîntă numele. Reprezentant de seamă al coniferelor. 8) Se accelerează la urcuș. În vîrful muntelui. 9) Munți dobrogeni, un rest al lanțului muntos hercinic, foarte puternic erodat, cu altitudinea maximă de 467 m (vîrful Țuțuiatul). Secure. 10) Vîrf de munte (pl.). Munți situați în Europa, avînd o întindere de 1 200 km și o altitudine maximă de 4 810 m în vîrful Mont Blanc.

VERTICAL: 1) Altă denumire a cascadei „Șapte scări" de lîngă Predeal. Trecătoare. 2) Marele creator al poeziei „La mijloc de codru". 3) Întins. Partea cea mai de sus, prelungită, a unui deal sau munte (pl.). 4) Est-Nord-Est (abr.). Cuprins în echipamentul celor care pornesc în expedițiile „Cutezătorii". 5) Cară uneori poverile la munte. Întrebare. 6) Enescu Petre. Cerneală neagră. Notă muzicală. 7) Nu a fost suficient de bine echipat. Vreme frumoasă. 8) În vîlcea! Moș Martin. 9) Apă în cădere vijelioasă de la o mare înălțime, pe un perete de munte. La spinare! 10) Acțiunea de cucerire a unui pisc (pl.).

LA NĂVODARI, PRINTRE COPIII SOARELUI

(Urmare din pag. 24)

pînă la ingenioase concursuri de construcții din nisip. Apoi copiii încep lupta cu valurile răcoroase ale mării. În acest timp, în bucătării și în laboratorul de cofetărie sînt pregătite bucatele gustoase ce vor poposi pe mesele copiilor.

Cînd soarele se află la zenit, plaja rămîne însingurată, iar voia bună pune stăpînire pe sălile de mese spațioase. Apoi pînă cînd se lasă răcoarea după-amiezii, orășelul se cufundă în liniște. Amatorii de excursii se îndreaptă spre autocarele dinainte pregătite pentru a porni spre alte stațiuni de pe litoral sau la Constanța unde îi așteaptă Muzeul marinei, Planetariul, Acvariul... Iubitorii sportului participă la „Daciada" taberei – manifestare mult apreciată de toți locuitorii orășelului. La fiecare meci de fotbal, handbal, volei, oină sau baschet, o entuziastă galerie de suporteri își îmbărbătează echipa preferată. Serile Năvodarilor rămîn pentru copiii care-și petrec vacanța aici, de neuitat. Adeseori, în mijlocul copiilor vin artiști și cîntăreți îndrăgiți care, după spectacolele prezentate, sînt asaltați de sutele de amatori de autografe. Apoi pînă la ora cînd semnalul trompetei îi cheamă pe toți „locuitorii" Năvodarilor la culcare, copiii dansează și cîntă.

ECATERINA ROȘCA

Cutezătorii

Redactor șef MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr: CONSTANTIN DIACONU; Prezentarea artistică: POMPILIU DUMITRESCU.

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA: Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137. Telex 11 228 București.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. **Index 41836 24 pagini 3 lei**

LA NĂVODARI, PRINTRE COPIII SOARELUI

În fiecare vară taberele aflate în cele mai frumoase, cele mai pitorești locuri din țara noastră – minunată constelație a vacanței – găzduiesc mii și mii de pionieri și școlari. În această constelație a copilăriei fericite, strălucește sub soarele verii un adevărat orășel al vacanțelor ce-și înalță pavilioanele albe, înconjurate de o vegetație bogată, chiar în vecinătatea mării. Este Complexul de odihnă Năvodari. Aici, ca pretutindeni în taberele pionierești din țara noastră, copiii se recreează, se odihnesc, se împrietenesc prin cîntec și joc, trăiesc frumoase zile ale copilăriei lor fericite. Partidul și statul nostru, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**, secretarul general al partidului, președintele Republicii, tovarășa **ELENA CEAUȘESCU** se îngrijesc cu părintească dragoste pentru ca tînăra generație a țării, viitorul însuși al națiunii noastre socialiste, să aibă create toate condițiile pentru a crește și a se pregăti cît mai temeinic pentru muncă, pentru viață.

În mica gară aflată chiar în incinta complexului, trenurile aduc oaspeți din întreaga țară. Sînt mii și mii de pionieri și școlari care pe parcursul mai multor serii devin locuitorii frumoasei așezări de la țărmul mării.

La începutul fiecărei serii, timp de patru zile, succesiv, peronul gării se umple de cei ce vor fi, timp de două săptămîni, copii ai soarelui și ai plajelor cu nisip auriu, ai jocului, ai cîntecului și voioșiei. Cei ce sosesc pentru prima oară la Năvodari au nevoie de cîteva zile pentru a cunoaște tot ce le este destinat pentru a se simți bine și petrece cît mai frumos. Fermecătorul orășel al vacanțelor se întinde pe o suprafață de 110 hectare. Fiecare dintre cele cîteva tabere ale Năvodarilor dispune de propriile-i terenuri de sport și de joacă, de unul sau două cluburi, de dispensar, de băi și cantine moderne. Anul trecut a fost dat în folosință noul teatru de vară cu o capacitate de 2 500 de locuri. Noul lăcaș de cultură destinat copiilor a fost conceput de arhitecții săi ca un original joc de cuburi viu colorate. Pe scena lui au loc impresionante manifestări cultural-artistice prezentate de formații pionierești laureate ale Festivalului Național „Cîntarea României". În această vară, de pildă, va avea loc pentru a treia oară *Festivalul cîntecului patriotic și dansului pionieresc „Omagiu patriei și al partidului"* și se va desfășura pentru a șaptea oară *Festivalul internațional „Copiii lumii doresc pacea"*, la care vor participa și copii din zeci de țări ale lumii.

Plaja ce se întinde pe o lungime de peste un kilometru și măsoară 100 000 mp este asaltată cu voioșie în fiecare dimineață de peste 5 500 de copii.

Oficiul poștal al taberei, aflat în imediata vecinătate a comandamentului complexului, expediază în fiecare zi sute de scrisori, în toate colțurile țării. De aici copiii își cumpără ziare și reviste, își pot completa colecțiile de timbre și telefonează acasă părinților. Chiar din ziua în care pe peronul gării Năvodari coboară din vagoane primii copii, sute de oameni – cadre didactice, personal medico-sanitar, bucătari, cofetari, personal administrativ – se află la datorie, pentru a asigura oaspeților odihnă și recreere cît mai plăcute.

De la primele ceasuri ale dimineții, cînd prin stația de radioficare trompeta dă semnalul pentru deșteptare și pînă cînd stelele își fac apariția pe bolta Năvodarilor, orășelul cunoaște o vie animație. Mai întîi copiii pornesc spre plaja care, pînă spre ora prînzului, devine teatrul de desfășurare a tot felul de jocuri – de la cele cu mingea, la „fuga în saci" și „trasul frînghiei"

(Continuare în pag. 23)

FORUM '84

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

SUB DEVIZA „SPRE COMUNISM ÎNAINTAM PE DRUM DE GLORIE", SE VOR DESCHIDE ÎN ZIUA DE 25 IULIE — LA CRAIOVA — LUCRĂRILE CELUI DE AL XII-LEA FORUM NAȚIONAL AL PIONIERILOR.

JOI,
19 IULIE
1984.
ANUL XVIII
(NR. 876)

29

PIONIERII ȚĂRII ÎNTÎMPINĂ MAREAȚA ANIVERSARE DE-LA 23 AUGUST ȘI CEL DE AL XIII-LEA CONGRES AL PARTIDULUI

40 de ani de luminoase împliniri

Pionieri din municipiul Buzău au participat, recent, la un dialog completat cu vizionarea unor filme documentare, în cadrul clubului de vacanță de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din municipiu. Dialogul a fost purtat cu un reprezentant al cabinetului județean de partid și a avut tema **„40 de ani de luminoase împliniri — noua geografie economică a județului Buzău“**. Tinerii cutezători s-au dovedit interlocutori activi, date fiind numeroasele lor activități pionierești, vizitele efectuate în întreprinderi industriale, întîlniri cu muncitori fruntași, acțiuni de muncă patriotică în municipiu și pe ogoarele județului... Ei au căutat ca prin acest dialog să-și aprofundeze cunoștințele, să aibă o imagine cît mai grăitoare despre victoriilor socialiste care aureolează măreața zi de 23 August. Harta economică a județului drag, ivită în cele patru decenii de strălucite înfăptuiri pe tot cuprinsul patriei, le-a apărut tot mai bogată. Datorită politicii partidului nostru de dezvoltare armonioasă a tuturor județelor țării, conceptului tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, de dezvoltare economico-socială în profil teritorial, în județ au luat naștere puternice platforme industriale la Buzău și la Rîmnicu Sărat, moderne unități economice la Nehoiu, Berca, Beceni, Pătîrlagele, Pogoanele... Agricultura județului cunoaște, de asemenea, o dezvoltare puternică și sînt în curs de desfășurare lucrări de însemnătate națională, cum sînt amenajarea hidroameliorativă a Cîmpiei Buzăului, după finisarea căreia vor fi irigate 28 000 de hectare de pămînt cultivat și desecările din Bazinul Călmățuiului. Pe albia superioară a rîului Buzău, la Siriu, se află în construcție complexul hidroenergetic Siriu-Surduc, unul dintre cele mai mari de pe rîurile interioare ale țării. Toate acestea sînt comori ale județului, realizări ale socialismului, care au cunoscut un ritm fără precedent în „Epoca Nicolae Ceaușescu“. Ele înseamnă pentru copiii județului tot atîtea ferestre deschise spre viitor.

August, măreață sărbătoare

Un mănunchi de activități politico-educative alcătuiesc programul interesant, instructiv-educativ, al pionierilor făgărășeni din județul **Brașov.** Ei își desfășoară aceste acțiuni sub genericul **„August, măreață sărbătoare“**. Tinerii cutezători din cele șapte unități pionierești ale municipiului Făgăraș au organizat expuneri la care au invitat specialiști de la Muzeul Cetății Făgărașului, au avut întîlniri cu participanți la evenimentele din August 1944, care le-au povestit copiilor impresionante episoade din zilele fierbinți ale Revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă. Pionierii, doritori să afle cît mai multe fapte revelatoare ale eroismului contemporan în muncă, au organizat întîlniri cu muncitori uteciști, fruntași de la întreprinderile industriale ale municipiului, precum Uzina de prelucrare și reparare a utilajelor chimice, Întreprinderea de mase plastice etc. În același județ, pionierii de la Școala nr. 1 din Zărnești au organizat o dezbatere închinată evenimentelor din August 1944, iar pionierii membri ai cenaclului pionieresc din orașul Victoria au închinat măreţului eveniment de la 23 August un recital de poezie patriotică, intitulat „Ani de lumină“.

București, în epoca innoirilor

Pionierii Capitalei au apelat la o bogată sursă de documentare, organizînd interesante sesiuni de referate dedicate măreței sărbători. Sub genericul **„40 de ani de izbînzi sub stindardul partidului“**, în cadrul lectoratului **„București, în epoca innoirilor“**, a avut loc la Muzeul de istorie a municipiului București o sesiune de referate a cercurilor de muzeografie și a cluburilor de dezbateri politico-ideologice. Pentru competenții referenți, colegii lor, talentați pictori, au adus o completare în limbaj artistic: o expoziție, intitulată **„Bucureștiul, văzut de copii“**, autori fiind elevii Liceului „N. Tonitza“. Pionierii din Sectorul 4 al Capitalei au organizat la Arhivele Statului sesiunea de referate intitulată **„Mari construcții ale socialismului“**, iar membrii clubului de dezbateri politico-ideologice din același sector au participat la expunerea **„Însemnătatea istorică a actului memorabil de la 23 August 1944“** – care a fost organizată la Sala Dalles; pionierii membri ai cercurilor de dezbateri politico-ideologice din Sectorul 3 s-au întîlnit cu cercetători de la Muzeul de istorie a municipiului București, purtînd un dialog cu tema **„Noi perspective ale capitalei României socialiste“**.

Un imn partidului și țării

„În Cluj-Napoca – ne scrie pioniera Diana Marchiș – au loc ample manifestări pionierești, dedicate celor două mari evenimente istorice din viața poporului nostru – a 40-a aniversare a Revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August 1944 și al XIII-lea Congres al partidului.“ Dintre aceste manifestări, corespondenta noastră enumeră cîteva, la care a participat cu colegii ei de la Liceul „G. Coșbuc“ din municipiu și a realizat, pentru rubrica „Fotosemnal“, o serie de fotografii pe care le prezentăm în pagină: un spectacol de amploare, susținut de elevii clujeni pe stadionul municipal, un spectacol pionieresc prezentat la Casa Universitarilor și un spectacol al pionierilor de la Liceul „G. Coșbuc“ – prezentat la Casa de Cultură a Studenților. În alte două imagini – rezervate aceleiași rubrici-concurs –, pioniera corespondentă Mihaela Ursachi prezintă două secvențe din activități dedicate celor două mari evenimente ale acestui an, de către colegii ei de la Școala nr. 1 „Al. I. Cuza“ din Fălticeni, județul Suceava. Ei au prezentat un spectacol omagial la Monumentul eroilor patriei din satul Văleni, comuna Mălini, și au organizat o întîlnire cu primarul orașului Fălticeni, Costică Arteni, care le-a vorbit pionierilor despre realizările din orașul lor natal, realizări care au cunoscut o creștere fără precedent mai ales începînd, de la Congresul al IX-lea al partidului. Pionierii au participat cu mult interes la această întîlnire, fiind deciși ca la condițiile create pentru a-și trai fericit copilăria să răspundă cu fapte de învățătură și muncă deosebite.

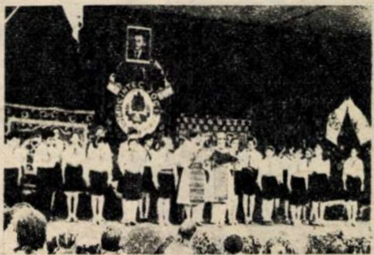

La închiderea ediției: o imagine de la festivalul „Cîntec, joc pionieresc“, organizat de Casa pionierilor și șoimilor patriei din orașul Sîngeorz-Băi, județul Bistrița-Năsăud, manifestare care s-a desfășurat în localitatea Măgura-Ilvei. „Timp de două zile – ne transmit pionierele reporteri Lia Isip și Mihaela Ursa – aproape 400 pionieri din Sîngeorz-Băi, Măgura Ilvei, Seșu Ilvei, Ilva Mare, Ilva Mică, Cormaia, împreună cu invitați, membrii ansamblului pionieresc «Mugurelul» din Sighetu Marmației, s-au întrecut în cîntec și joc popular, ridicînd un imn de slavă partidului și țării, aducînd prinos de recunoștință pentru copilăria lor fericită într-o țară a păcii.“

LUMINA LUI

23 August a intrat în istorie ca o izbîndă a tuturor românilor, dornici de dreptate socială, libertate națională și independență statală. Tovarășul Nicolae Ceaușescu arată: „Revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă a deschis calea înfăptuirii revoluției democratice, a revoluției socialiste și trecerii la construcția socialismului, a asigurat condițiile necesare marilor transformări revoluționare.“

Poporul român, în milenara lui istorie, a trăit multe momente de eroism, multe victorii în lupta sa pentru dreptate socială și independență națională, dar nici unul n-a fost atît de hotărîtor pentru destinul său ca istoricul act revoluționar de la 23 August 1944. În acea neuitată zi, la ora 22 și 12 minute, postul de radio București a difuzat vestea despre înlăturarea dictaturii militaro-fasciste care fusese impusă în urmă cu patru ani. Multe nenorociri adusese poporului această dictatură. Prin dictatul de la Viena ni se răpise Transilvania de nord. Armata germană pătrunsese în țară, abuzînd și secătuindu-ne economia, împingîndu-ne într-un război nedorit.

Revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August 1944 a redat României demnitatea, a adus pentru totdeauna poporului român suveranitatea și libertatea, deschizîndu-i largi orizonturi de dezvoltare social-economică și culturală. Inițiatorul și conducătorul lucid al acestei mari revoluții este Partidul Comunist Român, care a unit în jurul său cele mai înaintate, cele mai progresiste forțe politice ale națiunii.

Încă din iunie 1943, comuniștii români au creat Frontul Patriotic Antihitlerist. Ei au organizat un sabotaj sistematic împotriva mașinii de război germane. Au grupat forțele democrate într-un val unic antifascist și antirăzboinic. Au atras mulți intelectuali de vază și mulți ofițeri superiori însuflețiți de sentimente patriotice. Partidul Comunist Român a îmbinat măsurile politice cu cele militare: a fost arestat guvernul lui Antonescu, neutralizîndu-se unitățile germane care, cu tancuri și avioane, amenințau Capitala cu distrugerea. Toate s-au înfăptuit fără șovăire, entuziast, energic, după un plan clar și logic alcătuit. Așa s-a des-

24 AUGUST ORA 4
25 26 AUGUST

23 AUGUST

fășurat Revoluția socială și națională, antifascistă și antiimperialistă. Armata română, în totalitatea ei, a întors armele împotriva hitleriștilor uriți de întregul popor român, pentru că ne călcaseră și ne jefuiseră țara, ne ciuntiseră hotarul. Iar vestea cea mare din seara zilei de 23 August a venit ca o lumină salvatoare. Întregul popor român a fost cuprins de o bucurie greu de descris, de un clocotitor și eroic entuziasm. Era vestea cea mare care ne schimba destinul, ca popor și ca țară. Era momentul hotărîtor și fericit, momentul saltului din zodia robiei și a întunericului, în zodia libertății sociale, politice, naționale, zodia viitorului luminos.

Forța și eroismul cu care întregul popor a trecut la luptă dovedesc nesecatele lui izvoare de energie, adunate de veacuri în războirea cu nedreptatea și asuprirea. În patru zile, Capitala și împrejurimile ei au fost curățate de hitleriști, iar la 30 august 1944, cînd trupe sovietice au ajuns la porțile orașului, l-au aflat liber, prin lupta eroică a ostașilor, a forțelor patriotice și a populației.

Radio Moscova califica revoluția din România „de o importanță covîrșitoare“ nu numai pentru poporul român, ci și „pentru întreaga regiune a Balcanilor, deoarece prin această lovitură se prăbușește întregul sistem de dominație german din sud-estul Europei“. De asemenea la Radio Londra se rostea: „Fapta României constituie un act de mare curaj și acest act va grăbi sfîrșitul războiului“. În adevăr, începînd din acel ceas, România, dînd „Totul pentru front, totul pentru victorie“, s-a înscris eroic în lupta dusă de Națiunile Unite împotriva fascismului.

Armata română împreună cu cea sovietică au zdrobit forțele hitleriste și horthyste în bătăliile de la Turda, Cluj, Arad, Carei, Satu Mare, au eliberat Transilvania de Nord. Armata română a trecut Tisa, luptînd eroic, alături de armata sovietică, pentru eliberarea Ungariei și a Cehoslovaciei.

Numai pentru eliberarea Ungariei au luptat peste 210 000 de soldați și ofițeri români. Curajoși și eroici, ei au trecut peste rîuri, peste Munții Bükk, au dat bătălii crîncene cu horthyștii, eliberînd 1 237 localități maghiare, între care Budapesta, Debrețin și Miskolcz. Apoi, înfruntînd gerul iernii, dificultățile terenului și rezistența înverșunată, disperată a hitleriștilor din munții Tatra, alți 248 000 de soldați și ofițeri români au reușit să treacă trei masive muntoase, împădurite și prăpăstioase, și să elibereze peste 1 700 de localități cehoslovace, între care și frumoasele orașe Zvolen, Banska-Bistrica și Kremnica. Pe scurt, în marșul ei împotriva fasciștilor maghiari și germani, Armata română, cu un efectiv de peste 540 000 de militari, a străbătut mai mult de 1 000 km, a eliberat 3 831 de localități și a pricinuit dușmanului peste 100 000 pierderi, morți, răniți ori prizonieri.

Ziua Victoriei din 9 mai 1945 – cînd Germania hitleristă capitula – ne-a aflat în bătălie cu ultimele rămășițe fasciste de pe pămîntul Cehoslovaciei. Cu grelele jertfe ale celor aproape 170 000 morți, răniți, dispăruți am dobîndit gloria de a ne fi cîștigat libertatea, democrația și demnitatea, bucurîndu-ne de gloria de a fi fost – alături de U.R.S.S., Anglia și S.U.A. – a patra țară care a contribuit eroic la doborîrea fascismului și la cucerirea păcii.

În lumina lui 23 August 1944, Partidul Comunist Român a călăuzit România spre marile înfăptuiri de azi, le conduce spre cele de mîine. Și toți cei tineri, din toate generațiile, datori sînt să cunoască istoria acestui moment hotărîtor, să știe ce porți minunate ni s-au deschis spre viitor. Pe calea aceasta România merge de patru decenii, iar de la Congresul al IX-lea, de cînd în fruntea partidului se află tovarășul Nicolae Ceaușescu, acest mers a devenit marșul impetuos al marilor și epocalelor înfăptuiri: numeroase hidrocentrale și termocentrale, Transfăgărășanul, mari uzine și combinate metalurgice, litoralul, miile de școli și de instituții de cultură, metroul bucureștean și Canalul Dunăre-Marea Neagră.

Toți cei tineri, toate generațiile au mîndria de a ști că trăim, mîndri și demni, strîns uniți în jurul partidului și al secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, într-o patrie nouă, socialistă, cu nobil renume în lume, care luptă pentru progres, pentru idealul libertății și al păcii pe întreaga planetă.

Prof. univ. dr.
DUMITRU ALMAȘ

SPRE COMUNISM ÎNAINTĂM PE DRUM DE GLORII

ARAD

Nu cu multe zile înaintea debutului vacanței mari, pitorescul sătuc așezat la poalele Munților Moma fusese asaltat de pionierii sebișeni. Pregătiri, mari pregătiri anunțau importantul eveniment pionieresc pe care avea să-l găzduiască cea mai mare tabără din județul Arad — tabăra Dezna. Dovezile hărniciei gazdelor din Sebiș le întîlneai la tot pasul — cochetele căsuțe cu flori în pridvoare străluceau ca noi de curățenie, terenurile sportive și îmbietorul bazin cu apă termală fuseseră proaspăt reamenajate, așteptînd doar semnalul de începere a viitoarelor întreceri. Și, bineînțeles, la intrarea în aleea principală — o adevărată magistrală de verdeață — te întîmpina tradiționala urare de „Bun sosit!" — adresată delegaților Forumului județean 1984. Oaspeții, în număr de 150, aveau să sosească în după-amiaza zilei de 2 iulie, după ce, reuniți la Arad, aveau să străbată un traseu care marca totodată și primele acțiuni din programul forumului pionierilor arădeni. Primul popas a fost prilejuit de o impresionantă evocare la Monumentul eroilor de la Păuliș și întîlnirea cu veteranul de război Pavel Galea, unul dintre foștii elevi ai școlii militare de la Radna, participant la luptele de la Păuliș. La Șiria, delegații au vizitat Muzeul „Ion Slavici", la Pîncota Fabrica de mobilă, iar la Ineu Întreprinderea „Tricoul roșu". Ajunși după-amiază în satul de vacanță, pionierii au trăit bucuria de a avea chiar din prima zi de forum și primii... oaspeți — membrii echipajelor participante la etapa județeană a acțiunii „Tot înainte!" (găzduiți în tabăra Moneasa). La prima dezbatere s-au evidențiat experiențe fructuoase, forme și modalități concrete, dar și propuneri eficiente privitoare la îmbunătățirea activității consiliilor și comandamentelor pionierești pentru educarea moral-cetățenească și materialist-științifică a pionierilor și școlarilor.

Un schimb de experiență plin de învățăminte l-a constituit cea de-a treia dezbatere. Cu acest prilej, pionierii din Sebiș i-au invitat în școala lor, dorind să le prezinte o activitate practică referitoare la modul cum se desfășoară adunările trimestriale de analiză a situației la învățătură. Tot în vederea unui util schimb de experiență s-a desfășurat și vizita pionierilor din forum la Școala din Gurahonț. Dialogul cu comandamentul unității în ce privește sprijinirea de către pionieri a activității Organizației Șoimii Patriei s-a dovedit rodnic. De la Gurahonț pionierii delegați au urmat un traseu istoric emoționant, către Țebea, la Monumentul lui Avram Iancu. Aici, directorul Muzeului județean, tovarășul Doru Bogdan, a evocat momentul revoluționar 1848 în Transilvania, de care se leagă viața și lupta eroului de pe aceste meleaguri. În penultima zi a forumului, pionierii delegați au fost ei de această dată oaspeții colegilor din tabăra „Tot înainte" de la Moneasa, unde au participat și la festivalul folcloric al formațiilor Casei pionierilor și șoimilor patriei din localitatea-gazdă. Tot aici a avut loc și întîlnirea cu poeții arădeni Traian Oancea, Dorel Sibi și cu prozatorul Dumitru Popa.

BUZĂU

În apropierea binecunoscutei tabere de sculptură Măgura, la Poiana Pinului, s-au reunit, în perioada 1—10 iulie, reprezentanții pionierilor buzoieni, delegați la forumul județean. La Măgura a și avut loc prima drumeție a pionierilor din forum, intitulată „Pe urme de baladă". Cu acest prilej s-au întîlnit cu sculptorul buzoian Gheorghe Coman care le-a destăinuit din meșteșugul său, fiindu-le, totodată, ghid prin această galerie de artă în aer liber.

Dezbaterile forumului și depunerile de mandate ale pionierilor locțiitori ai președintelui C.J.O.P. au constituit prilejuri pentru o exigentă analiză a activității desfășurate în cursul anului școlar 1983—1984. Sorin Mocanu, Costin Duțu, Iulian Bănică din Buzău, Beatrice Piciu din Rm. Sărat, Alina Pavel din Pătîrlagele au exemplificat, în cuvîntul lor la tribuna forumului, care au fost mijloacele folosite în unitățile lor pentru ridicarea calității învățăturii, întărirea disciplinei și frecvenței. Privitor la educația moral-cetățenească s-a evidențiat eficiența brigăzilor civice, a dialogului pionierilor cu juriști și reprezentanți ai organelor de miliție. De fapt, un asemenea dialog a avut loc și în cadrul forumului, în continuarea dezbaterii pe problemele activității desfășurate de către consiliile și comandamentele pionierești pentru educarea comunistă, patriotică, revoluționară a copiilor.

Sub genericul „Cîntec fierbinte lîngă inima uzinei" — s-a desfășurat întîlnirea cu uteciștii de la Întreprinderea „Perla" din Buzău, în ziua dedicată conlucrării Organizației Pionierilor cu U.T.C. În cadrul acțiunii intitulate „40 de ani de luptă revoluționară, de mari succese în construcția socialistă oglindiți în literatură", a fost organizată o întîlnire cu poeți, scriitori și critici literari de pe meleagurile buzoiene. În încheierea acestei întîlniri, pionierii poeți au citit din versurile lor.

VÎLCEA

Brezoi – pitorească așezare din depresiunea Țării Loviștei. Aici se află una dintre cele mai frumoase și mai ospitaliere tabere pionierești vîlcene. În dimineața zilei de 2 iulie, muncitorii hidroenergeticieni și constructori ai barajului Gura Lotrului, al cărui șantier se află în apropierea acestei tabere, s-au oprit o clipă din lucru, ascultînd emoționați sunetul solemn al trompetelor care anunțau începerea festivității de deschidere a Forumului județean al pionierilor vîlceni. Acestui moment sărbătoresc i-a urmat o primă dezbatere pe secțiuni – fiecare din cele cinci detașamente analizînd cîte un domeniu al activității desfășurate de la un forum la altul. Reunindu-se apoi în plen, participanții la dezbateri și-au prezentat concluziile privind situația la învățătură, rezultatele obținute în munca patriotică, în activitatea tehnico-aplicativă și științifică, în cercurile din școli și case ale pionierilor și șoimilor patriei. Deosebit de interesante au fost și aspectele aduse în discuție de către detașamentul 5, privitor la respectarea disciplinei școlare și îmbunătățirea frecvenței. Pregătirea temeinică prin muncă și pentru muncă a făcut obiectul nu numai al dezbaterii următoare, ci și al dialogului pionierilor din forum cu tovarășul Dumitru Stoica, activist al Comitetului județean de partid. Oaspetele le-a vorbit cu acest prilej despre perspectivele de dezvoltare ale județului, despre marile întreprinderi industriale vîl-

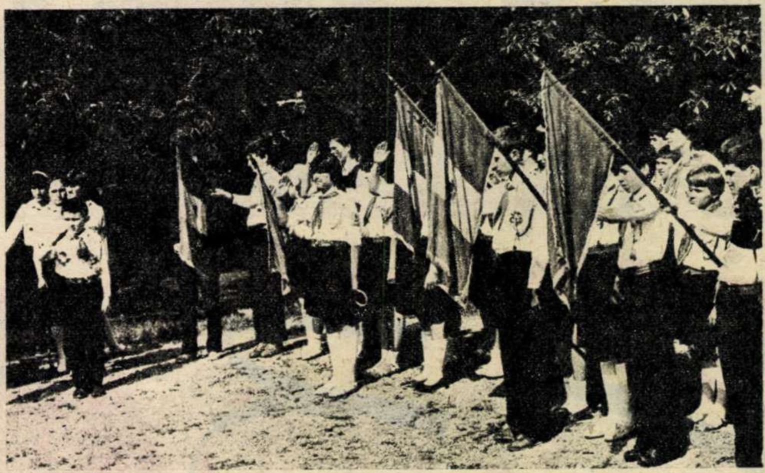

Într-o atmosferă de puternică însuflețire, participanții la lucrările forumurilor județene au adoptat telegrame adresate conducerii partidului, tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, prin care pionierii își exprimă deplina adeziune față de politica internă și externă a partidului și statului nostru. Ei au dat cu entuziasm patriotic expresie dragostei și recunoștinței fierbinți față de patrie și partid, față de secretarul general al partidului, angajîndu-se solemn să-și îndeplinească exemplar îndatoririle ce le revin ca școlari și pionieri, ca tineri revoluționari, de a învăța, de a se pregăti temeinic pentru muncă și viață, pentru a deveni demni și de nădejde constructori ai socialismului și comunismului.

cene care așteaptă noile promoții de muncitori, tehnicieni și specialiști cu înaltă calificare, cu o multilaterală pregătire profesională.

O zi bogată în activități deosebit de instructive a fost cea dedicată conlucrării Organizației Pionierilor cu Uniunea Tineretului Comunist. Utecistii de la Liceul industrial forestier și de la Întreprinderea U.F.E.T. din localitatea-gazdă le-au împărtășit din activitatea și munca lor, le-au vorbit despre frumusețea meseriei pentru care se pregătesc sau pe care o practică.

Din agenda forumului județean vîlcean iată și un fapt notabil prin originalitatea unei inițiative: încă din prima zi s-a deschis în tabără un curs de inițiere (pe grupe) în arta fotografică. Roadele acestei inițiative s-au văzut chiar de la primele ediții ale Forum-presului, unde aspecte ale activităților cuprinse în bogatul program al fiecărei zile au apărut într-un mozaic de imagini sugestive.

Iată acum și numele pionierilor desemnați să-și reprezinte județul la Forumul Național de la Craiova: **Monica Cosac**, din **Vlădești** (comandanta unității forumului județean), **Claudiu Diaconu** din **Ocnele Mari, Marius Popa** din **Drăgășani, Laura Vătafu** din **Olanu, Lorena Șomandră** din **Roiești, Mihaela Păltineanu** și **Cerasela Mocanu** din **Rm. Vîlcea** și **Iulian Nițulescu** din **Ștefănești.**

VRANCEA

Tabăra Cotești a reunit în perioada 2–11 iulie pe cei 150 de delegați la forumul pionierilor vrînceni. O activitate bogată a început chiar din prima zi de forum, cînd a avut loc o dezbatere privind educația patriotică, revoluționară a pionierilor și școlarilor. Aceasta a fost urmată de vernisajul expoziției purtînd genericul „Spre comunism înaintăm pe drum de glorii", de o gală de filme realizate de cinecluburile caselor pionierilor și șoimilor patriei și de un program artistic susținut de formația de estradă a Casei pionierilor și șoimilor patriei din Focșani. Cea de-a doua dezbatere privind învățătura a constituit momentul unui bilanț cu care se pot mîndri pionierii vrînceni: rezultatele anului școlar recent încheiat sînt superioare celui precedent. Pionierii vrînceni se mîndresc cu rezultate meritorii și în ce privește activitatea cercurilor tehnico-aplicative și științifice din școli și case ale pionierilor și șoimilor patriei. Grăitoare sînt nu numai cifra pionierilor cuprinși în cele 2 827 de cercuri – 37 230! – ci și numărul celor 1 800 de pionieri care, materializînd proiectele unui an de muncă, de creație tehnică, semnează acum cele 112 lucrări selecționate pentru expoziția județeană „Start spre viitor" și „Atelier 2000". Dezbaterea privind activitatea tehnico-aplicativă și științifică a fost urmată de o demonstrație practică oferită de către membrii cercurilor Casei pionierilor și șoimilor patriei din Cotești: întreceri de aeromodele, raliuri de carting, concursuri de îndemînare, de iscusință tehnică.

N-au lipsit, desigur, din program nici drumețiile și excursiile. În zorii zilei de 8 iulie, participanții la forum au pornit spre Focșani unde, în Piața Unirii, s-a desfășurat marșul pionieresc al forumului. După ce au vizitat Muzeul satului din Focșani, s-au îndreptat spre Bîrsești, oprindu-se la Monumentul lui Ștefan cel Mare, iar seara au fost oaspeții colegilor din tabăra Gălăciuc.

ILEANA PIȚA

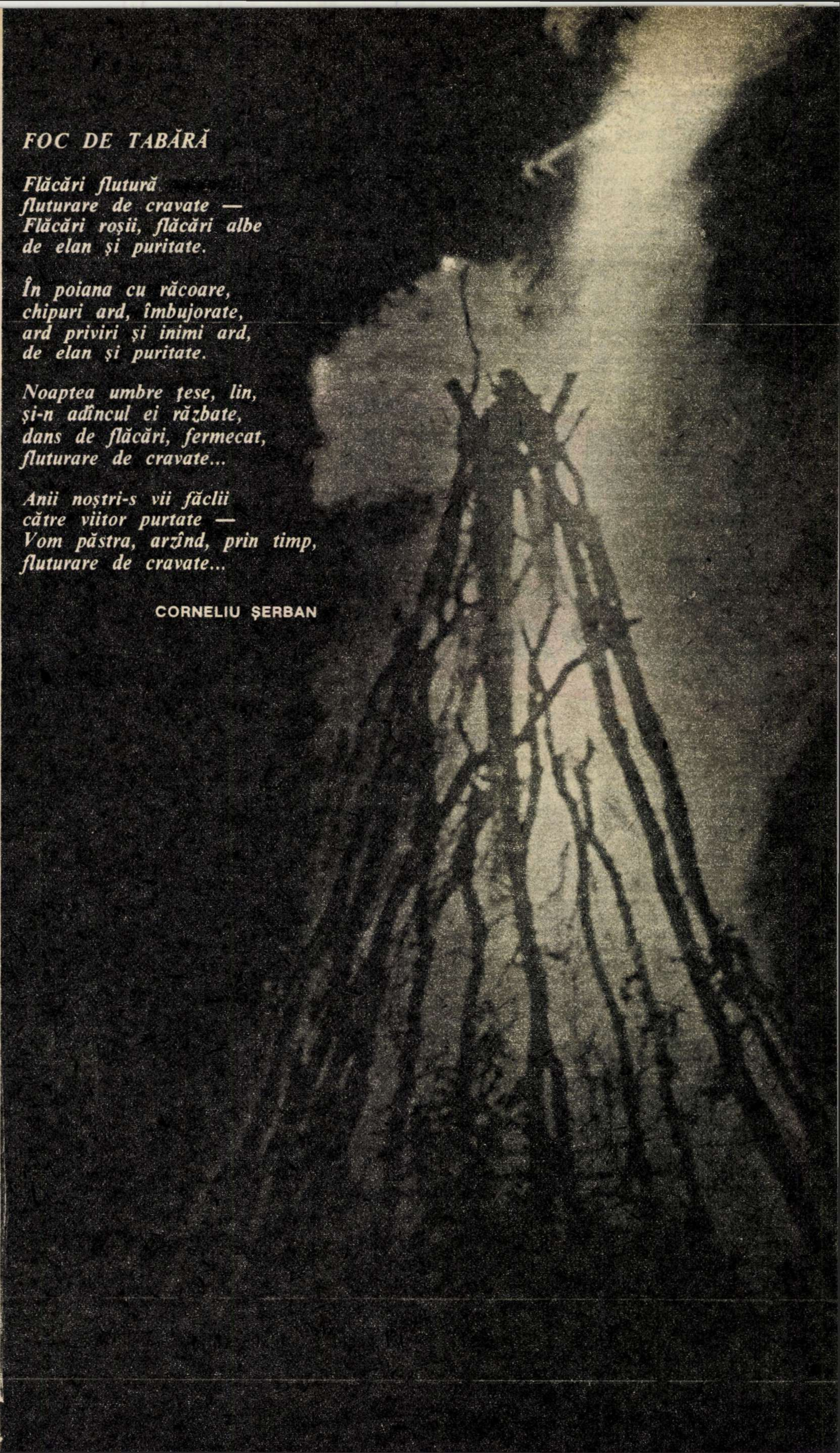

FOC DE TABĂRĂ

Flăcări flutură [illegible]
fluturare de cravate —
Flăcări roșii, flăcări albe
de elan și puritate.

În poiana cu răcoare,
chipuri ard, îmbujorate,
ard priviri și inimi ard,
de elan și puritate.

Noaptea umbre țese, lin,
și-n adîncul ei răzbate,
dans de flăcări, fermecat,
fluturare de cravate...

Anii noștri-s vii făclii
către viitor purtate —
Vom păstra, arzînd, prin timp,
fluturare de cravate...

CORNELIU ȘERBAN

Pelendava, străveche așezare dacică, acum municipiu înfloritor al patriei - **Craiova** — se pregătește cu febrilitate să-și întîmpine oaspeții: cei peste 500 de delegați și participanți la cel de-al XII-lea Forum Național al pionierilor. Deși a început vacanța, în școli, la Casa pionierilor și șoimilor patriei, peste tot întîlnești copii deosebit de preocupați. Cele mai frumoase desene, imagini fotografice, lucrări realizate în ateliere, în cercurile de creație, sînt studiate cu atenție, apoi selectate pentru a împodobi panourile și vitrinele, pentru a fi așezate în expoziții. Ele vor vorbi elocvent despre dragostea copiilor pentru frumos, despre ingeniozitatea și hărnicia doljenilor. In parcuri și grădini, flori multicolore de sezon umplu rondurile. Stegulețele, lozincile ce dau aspectul sarbatoresc sînt așezate cu grijă pretutindeni.

CRAIOVA FORUM '84

Bucuroși de oaspeți!

Din dialogul avut cu tovarășa **Stana Crăciunescu,** secretar cu propaganda la Comitetul municipal Craiova al P.C.R., am aflat că și părinții copiilor, comuniștii care muncesc în întreprinderile din municipiu sînt preocupați pentru a se crea condiții dintre cele mai bune desfășurării cu succes a lucrărilor Forumului Național. Astfel, numeroase întreprinderi de importanță republicană se pregătesc în vederea vizitelor în cadrul cărora vor avea loc întîlniri ale pionierilor cu oameni ai muncii, cu fruntași în producție, cu utecîști.

„Vizitele prevăzute și în alte locuri deosebite, ne-a spus tovarășa Stana Crăciunescu - cum sînt Muzeul Olteniei, Muzeul de artă, Muzeul C.F.R., Casa Băniei, ca și turul municipiului Craiova - sperăm să creeze oaspeților noștri dragi o imagine cît mai completă despre locurile acestea, despre marile succese ale oamenilor de aici dobîndite în anii socialismului. De altfel, întreg județul va oferi imaginea prosperității, a bogăției, a frumuseții. De aceea, sîntem siguri, delegații și participanții la forum vor rămîne cu noi și bogate cunoștințe, cu amintiri de neșters."

Arc peste timp

Cel de-al treilea județ din țară, în ierarhia numărului de locuitori — Doljul — își poate defini spectaculosul urcuș în anii fructuoși ai socialismului chiar și numai printr-o precizare: puterea unei singure locomotive electrice fabricată acum la Uzina „Electroputere" din Craiova — 5 000 CP — este echivalentă cu cea furnizată de toate cele 51 de întreprinderi existente în județ în anul 1938! Numeroase cetăți de industrie și agricultură sînt în plină afirmare, cartiere urbane și așezări rurale apar în adevărate salbe. Oamenii locurilor își amintesc cum, în urmă cu 38 de ani, tovarășul **Nicolae Ceaușescu** prevedea că Oltenia, sărăcită și înapoiată, se va transforma într-o vatră prosperă cu o industrie și o agricultură puternice, iar Craiova va deveni o cetate a muncii, culturii și științei. Într-adevăr, oamenii Doljului, ca și ai celorlalte județe, s-au avîntat cu toată inteligența și dăruirea în edificarea unei vieți noi. Pe baza unui volum de investiții aproape dublat de la cincinal la cincinal județul a înregistrat o creștere a producției industriale de aproximativ 200 de ori mai mare față de 1938. În cei 40 de ani de libertate și cu deosebire în ultimele două decenii aici s-au înălțat unele dintre cele mai renumite întreprinderi din țară, ale căror produse sînt mult apreciate și solicitate și peste hotare. Printre ele se numără și Întreprinderea „Electroputere", de unde pornesc locomotivele electrice și diesel electrice, transformatoare electrice, motoare și aparataj electric etc. și în care circa 13 000 de oameni ai muncii realizează o producție industrială ce depășește de 38 de ori întreaga producție a județului din 1938. De un frumos renume se bucură Întreprinderea de tractoare și mașini agricole, Întreprinderea „Oltcit", Întreprinderea de utilaj greu, Combinatul chimic, Întreprinderea de prefabricate din beton.

Dar nu numai întreprinderi noi s-au înălțat, ci chiar orașe (înainte așezări modeste) — Calafat, Băilești, Segarcea, Filiași. Astfel, în județul unde în trecut peste 70% din locuitori erau analfabeți, acum în școlile doljene învață 200 000 de elevi, adică fiecare al patrulea locuitor. Numai în Universitatea din Craiova — înființată în 1966 din inițiativa tovarășului . **Nicolae Ceaușescu** — 12 000 de studenți se pregătesc sa devină specialiști în cele mai diferite domenii de activitate (medicină, electronică, mecanică, științele economice, agricultură etc.)

De altfel, munca cercetătorilor, a specialiștilor, a muncitorilor cu înaltă calificare face ca mereu alte și alte resurse ale frumoasei și bogatei Oltenii să fie folosite. De curînd a început să producă noua Întreprindere de biosinteze și Intreprinderea de amino-glucoză de la Calafat; se vor construi Centrala electrică de termoficare „Craiova II", Întreprinderea de medicamente și încă altele. Ca o înaltă apreciere a contribuției aduse de către cetățenii municipiului Craiova de-a lungul veacurilor în lupta întregului popor pentru libertate și progres social și participării active la înfăptuirea politicii partidului și statului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră, municipiului Craiova i-a fost conferit, în 1975, Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa I.

De vorbă cu pionierii doljeni

În zilele realizării fotoreportajului nostru, în satul de vacanță așezat într-o minunată pădure din apropierea municipiului Craiova, la Breasta, se desfășurau lucrările Forumului județean al pionierilor doljeni. Am folosit acest prilej pentru a sta de vorbă cu delegații sosiți din întreg județul. Cu ajutorul lor am alcătuit o carte de vizită pe care v-o prezentăm, desigur, într-un foarte scurt rezumat.

- *Pionierii Doljului - gazdele Forumului Național - s-au situat pe locul I pe țară (obținînd 30 de premii*

și mențiuni!) la concursurile pe obiecte de învățămînt, în acest an. Este o reflectare concretă a nivelului ridicat de pregătire școlară.

- *70% din copii au îndrăgit activitatea științifică și tehnico-aplicativă obținînd numeroase succese răsplătite de premii în cadrul concursurilor „Start spre viitor" și „Atelier 2 000".*
- *6 950 de pionieri participă cu interes la activitatea celor 294 de cercuri și cluburi de dezbateri politico-ideologice; 6 800 în cercurile de studiere a Statutului U.T.C.; 4 100 desfășoară o bogată și diversă activitate în cadrul celor 210 cercuri U.N.I.C.E.F.*
- *Marile acțiuni „Tot înainte" și „Patrie română, țară de eroi" au contribuit la intensificarea educației patriotice, revoluționare, mobilizîndu-i pe toți pionierii și școlarii în importante și pasionante activități. Numai în ultimul timp, de pildă, au fost înființate peste 100 puncte muzeistice, realizate tot atîtea monografii și colecții școlare, iar la prima ediție a acțiunii concurs „Patrie română, țară de eroi", pionierii județului Dolj s-au situat pe locul III pe țară.*
- *80 000 de pionieri – adică toți purtătorii cravatelor roșii cu tricolor din județ – sînt cuprinși într-o formă organizată și permanentă de activitate în cadrul Festivalului Național „Cîntarea României" și a competiției naționale „Daciada", activînd în cele 1 708 formații artistice, 1 025 de cercuri de creație artistică, 228 de asociații sportive, 900 de cercuri pe ramuri de sport, în clubul sportiv „Pionierul".*

Adriana Andrei, pionier locțiitor al președintelui C.N.O.P., a ținut să ne precizeze că toți colegii ei din municipiu și din județ sînt dornici să demonstreze cît de buni și primitori sînt ei în calitate de gazde:

– Am participat la încă două forumuri naționale, la Timișoara și Iași, ne-a spus ea, și am avut prilejul să apreciez deosebita ospitalitate a gazdelor, sprijinul dat în buna organizare a lucrărilor forumului. Sper să fim și noi la înălțime. Vor avea loc schimburi de experiență cu unități din municipiu, ca și din orașe și comune (Băilești, Segarcea, Goicea, Rast, Poiana Mare și altele). Pionierii acestor școli sînt atît de nerăbdători încît și mîine, dacă ne-am duce la ei, i-am găsi gata pregătiți. De mai multă vreme și-au pus la punct programele în cele mai mici amănunte.

– Chiar așa este! întărește Oana Chirculescu spusele Adrianei. La noi, de pildă, la Școala nr. 24 din Craiova, vor veni în schimb de experiență peste 120 de pionieri și tovarăși comandanți instructori. Școala este gătită de sărbătoare, iar membrii cercurilor de fizică, chimie și design și-au alcătuit în întregime programele, au pregătit lucrările practice pe care vor să le prezinte oaspeților, ca și... surprizele. Se pare că nimic n-a fost neglijat!

Bucuroși de oaspeți

Liceul industrial „Electroputere", care va oferi găzduire delegaților și participanților la Forumul Național era, în zilele vizitei noastre, un adevărat șantier. Tovarășul director, Marin Năstase, nu mai prididea cu treburile fiind nu numai grăbit ca lucrările începute să fie terminate cît mai repede, dar să fie și de cea mai bună calitate. În unele încăperi se zugrăvea, în altele se și puneau perdelele cele noi, în bucătărie se muncea ca totul să strălucească de curățenie și frumusețe, în marea sală de festivități se încheiau ultimele renovări.

UNIVERSITATEA

– Aici copiii vor avea la dispoziție absolut tot ce vor dori, ne-a spus tovarășul director: săli unde să-și desfășoare dezbaterile, săli de audiții muzicale, de sport, terenuri de sport în aer liber, săli de vizionare a programelor de televiziune (sîntem dotați și cu aparate în culori), materiale sportive de tot felul și... un mare parc cu alei umbroase chiar în curtea școlii. Liceul, unde în timpul anului învață 3 000 de elevi, va sta la dispoziția pionierilor. Ne va face mare plăcere să le arătăm școala noastră – cea mai mare din țară, a cărei bază materială se apropie de 70 de milioane de lei, numărînd 22 de cabinete și laboratoare dotate cu cea mai modernă aparatură pentru uz didactic, 19 ateliere, cămine spațioase, cantină etc. Într-un cuvînt, ne bucurăm să le spunem oaspeților „Bine ați venit!"

Pagini realizate de
ELENA MĂNESCU

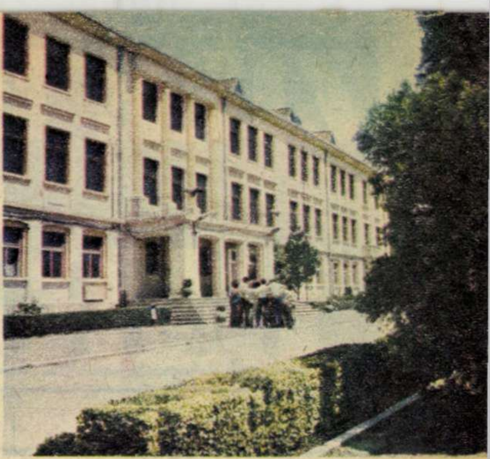

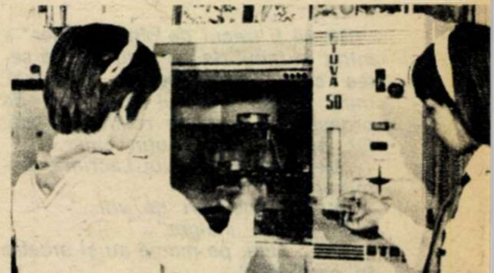

ZILE EROICE în BĂRĂGAN

6

EVOCARE DE V. BÂRZĂ

Alte clipe de așteptare și încordare. În centrul orașului, aproape de subunitățile Regimentului 38 infanterie, într-un adăpost aflat în fața unui chioșc de legume, se instalase și Constantin Vasile; aflat acasă, în permisie, devenise în acele zile cunoscut în tot orașul. Se număra printre cei mai viteji luptători ai crîncenelor confruntări de foc de pe străzile Sloboziei. În mîinile lui vînjoase, voluntarul ținea acum o pușcă-mitralieră capturată de la hitleriști. Ajutor îi era un soldat tînăr, de la depozitul de subzistență din localitate. Frînt de oboseală, ar fi vrut să ațipească un pic, dar nu reușea. Stînd în gura adăpostului, nemișcat și îngîndurat, își întrebă tovarășul de arme:

– Ce zici, băiete, vor veni, oare, zile mai senine și pentru noi, ăștia, care avem mîinile bătătorite de cînd ne știm?

– Ar fi cazul, dom'caporal...

După o pauză, Constantin îl întrebă pe soldat:

– Da' de unde știi că-s caporal?

– Am aflat și eu în timp cît ai fost matale dus după muniții. Știu că ești în permisie...

Constantin a rămas, un timp, cufundat în muțenie. Vocea ostașului l-a smuls din gîndurile lui.

– Se aude zgomot de motoare, dom' caporal. Să știi că vin alți nemți.

– Să poftească – zise Constantin, reluîndu-și locul la pușca-mitralieră.

Începuse din nou lupta pe străzile Sloboziei. Răbufnirile proiectilelor și ale grenadelor, răpăiala armelor și strigătele oamenilor înfiorau văzduhul. Întunericul străzilor era risipit de flăcări. Alte mașini de luptă își făcură apariția. Erau multe. Veneau în coloană. Focul armamentului automat dezlănțuit de hitleriști topi beznele nopții. Tăvălugul de foc se rostogolea spre centrul orașului. În fața subunităților comandate de maiorul Petre Dumitrescu, mașinile s-au poticnit. S-a încins o luptă aprigă de grenade. În focul ei, numai din plutonul sublocotenentului Frățilă au fost scoși din luptă cinci ostași: trei răniți și doi morți. A căzut apoi sublocotenentul Frățilă Ciupercă. Era însîngerat. Fusese lovit de schije la tîmple și la o mînă.

Un grup de mașini a reușit să depășească poziția ostașilor din Regimentul 38 infanterie. Era avangarda. Înainta spre centrul orașului. Se apropia de poziția caporalului Constantin Vasile. Mașinile urmau un mers domol, șovăielnic.

Din adăpostul său, caporalul simțea zguduirea pămîntului. Își rîndui grenadele la îndemînă, apoi își fixă în umăr pușca-mitralieră. Aștepta încordat. Clipele se scurgeau greu. Cînd îi apărură în față primele mașini, o vijelie de gloanțe izbi acoperișul de tablă al unei case aflată în apropierea celor doi.

Constantin Vasile nu se grăbi. Așteptă o clipă, două... Apăsă pe trăgaci. S-a auzit un scrîșnet prelung de frîne. Mașina din față se răsturnă în șanțul drumului. Alta se poticni în mijlocul șoselei, fiind izbită de alte mașini din spate. Avangarda se opri într-o mare învălmășeală.

Răpăiala gloanțelor din mașini încetă pentru moment, lăsînd să se audă comenzi disperate. Și numaidecît fasciștii săriră din mașini cu strigăte de luptă. Constantin avu astfel prilejul să-i izbească în plin, trăgînd în ei rafale lungi. Strigătele cotropitorilor s-au transformat în vaiete. Totuși fasciștii înaintau în salturi. Prin șanțul din dreapta drumului, o grupă reușise să se apropie de chioșcul de legume. Se părea chiar că focul dușmanului e gata să-i copleșească pe cei doi. Dar luptînd cu dîrzenie, Constantin Vasile și soldatul de lîngă el i-au împins pe hitleriști în spatele mașinilor, de unde veniseră. Unii au rămas în pulberea drumului.

Constantin nu-și putea da seama cît timp trecuse de la începerea acestei lupte. S-a trezit doar că muniția era pe terminate. Lîngă el se înălța un morman de tuburi goale de cartușe. Erau fierbinți, ca și țeava puștii-mitraliere.

– Flăcăule!

– Da, dom' caporal.

– Avem nevoie de gloanțe.

Știind că în magazia depozitului de subzistență sînt și cîteva lăzi cu muniție, soldatul dispăru într-acolo. Constantin continuă să tragă pînă cînd ropotul ultimei rafale se topi în noapte. Întoarse capul spre depozit. Soldatul nu se vedea. În clipa aceea, zări în șanț, aproape de el, o forfotă de umbre. Nu puteau fi decît adversarii săi – hitleriștii. Se repezi la grenade. Azvîrli spre șanț una, două, trei, toate grenadele. Apoi țîșni în direcția depozitu-

---

Fîntîna lui Lacrimă

SCHIȚA DE Ilie Tănăsache

Cît să fi trecut de cînd „Fulger" a intrat în lanul de porumb? După setea care-l cotropise pe Dumitrel, mult. După sunetul încă atît de proaspăt al vorbelor rostite de tatăl lui, puțin. Foarte puțin chiar...

„Mergi la Fîntîna lui Lacrimă, Dumitrel tată".

„Nu mă despart de voi..."

„Îl iei pe „Fulger"...

„Nu... Uite, pe mama au și urcat-o în camion..."

„Tocmai, băiatul tatei. Ascultă... O iei prin lanul de porumb. În nici un caz nu pe șosea. La Fîntîna lui..."

„Uite, te strigă mama..."

„Vezi?... Vezi?... Cu ăștia nu-i de glumit! Înțelege și tu... La Fîntînă e locotenentul Tudor. Zici că te-am trimis eu, Caranfil... Și mai zici: Misiunea îndeplinită. N-ai să uiți?"

Cum să uite? Ce, „Fulger" a uitat drumul, chit că aleargă de-a curmezișul lanului? Iar lanul, în august, galben, galben, pe pămîntul de nisip. Parcă era în flăcări. Limbi fierbinți îi frigeau pulpele dezgolite. Pielea groasă, lucioasă a lui „Fulger" se bucura de acest galop printre limbile de flăcări. Se vedea asta după cum alerga, cu gîtul întins, gîfîind greu. Copitele i se înfundau în nisipul aproape mocirlos sub răpăitul alergăturii. Știuleții cu mătase arsă de zăpușeala verii izbeau cu dușmănie, mai ales pe călăreț, o boare de vînt plutea nestatornică pe deasupra porumbiștilor parcă voind să împingă dogoarea mai departe, dincolo de amiaza zilei.

„Tată, te strigă mama, tată!..."

„Nu-i nimic, mă duc și eu acolo..."

„De ce la fiecare mașină astfel încărcată sînt și cîte doi nemți cu armele pregătite?"

„Ești băiat mare, Dumitrele... Înțelegi și tu..."

„Și de ce pun pe aripile camioanelor numai oameni din sat?..."

„Să nu mineze ai noștri drumul, să..."

Un neamț a venit atunci și nu, nu l-a împins pe tatăl lui. I-a arătat doar locul din camion. Cu vîrful puștii. Acolo unde era strigat. Ba, parcă a și zîmbit. A zîmbit, dar, oricum, nu a scuză. Zîmbetul lui ascundea și neliniște, și asprime. Se vedea mai ales neliniștea din privirile cu care cerceta cerul. Cerul era însă curat, numai dogoare. Ca și în lanul acesta de porumb, cu toate săbiile scoase. Încremenit în amiaza de foc. În tăcerea pe care doar copitele lui „Fulger" o tulburau.

Rap-rap!... Rap-rap!... Rap-rap!...

Trupul calului sălta odată cu acest răpăit. Și trupul lui Dumitrel la fel sălta. Și în timpul ăsta, lanul de porumb era o imensă cumpănă. Care se apleca și se ridica. Legănatul îi dezvăluia, la intervale exacte, margini din necuprinsul orizont. Parcă se afla într-o barcă, pe întinderi fără capăt de apă, unde crestele de val dădeau frîul liber privirii pînă acolo unde apa se unea cu cerul.

Tata s-a urcat acolo, în camionul nemților, cu zvastica tipărită pe ușile cabinei. I-a zîmbit cu veselie, zîmbetul lui voind să spună: „Vezi, nu-i nimic... Plec doar să mă plimb cu mașina... Plec într-o călătorie... Nu-i nimic... Nu-i nimic..."

„Hai „Fulger", hai!..."

Calul mai domolise galopul. Nisipul, desigur, era de vină. Nisipul și căldura. Și lanul fără capăt, de porumb. Aici căldura era mai mare. Mult mai mare, încît cocea bobul de pe știuleți, usca rădăcinile, aurea firele de pir.

„Hai „Fulger", hai!..."

Calul pricepu îndemnul. Aproape țîșni din nou, în ritmul de la început. Dumitrel nu-l mai încălecase de trei zile. Trei zile l-au ținut la pat niște friguri nenorocite. Aci îi clănțăneau dinții, aci se perpelea de fierbințeli. Și acum îl lua mai ales cu răcoare. Poate era boarea de deasupra lanului, ințețită de galopul calului. Sigur, asta era. Sus bate totdeauna vînt. Și-i mai răcoare, deși e mai aproape de soare. De ce oare? Și pe munte a auzit Dumitrel că e la fel. Mai aproape de soare e răcoare! Oricum, mai bine decît fierbințeala din așternut. Fierbințeala frigurilor nu e bună. A soarelui da, mai ales la scăldat. Apa te răcorește, soarele te usucă și-ți dă căldură. E bine, e foarte bine... Și cu răcoarea asta e bine... Deasupra lanului legănat e atîta răcoare... Poate vine de la fîntîna a cărei cumpănă a început să se vadă... Ori de sus, din adîncul cerului. De unde o veni, e bună răcoarea...

Dumitrel zîmbi brizei care-i mîngîia obrazul. Sau poate amintirii de la scăldat. Ori...

Nu... De scăldat nu se mai scăldase de-o săptămînă. Ori el avea amintiri mult mai proaspete. Mult mai aproape de el. Nu mai departe decît aceea de noaptea trecută. Frigul și căldura l-au apucat din nou, după miezul nopții. Era singur în odaie și, cînd după frig au venit fierbințelile, a deschis fereastra. Puteau să intre toți țînțarii de pe lume. Trebuia să deschidă. S-a băgat apoi în așternut, așteptînd să clănțăne. Dar tot cald îi era. Bună ideea cu geamul. Într-un tîrziu recunoscu vocea lui taică-su pe prispă:

„Le-am găurit la 30 radiatoarele".

„Sus, sus de tot, lîngă capacul de închidere?" întrebă o voce necunoscută, cîntătoare.

„Sus".

„Foarte bine, se bucura vocea străină. Cît de subțire e burghiul?"

„Ceva mai gros decît un ac mare. Adică, e cît un ac de mașină de cusut."

„Au mai rămas zece, da?"

„Zece. După ce trece patrula lor, le aranjăm și pe acelea. Abia atunci misiunea va fi îndeplinită..."

Vocea cîntătoare iar se bucura:

„Apa va începe să țîșnească cîte puțin, cîte puțin, numai după ce se vor depărta destul de sat. Adică, pe măsură ce se vor încălzi motoarele... Și n-o să se vadă."

„Deloc n-o să se vadă".

„Asta e bine. Cîți kilometri sînt pînă la noi, la Siret? Zece. I-am făcut acum, cu pasul. Unde crezi că vor înțepeni, fără apă în radiatoare?"

„Cel mai departe la Fîntîna lui Lacrimă".

„Acolo o să-i aștept. Să fiu sigur. Mă pitesc eu undeva... Două ore de-i întîrziem, ne sînt de-ajuns să ne

lui... Dar se prăbuși în șanțul celălalt al drumului. Încercă să se ridice. Căzu din nou.

Simți o fierbințeală în tot trupul. Mușchii i se zbăteau și-și simțea corpul tremurînd. Înțelegea ce i se întîmplase. Pe cînd trecuse drumul în fugă, un snop de gloanțe îi frînsese un picior. O durere cumplită îl săgetă gata să-l paralizeze.

Hotărît să nu cadă în mîinile inamicului, caporalul Constantin Vasile, strîngînd din dinți, pentru a-și înăbuși durerea, se tîrî prin șanț pînă la un gard. Încordîndu-și forțele, se cățără pe gard, sprijinindu-se cu mîinile, și se rostogoli dincolo, frînt de durere.

*

Ca și participanții la Revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă din multe alte părți ale țării unde, în acele zile fierbinți din August 1944, au avut loc grele înfruntări, combatanții de pe străzile Sloboziei, militari și civili, tineri și vîrstnici, uniți într-o irezistibilă forță, s-au ridicat la luptă împotriva cotropitorilor hitleriști, au acționat cu nestrămutată dîrzenie, cu pilduitor spirit de sacrificiu. Ei s-au jertfit, au învins, au scris o istorie demnă și nemuritoare.

Mulți dintre combatanți nu s-au cunoscut înaintea luptelor. Acolo, pe baricade, s-au aflat într-un impunător acord colectiv, integrați în marele consens național, în care fiecare patriot se simțea pe deplin angajat în bătălia generală pentru interesele supreme ale țării, pentru apărarea ființei naționale, pentru dezvoltarea liberă și nestînjenită în vatra de viață a părinților și strămoșilor, pentru un nou destin al poporului român.

Vasile Constantin al lui State, caporalul fără uniformă, n-a auzit niciodată de numele căpitanului Băicoianu Ionescu. L-a văzut în luptele de stradă, aruncînd grenade asupra dușmanilor. L-a admirat apoi în timp ce alerga, printr-o grădină, pe urmele unui militar inamic. Atît el cît și adversarul său nu mai aveau nici cartușe și nici grenade. Hitleristul se opri din fugă și scoase de la cizmă un cuțit pe care-l azvîrli asupra ofițerului român. Lama se înfipse în tulpina pomului după care se adăpostise căpitanul Ionescu.

Nu l-a cunoscut nici pe locotenentul Petre Dobrogeanu, un ofițer viteaz din Regimentul 38 infanterie, care fusese rănit în timp ce se afla în fruntea companiei sale.

Într-un salon al spitalului din Slobozia, unde a zăcut cîteva luni, Vasile Constantin a făcut cunoștință cu mulți luptători care au sîngerat pe străzile Sloboziei.

Coloanele hitleriste n-au reușit să treacă Dunărea, în Bulgaria. Răzlețite și obosite, sleite de forțe, trupele coloanelor inamice au ajuns, pe rînd, la Călărași. Așa cum au sosit, fragmentate, tot așa au fost nevoite să capituleze. Ostașii români din garnizoana Călărași i-au întîmpinat cum se cuvine. Fuseseră preveniți din timp...

În orașul de pe malul Borcei, au găsit punct de afluență și întîlnire mai multe formațiuni și rămășițe ale unor regimente și divizii din armata germană. Și acestea au fost dezarmate și trecute pe răboj la capitolul capturi. În total, în zona Călărași – după cum menționează un document al garnizoanei – trupele române au dezarmat peste cinci mii de militari ai armatei germane. Printre acești prizonieri capturați la Călărași se aflau 860 de subofițeri, 175 de ofițeri și un general – generalul hitlerist Burckhardt. Acest bilanț însemna un moment de seamă din marea izbîndă a istoricei bătălii din Bărăgan.

Statornicie

Frunză verde de alun,
Este-o vorbă din străbuni,
Vorbă veche la români:
Ape trec, pietre rămîn.

Chiar cînd vremuri de nevoi
Au venit și peste noi
Am rămas tot unde-am fost:
Casa — casă, rostul — rost.

Cînd dușmani soseau călări,
Codrii noștri seculari
Ne-au sărit în ajutor,
Din hotar pînă-n hotar.

Munții toți din locul lor
Ne-au sărit în ajutor,
Ridicîndu-și frunțile,
Spulberînd vîltorile.

De atunci și pînă azi,
În lumini de grîu și brazi,
Neclintită-i România;
Noi sîntem statornicia.

CRISTINA DEDU,
Școala nr. 2, Slobozia

întărim linia de rezistență la Siret... Numai două ore...“

„Mda... Două ore“, adăugase tata. Dumitrel o dăduse pe clănțănit, apoi și somnul ori oboseala l-au cuprins cu un vis pe un drum așternut cu flăcări...

Flăcările acestui lan de porumb, încremenit în culoarea galbenă. Culoarea toamnei ce venise mult prea grăbită în lanurile de nisipuri. Atît de grăbită încît spărsese de-o săptămînă toate bostănăriile.

Și nemții erau grăbiți să adune laolaltă toate cele patruzeci de autocamioane, să le umple cu oamenii satului, să le încoloneze și să pornească mai repede spre Siret.

„Adapă calul la Fîntîna lui Lacrimă, îi strigase tata din camion. Și spune că... izvorul ăla... trebuie să sece... Pricepi?... Izvorul!... Lacrimă!...“

Vuietul motorului pus în mișcare acoperi totul. Era primul camion gata încărcat ce se încolona pe drumul ce se despletea începînd din marginea satului.

Dumitrel privi în urmă. Nu, încă nu porniseră. Altfel ar fi văzut coloana de praf ridicîndu-se spre cerul curat al amiezii. Nu porniseră, dar nici mult nu mai aveau. Privi și înainte. Cumpăna fîntînii se afla la treizeci, patruzeci de rînduri de porumb. „Fulger“ o zări și el și iuți galopul.

„Ți-e sete, mă „Fulgere“, mă!...“

Dumitrel descălecă și trase din adînc ciutura ochi. Îi era și lui sete. Dar, întîi „Fulger“. Calul nu s-aștepta și vîrî botul cu lăcomie în găleată, sorbind pe nerăsuflate. Dacă mai lăsă de-o palmă din apa limpede. Dumitrel o azvîrli peste coama înspumată și-și scoase și el o găleată. Sorbea la fel, cu lăcomie, cînd auzi vocea tărăgănată, ca un cîntat:

„Îmi dai și mie?“

Sigur, era omul care astă-noapte, pe prispă... Dumitrel azvîrli apa pe „Fulger“.

„Nu vrei să-mi dai?“ se miră omul care avea o brasardă tricoloră la braț.

„Scot alta, mai proaspătă“.

Și în timp ce omul acela tînăr, cu obrazul bărbierit, dar plin de praf, își răsturna găleata pe ceafă, să se răcorească, Dumitrel rosti pe nerăsuflate:

„Tata zice că misiunea e îndeplinită...“

Omul rămase cu găleata în mînă.

„Și mai zice că izvorul trebuie să sece.“

„Izvorul?“

„Da...“

Omul părea în încurcătură...

„Izvorul... Izvorul... N-a mai adăugat nimic?“

„Ba da, se grăbi Dumitrel. Ba da... Lacrimă... Lacrimă a zis. Apoi mașina a pornit motorul.“

Omul mîngîie cu dragoste fruntea lui „Fulger“. Calul s-arăta prietenos.

„Cum îl cheamă?“

„Fulger“.

„Da, e un nume. Ascultă, ia-l pe „Fulger“ și du-l în lanul de porumb. Stai acolo că vin și eu... A, o clipă: mai vrei apă?“

„Nu. Abia ce-am băut.“

„Dar «Fulger»?“

„Nu, nici el nu mai vrea“.

„Bine... Bine... pentru că... n-o să mai avem apă...“

Cîteva clipe de tăcere. Apoi?

Apoi, o explozie surdă nărui ghizdurile „Fîntînii lui Lacrimă“. Cumpăna se frînse și se prăbuși peste izvorul ucis. Curînd, în marginea satului, o coloană deasă de praf prinse să acopere cerul.

„Mamă, mamă, ce-o să le fiarbă radiatoarele! rosti omul cu felul lui tărăgănat... Ce-o să alergați după o picătură de apă!...“

Coloana de praf, mișcătoare, se lățea ca o pată urîtă pe albastrul de sus...

„Hai, rosti omul spre Dumitrel. Misiunea noastră a fost îndeplinită...“

Lanul de porumb era și aici, tot galben, nisipul tot ca o mocirlă, mai fierbinte parcă, iar ziua de august, bogată în soare, numai flăcări.

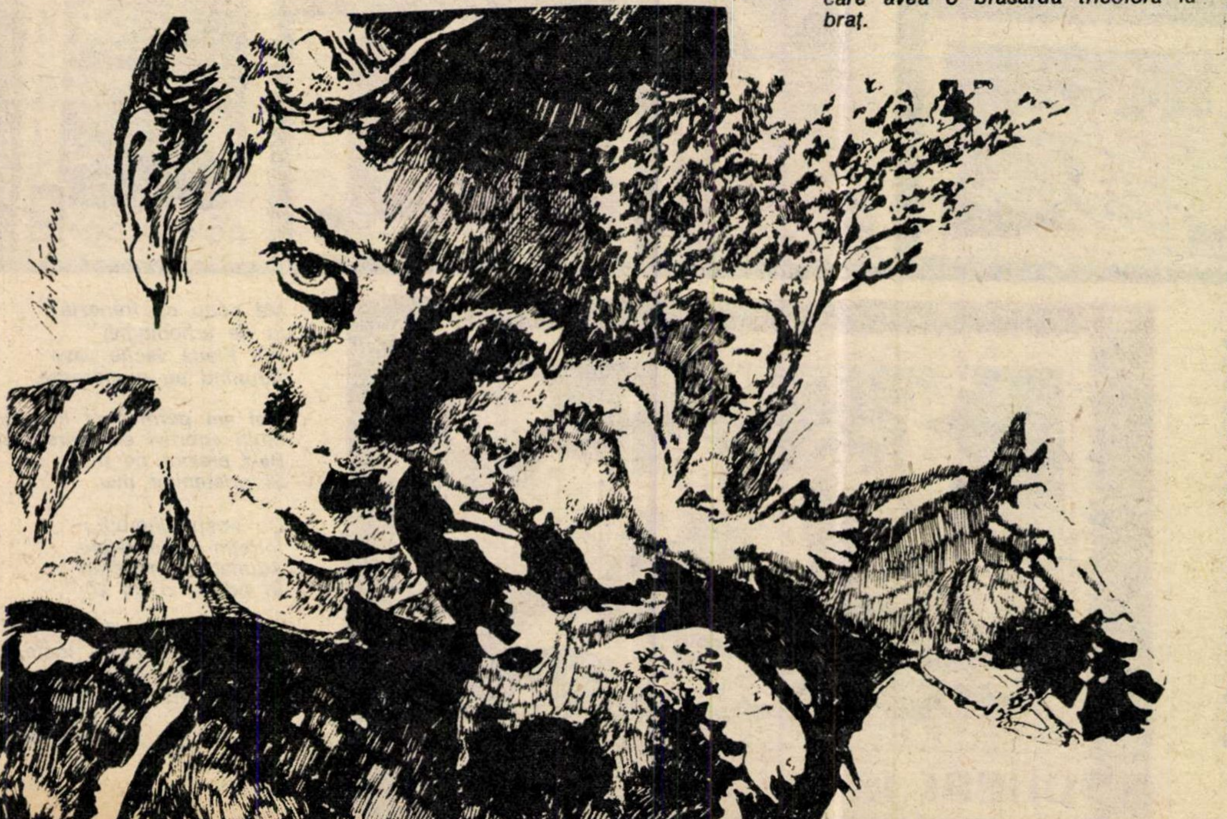

Almanah

FILATELIE ȘI ISTORIE

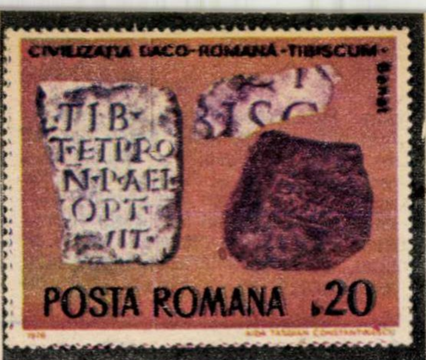

În filatelie, în general, și în filatelia tematică în special, pe lîngă marca poștală — principalul obiect de colecționare — mai intervin două elemente poștale care se colecționează și se prezintă în expoziții, și anume: ștampilele poștale obișnuite sau speciale și întregurile poștale (cărțile poștale și plicurile care au marca fixă tipărită pe ele).

Două monumente triumfale romane sînt redate pe mărci poștale:

- Tropaeum Traiani de la Adamclisi, județul Constanța, ridicat de romani în anii 106—109 e.n. pentru comemorarea izbînzilor lui Traian din anul 102 e.n. Înălțimea totală a monumentului era de 42,40 m, fiind egală cu diametrul acestuia. Imaginea monumentului sau a metopelor acestuia sînt redate pe mărci poștale românești apărute în anii 1927, 1928, 1968, 1975 și 1976.

- Tropaeum Alpinum Augusti, ridicat în localitatea La Turbie, în sudul Franței, lîngă Monaco, monument comparabil prin măreția sa arhitectonică doar cu cel de la Adamclisi. Monumentul a fost ridicat de Augustus în anii 6—5 î.e.n în amintirea luptelor alpine din anii 26—19 î.e.n. Imaginea monumentului apare pe o marcă poștală din Monaco (1971).

Celebra sculptură Discobolul a sculptorului grec Miron (secolul al V-lea î.e.n.) este redată pe multe mărci poștale din toată lumea, între care și două de la noi, emise în 1953 și 1974. Gravurile au fost executate după copiile în marmură și bronz realizate încă din antichitate (de sculptori anonimi) și care se află: prima în Muzeul Vaticanului, iar cea de-a doua în Muzeul Thermelor de la Roma. Originalul sculpturii, turnat în bronz, s-a pierdut.

O raritate filatelică mai puțin cunoscută îl are ca erou pe Alexandru cel Bun. În 1932 a apărut la noi o marcă poștală dedicată comemorării a 500 de ani de la moartea domnitorului. Pe marcă, dintr-o eroare, a apărut ca an al urcării pe tron 1406 în loc de 1400. Observîndu-se eroarea numai după apariția mărcii, toate mărcile rămase nevîndute au fost retrase și distruse.

CONSTANTIN DUMITRU

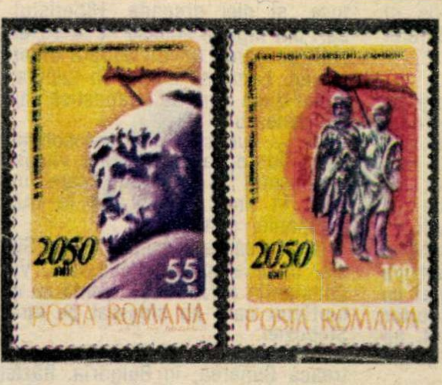

日本万国博覧会
40
50
80
90
RAS AL KHAIMA

4 КОП
ПОЧТА СССР
6 КОП
10 КОП
12 КОП
16 КОП
КОСМИЧЕСКАЯ ФАНТАСТИКА

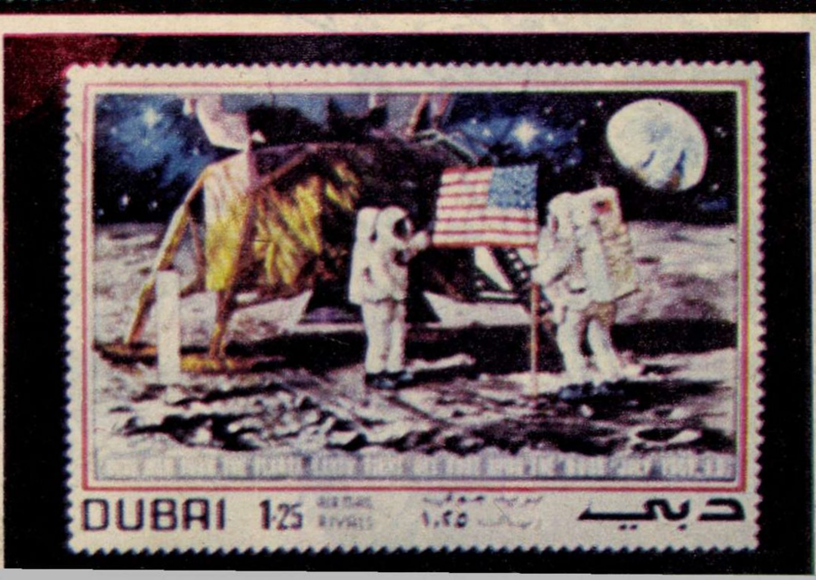

COLECȚIONARUL

Am tablouri de renume
De la mari pictori din lume,
Încît pot scrie pe poartă:
„Expoziția de artă".

Țin, de-asemeni, pasămite,
Animale felurite
Care-mi umplu acum casa
Ca la Zoo din Băneasa.

Fluturi cu aripioare
Minunate la culoare
Am, pot spune, din belșug,
Fără după ei să fug.

Flori și diferite plante
Mititele sau gigante
Dau odăii atmosferă
De adevărată seră.

Păsărele de tot felul,
Ca vopsite cu penelul,
Am, în plus, la mine-aci,
Nu închise-n colivii.

Transatlantice grozave
Și diverse alte nave
Cu încetul se-adunară
Ca-ntr-o radă portuară.

Avioane-n număr mare,
Chiar și turboreactoare
Uriașe, de transport.
Țin ca pe aeroport.

Mă ocup cu frenezie
Și de arheologie,
Din Elada veche vase
Adunînd eu numeroase.

Mai am permanent în casă
Mulți sportivi de mare clasă.
Ba-i prezint pe mulți din ei
Și prietenilor mei.

Cu poeții, literații,
Întrețin bune relații,
Adunați la mine-aci
În odaie, zi de zi.

Cui nu crede, din păcate,
C-aș avea acestea toate,
Dacă vrea, i-arăt acum
Mărcile strînse-n album!

V.D. POPA

de VACANȚĂ

CLASOR

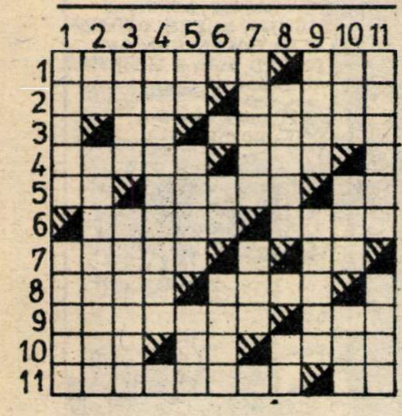

ORIZONTAL: 1) Aici, în 1858, a fost emis primul timbru românesc. „... de bour", astăzi una dintre mărcile cele mai căutate în lume. 2) Periodicitatea editării celebrelor cataloage de mărci poștale Yvert-Tellier, Scott și Zumstein, care cuprind toate datele privind „biografia" mărcilor. A selecționa mărcile pe serii și teme. 3) Englezul care, în 1710, a alcătuit un ambalaj special (plicul) pentru mesajele ce se trimiteau dintr-un loc în altul. 4) Împiedică buna desfășurare a circulației. Localitate în U.R.S.S. 5) Osie. A produce și pune în circulație diferite efecte poștale. Primele ilustrații! 6) Stins. Păsări de apă. 7) Întîlnire pionierească anuală de amploare. Cu lupa! 8) Rîu în Finlanda. Formă de organizare a activității filatelice în rîndul pionierilor. 9) Lucrare în care sînt înregistrate, în ordine cronologică sau după criterii tematice, mărcile poștale apărute într-o țară, zonă geografică, continent sau în lume. Uniunea Poștală Universală, organizație internațională înființată în 1874 (abr.). 10) Fir de urzeală. Din album! Trib în Sudan. 11) Totalitatea temelor sau tema principală a unei mărci poștale, a unei colecții, a unor întreguri poștale, a unor ilustrate maxime etc. Între cal și călăreț.

VERTICAL: 1) Reprezentare grafică emisă de o administrație de stat și menită a taxa și asigura circulația unei trimiteri poștale. Catalog zonal care cuprinde emisiunile din țările scandinave. 2) Cu abonament! Ansamblul mărcilor, efectelor poștale, explicațiilor etc. montate pe coli special confecționate, destinat a fi prezentat într-o expoziție (pl.). 3) Instrument optic de lucru pentru orice filatelist. Relatam. 4) Dințătura mărcilor. 5) Vas de pămînt. A mima așezat invers. Mare. 6) Spetează (pop.). Colițe altfel spus. 7) A căpătat gust acru. Algebră mai pe scurt. 8) Ușor. Asia! 9) Venă care duce sîngele la inimă. Mîndria oricărui filatelist. 10) Academia de Studii Economice (abr.). Oraș în sud-estul Braziliei. Trecătoare. 11) Denumirea valorii monetare înscrisă pe mărcile poștale românești apărute între 15 iulie 1858 și 31 ianuarie 1868 (pl.). Stratul adeziv de pe spatele mărcilor.

DICȚIONAR: IJA, ANAR, AMAM, ITU.

VENERA POPESCU

Joc distractiv

Pe o bucată de carton gros sau placaj desenați (cu tuș negru) forma jocului din figură, constînd în 17 pătrățele. Apoi așezați pe el opt dopuri (sau fise de carton) albe și opt negre, așa cum observați în desen, lăsînd neocupat pătratul 9.

Jocul constă în a încerca să mutați toate piesele albe în locul celor negre, făcînd cel mai mic număr de mutări. Prin mutare se înțelege fie saltul peste o piesă alăturată (indiferent de culoarea ei) spre un pătrat neocupat vecin, fie trecerea de la un pătrat la altul vecin liber. Mutările se fac în linie dreaptă, ca mersul turei la jocul de șah (nu și în diagonală).

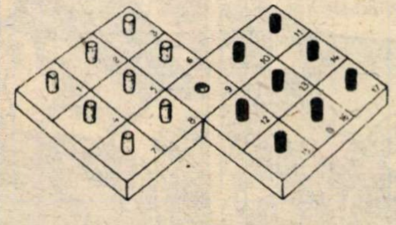

PE LITORAL
(MONOVERB: 2—5

E

— A sunat clopoțelul; de ce nu te afli în clasă?

— Tovarășa profesoară de română ne-a dat să învățăm o poezie... pe dinafară!

*

— Sînt atît de sensibil la răceală încît strănut chiar și atunci cînd profesorul întoarce filele catalogului...

— La mine este și mai și! Am făcut guturai numai datorită curentului provocat de discuția noastră...

— Ce spui!? Chiar și prin telefon???

GEORGE M. GHEORGHE

PRIMA DEZLEGARE

Metagrama anagramată cu mai multe soluții

Este o varietate de metagramă relativ simplu de dezlegat. În acest caz, prin anagramare se pot obține mai multe soluții, cu sau fără folosirea aceleiași litere din prezentare sau cheie.

Dacă se folosește aceeași literă, se vor indica la cheie toate cazurile de eliminări din cuvîntul-bază, precum și locul literei sau literelor introduse pentru aflarea cuvintelor-soluție.

În cazul în care litera este prezentată în imagine, cheia va oferi în ordine toate soluțiile de dezlegat, litera nouă putînd ocupa locuri diferite de la soluție la soluție.

Dacă litera sau literele care se înlocuiesc nu figurează în imagine, atunci se va ține în mod expres cont de așezarea acestora în partea a doua a cheii, în care se redă cuvîntul-soluție.

Exemplul de mai sus va fi edificator.

METAGRAMĂ ANAGRAMATĂ CU MAI MULTE SOLUȚII

XXXXOXXX — XXCXXXXX
XXXXXOXX — XXXPXXXX
XXXXOXXX — XXXPXXXX
XXXXXXXO — XRXXXXXX

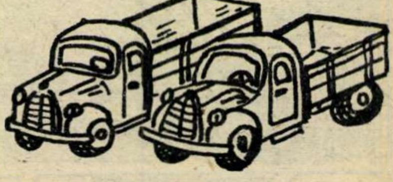

Citim desenul: CAMIOANE. Eliminăm litera a cincea, respectiv O. În partea a doua a cheii observăm că litera care l-a înlocuit pe O este litera C, care are și poziția fixată, fiind a treia literă a noului cuvînt format prin anagramare: MECANICĂ.

Pentru a doua soluție, prima parte a cheii indică eliminarea celei de-a șasea litere din cuvîntul CAMIOANE, respectiv A, iar cea de-a doua parte a cheii, care redă cuvîntul-soluție, prezintă, în poziția a patra, litera P, care a înlocuit-o pe A. Noul cuvînt obținut prin anagramare ete COMPANIE.

Mai departe încercați să rezolvați singuri!

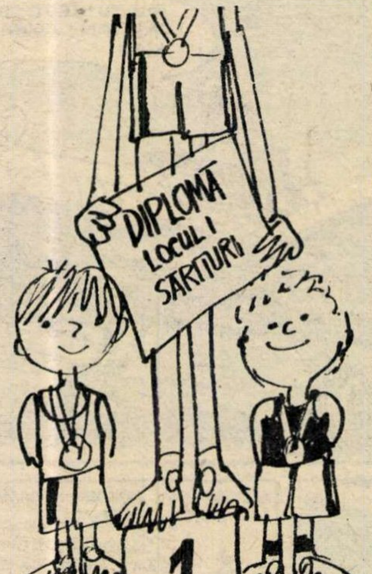

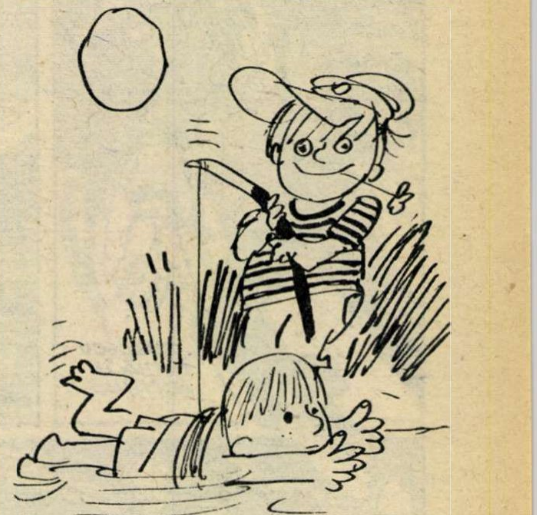

Cutezătorii

Redactor șef: MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr: HORIA ARAMĂ. Prezentarea artistică: POMPILIU DUMITRESCU

Redacția: Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA: Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137. Telex 11 228 București.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. **Index 41836 12 pagini 1,50 lei**

SCENARIU: SANDU ALEXANDRU   DESENE: PUIU MANU

OPERATIUNEA "CER SENIN" 5

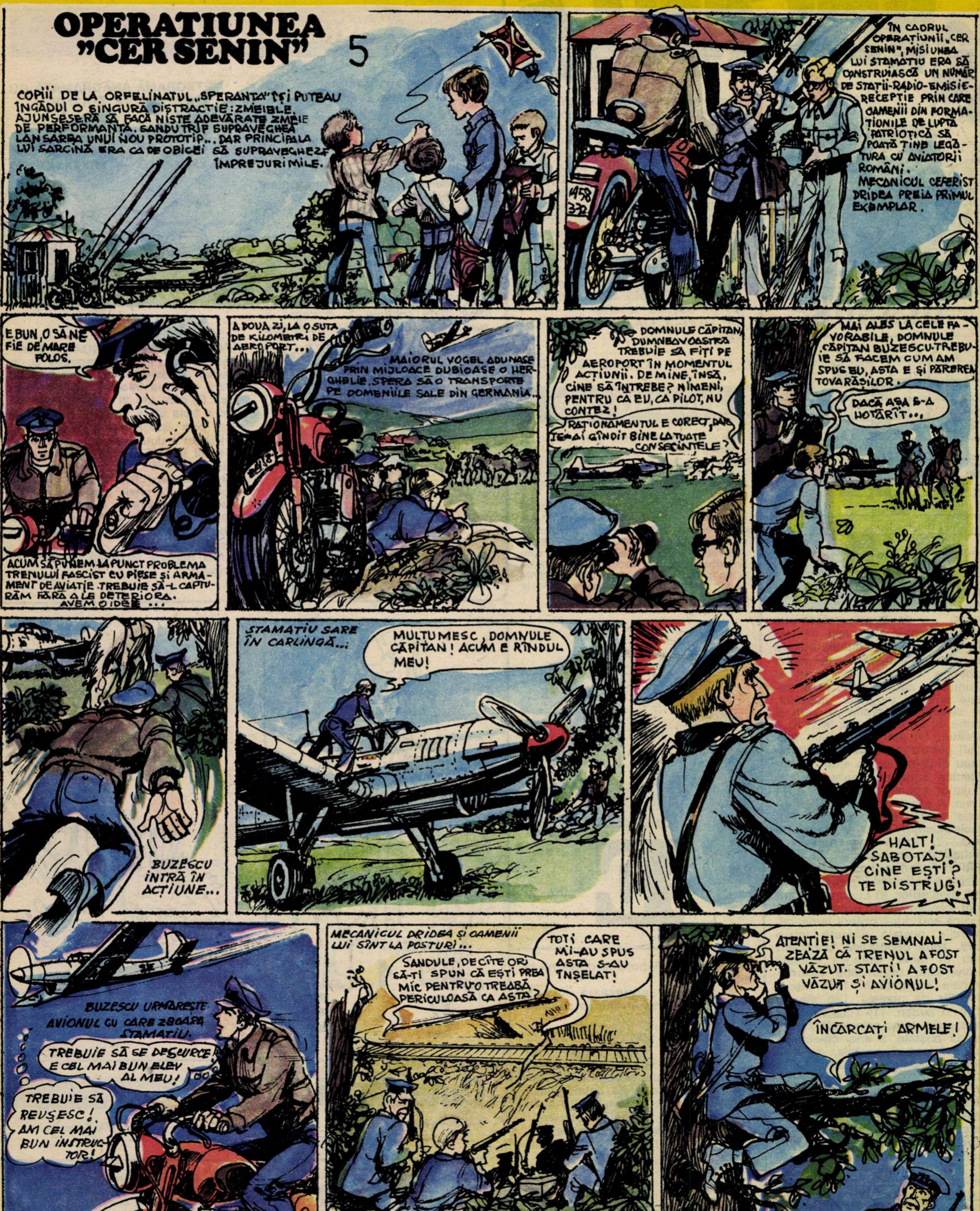
COPIII DE LA ORFELINATUL „SPERANȚA" ÎȘI PUTEAU ÎNGĂDUI O SINGURĂ DISTRACȚIE: ZMEIELE. AJUNSESERĂ SĂ FACĂ NIȘTE ADEVĂRATE ZMEIE DE PERFORMANȚĂ. SANDU TRIF SUPRAVEGHEA LANSAREA UNUI NOU PROTOTIP... DAR PRINCIPALA LUI SARCINĂ ERA CA DE OBICEI SĂ SUPRAVEGHEZE ÎMPREJURIMILE.
ÎN CADRUL OPERAȚIUNII „CER SENIN", MISIUNEA LUI STAMATIU ERA SĂ CONSTRUIASCĂ UN NUMĂR DE STAȚII-RADIO-EMISIE-RECEPȚIE PRIN CARE OAMENII DIN FORMAȚIUNILE DE LUPTĂ PATRIOTICĂ SĂ POATĂ ȚINE LEGĂTURA CU AVIATORII ROMÂNI. MECANICUL CEFERIST DRIDEA PREIA PRIMUL EXEMPLAR.
E BUN, O SĂ NE FIE DE MARE FOLOS.
ACUM SĂ PUNEM LA PUNCT PROBLEMA TRENULUI FASCIST CU PIESE ȘI ARMAMENT DE AVIAȚIE. TREBUIE SĂ-L CAPTURĂM FĂRĂ A LE DETERIORA. AVEM O IDEE...
A DOUA ZI, LA O SUTĂ DE KILOMETRI DE AEROPORT...
MAIORUL VOGEL ADUNASE PRIN MIJLOACE DUBIOASE O HERGHELIE. SPERA SĂ O TRANSPORTE PE DOMENIILE SALE DIN GERMANIA...
DOMNULE CĂPITAN, DUMNEAVOASTRĂ TREBUIE SĂ FIȚI PE AEROPORT ÎN MOMENTUL ACȚIUNII. DE MINE, ÎNSĂ, CINE SĂ ÎNTREBE? NIMENI, PENTRU CĂ EU, CA PILOT, NU CONTEZ!
RAȚIONAMENTUL E CORECT, DAR TE-AI GÎNDIT BINE LA TOATE CONSECINȚELE?
MAI ALES LA CELE FAVORABILE, DOMNULE CĂPITAN BUZESCU. TREBUIE SĂ FACEM CUM AM SPUS EU, ASTA E ȘI PĂREREA TOVARĂȘILOR.
DACĂ AȘA S-A HOTĂRÎT...
BUZESCU INTRĂ ÎN ACȚIUNE...
STAMATIU SARE ÎN CARLINGĂ...:
MULȚUMESC, DOMNULE CĂPITAN! ACUM E RÎNDUL MEU!
HALT! SABOTAJ! CINE EȘTI? TE DISTRUG!
BUZESCU URMĂREȘTE AVIONUL CU CARE ZBOARĂ STAMATIU.
TREBUIE SĂ SE DESCURCE! E CEL MAI BUN ELEV AL MEU!
TREBUIE SĂ REUȘESC! AM CEL MAI BUN INSTRUCTOR!
MECANICUL DRIDEA ȘI OAMENII LUI SÎNT LA POSTURI...
SANDULE, DE CÎTE ORI SĂ-ȚI SPUN CĂ EȘTI PREA MIC PENTRU O TREABĂ PERICULOASĂ CA ASTA?
TOȚI CARE MI-AU SPUS ASTA S-AU ÎNȘELAT!
ATENȚIE! NI SE SEMNALIZEAZĂ CĂ TRENUL A FOST VĂZUT. STAȚI! A FOST VĂZUT ȘI AVIONUL!
ÎNCĂRCAȚI ARMELE!

(Va urma)

Cutezătorii

30

JOI, 26 IULIE 1984
ANUL XVIII (NR. 877)

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Din sumar:

FORUM'84

Jurnal de vacanță

CUTEZĂTORII PRINTRE NOI ~ PIONIERI DISTINȘI CU „MERITUL PIONIERESC"

Piatra de hotar

EVOCARE DE **AUREL MIHALE**

ALMANAH DE VACANȚĂ

Operațiunea **„CER SENIN"**

1944, an istoric
1984, an jubiliar
Între ei – un drum ascendent, înnoind țara din temelii: revoluția.

O zărești pretutindeni, în mereu mai numeroasele metropole ale industriei românești – la Reșița, dar și la Galați; la Hunedoara, dar și la Tîrgoviște, la București, dar și la Călărași, la Ploiești dar și la Craiova. Au fost cîndva Constanța, Iașii, Zalăul, Timișoara, Tg. Mureș, Buzăul, Suceava, Oradea, Tulcea, Satu-Mare, Aradul, Oltenița mari centre industriale? Numai în anii noștri, în acești 40 de ani ai transformării României, dintr-o țară preponderent agrară, în statul industrial-agrar de astăzi, în dezvoltare impetuoasă și multilaterală, aceste orașe și multe altele și-au înscris numele pe harta economică a patriei, prin performanțele productive ale tinerei noastre industrii. Politica Partidului Comunist Român de industrializare a țării, continuată pe un plan superior și întregită în chip fericit prin linia urmată de partid de la cel de-al IX-lea Congres al său, de dezvoltare a industriei pe întreg teritoriul patriei, a ridicat la o viață economică superioară zeci și zeci de noi localități care candidează la afirmare națională și internațională în marea competiție constructivă a calității și eficienței produselor industriale.

Fiecare pionier expediționar a vizitat cel puțin cîteva asemenea cetăți ale industriei; fiecare pionier membru al unei subredacții a scris cel puțin o dată un reportaj dintr-o mare uzină; nenumărați copii și-au vizitat părinții la locul de muncă sau chiar au primit, în lumina arzătoare a metalului încins, cravata roșie cu tricolor. Fiecare pionier ar putea scrie, din sursă proprie, cel puțin despre una din vetrele industriei și economiei noastre: Hidrocentralele de la Lotru, Argeș, Porțile de Fier, Combinatul siderurgic Galați, metroul bucureștean, Canalul Dunăre-Marea Neagră... Cartea pe care ar alcătui-o aceste file de dragoste pentru clasa muncitoare a României, de admirație și mîndrie pentru performanțele industriei românești, ar fi cea mai convingătoare carte de vizită a timpului revoluționar pe care îl trăim pe meleagurile românești care cunosc cea mai înfloritoare perioadă din istoria patriei: Epoca Nicolae Ceaușescu

An istoric, an jubiliar, 1984 va rămîne în memoria poporului nostru ca un an al glorioasei aniversări a Revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, ca an al celui de-al XIII-lea Congres al partidului, deschizător de noi perspective pentru România socialistă.

De pe culmile lui 1984, realizările începuturilor, reprezentînd la nivelul de astăzi roadele a doar cîteva zeci de zile de lucru, abia dacă se mai zăresc. Ele sînt edificatoare pentru ritmurile progresului sub soarele socialismului și păcii. De pe aceleași culmi ale anului în curs vom scruta, la apropiatul Congres al partidului, culmile noi, și mai cutezătoare, care ne așteaptă. Etapă de bilanț și bucurie a împlinirilor fără precedent, 1984 este o nouă poartă spre viitorul comunist al României.

HORIA ARAMĂ

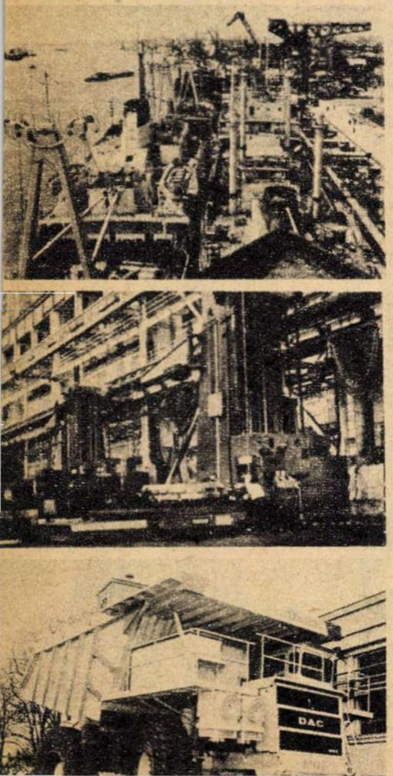

Producția industrială a României în 1984 este de 53 de ori mai mare decît în 1938.

---

22 din județele țării *obțin în prezent, fiecare în parte, o producție-marfă industrială depășind-o cu mult pe cea din România anului 1938.*

MAȘINILE, UTILAJELE, MIJLOACELE DE TRANSPORT, PRODUSELE CHIMICE ȘI MĂRFURILE INDUSTRIALE DE LARG CONSUM, CARE FORMAU ÎN 1950 DOAR 7,9 LA SUTĂ DIN BUNURILE EXPORTATE, AU REPREZENTAT ÎN 1983 **58 LA SUTĂ** DIN EXPORTUL ROMÂNIEI.

Siderurgia româneasca produce în 1984 de **52 de ori** mai mult oțel și de **73 de ori** mai multă fontă decît în 1938.

Producția de oțel a țarii noastre era în 1938 de 18 kg pe locuitor; în 1984 ea reprezintă **655 kg** *pe locuitor.*

OMAGIU

De-o parte și de alta a munților Carpați,
În strălucirea Dunării și-a Mării,
Spre viitorul comunist înaintăm
Conduși de minunatul bărbat
din fruntea țării.

Tovarășului Nicolae Ceaușescu
Adînc îi sîntem recunoscători,
Inima sa pentru această țară bate
Și pentru-al lumii pașnic viitor.

Viteaz, și drept, și plin de-nțelepciune,
Înalt exemplu este pentru noi,
Și drag părinte, și iubit prieten –
Mulți ani eroului între eroi!

Christian Johrend
12 ani, Sibiu

POPORUL MEU

Poporul meu s-a născut din falnicii munți,
Din stejari, în răsărit de soare
Și s-a numit pentru totdeauna român.

Poporul meu s-au născut din liniștea cîmpiei
Și din lanurile coapte de pîine,
Din murmurul izvoarelor cristaline,
Din dorința de fericire, de mîine.

Poporul meu s-a născut și trăiește-n lumină,
Cu capul sus, niciodată plecat.

Poporul meu are un nume-renume
Pe care i l-a dat conducătorul iubit,
Bărbatul viteaz, încercat.

Ana Maria Mihai
clasa a VIII-a A
Școala generala nr. 21
București

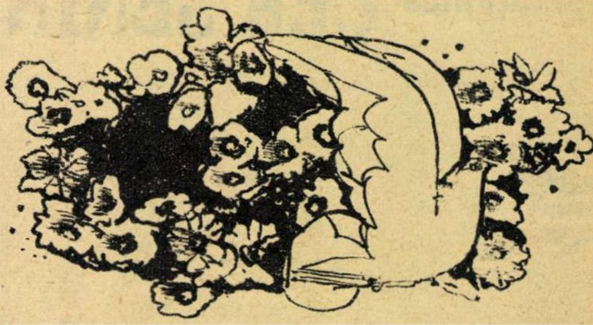

ÎI URMĂM ÎNVĂȚĂTURA

Lumea e frumoasă
Și va deveni mai frumoasă
Dacă dispar armele,
Dacă nu vor fi niciodată folosite
Și nici fabricate vreodată.

Mai bine porumbel pe cer,
Mai bine flori pe cîmp,
Pace, pace, să putem crește mari,
Să ne pregătim pentru viitor,
Să putem trăi liniștiți.

Dumneavoastră luptați eroic
Pentru aceste împliniri,
Iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu,
Iar noi vă urmăm învățătura,
Exemplul înalt pe care ni-l dați.

Dóczi Sándor
14 ani,
Reghin, jud. Mureș

SPRE COMUNISM ÎNAINTĂM PE DRUM DE GLORII

În vestita „Cetate a Băniei", Craiova, devenită în ultimii 20 de ani una dintre cele mai puternice citadele industriale ale țării, s-au deschis, sub mobilizatoarea deviză „Spre comunism înaintăm pe drum de glorii", lucrările celui de-al XII-lea Forum Național al pionierilor. Cei 500 de pionieri-delegați reprezentanți ai celor aproape 2 700 000 de purtători ai cravatelor roșii cu tricolor, vor raporta cu mîndrie – în cinstea aniversării a 40 de ani de la Revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă și în întîmpinarea celui de-al XIII-lea Congres al partidului – rezultatele activității lor, adunate în amplul și luminosul buchet al faptelor de muncă și învățătură. În acest an, cînd s-au împlinit trei decenii și jumătate de la crearea Organizației Pionierilor, ei se angajează solemn să nu precupețească nici un efort pentru a învăța și a se pregăti temeinic prin muncă, pentru muncă și viață – răspunzînd caldei chemări și înaltelor îndemnuri adresate de către cel mai iubit prieten și îndrumător al tinerei generații, tovarășul Nicolae Ceaușescu, însușindu-și spiritul revoluționar de muncă al comuniștilor, pentru a le deveni demni și cutezători urmași.

De un ajutor esențial în această privință le va fi expunerea referitoare la obiectivele și sarcinile ce revin Organizației Pionierilor pentru educarea comunistă, patriotică și revoluționară a pionierilor, școlarilor și șoimilor patriei, în lumina documentelor ce vor fi adoptate de Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român, a orientărilor și indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele Republicii. Această importantă expunere e urmată de prima dezbatere în forum, avînd ca obiectiv creșterea răspunderii pionierilor și școlarilor față de învățătură și pregătirea practică, a calității întregii activități de educare prin muncă și pentru muncă a elevilor.

Un nou dialog în plenul forumului dezbate Proiectul regulamentului cu privire la organizarea și desfășurarea întrecerii pionierești. Și aici pionierii-delegați aduc numeroase exemple privitoare la inițiativele și experiențele rodnice ale unităților pe care le reprezintă.

În cea de-a doua dezbatere se analizează formele și modalitățile folosite de consiliile și comandamentele pionierești pentru întărirea autoconducerii, pentru îmbunătățirea stilului și metodelor de muncă, pentru perfecționarea întregii vieți de organizație, conducerea și îndrumarea de către Organizația Pionierilor a Organizației Șoimii Patriei.

Preocuparea consiliilor și comandamentelor pionierești privind organizarea și desfășurarea activităților culturale și artistice în cadrul Festivalului Național „Cîntarea României", modalități de organizare și conducere a activităților sportiv-turistice și de petrecere a timpului liber în unități și detașamente de pionieri și preocuparea consiliilor și comandamentelor pionierești pentru educarea politico-ideologică, patriotică, moral-civică și materialist-științifică a pionierilor și școlarilor – iată temele dezbaterilor care se vor desfășura în cea de a doua jumătatea a lucrările forumului.

În ce privește schimburile de experiență, sînt nerăbdători să-și primească oaspeții, delegați la Forumul Național, pionierii din Craiova și din localitățile Rast, Dăbuleni, Afumați, Băilești, Amărăștii de Jos, Bratovoiești, Poiana Mare, Segarcea și Goicea. Activitățile practice și acțiunile de muncă patriotică le vor desfășura pionierii delegați la stațiunile experimentale din Siminic și Țimburești și la I.A.S. Sadova. Vizitele și întîlnirile cu muncitori fruntași din unitățile economice doljene sînt așteptate cu cel mai mare interes. Bineînțeles, sînt cu toții nerăbdători să viziteze secțiile marii întreprinderi „Electroputere", apoi Întreprinderea de mașini și material rulant, Întreprinderea de tractoare și mașini agricole, Întreprinderea de confecții și Întreprinderea de utilaj greu.

În ziua dedicată conlucrării Organizației Pionierilor cu Uniunea Tineretului Comunist, va avea loc întîlnirea delegaților la forum cu Secretariatul C.C. al U.T.C. Vor urma, potrivit frumoasei tradiții din istoria forumurilor, schimburi de experiență cu tinerii muncitori fruntași din întreprinderile industriale ale județului-gazdă. În după-amiaza aceleiași zile se vor afla la Calafat, unde, la Monumentul Independenței, va avea loc spectacolul-evocare intitulat „Glorie eroilor neamului".

Cu prilejul vizitării municipiului Craiova, pionierii oaspeți vor face cîte un popas la „Muzeul Olteniei", „Muzeul de artă", „Muzeul C.F.R." și „Casa Băniei".

Dar ei vor fi și oaspeții colegilor din județul Mehedinți, cu prilejul excursiei tematice pe care o vor întreprinde timp de două zile pe traseul Craiova – Drobeta-Turnu Severin – Porțile de Fier (unde vor vizita hidrocentrala și muzeul hidrocentralei Porțile de Fier I) și vor fi bucuroși să petreacă o seară minunată împreună cu prietenii lor din Gura Văii.

7 august: ziua închiderii lucrărilor forumului. După ce, în zilele precedente, pionierii membri ai Consiliului Național al Organizației Pionierilor, ai Comisiei de cenzori, ai Comisiei pentru Organizația Șoimii patriei și pionierii locțiitori ai președintelui C.N.O.P. au depus mandatele, în ziua închiderii lucrărilor delegații îi vor alege pe noii reprezentanți în aceste organe de conducere. Tot atunci va fi adoptat Regulamentul de organizare și desfășurare a întrecerii pionierești. Va avea loc apoi expunerea cu privire la sarcinile ce revin consiliilor și comandamentelor pionierești în anul școlar 1984–1985 pentru înfăptuirea hotărîrilor celui de-al XII-lea Congres al partidului, a orientărilor și indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele Republicii.

1

CEI 40 DE ANI AI LIBERTĂȚII NOASTRE

Monumentele istorice și sălașurile muzeistice care păstrează documente și vestigii ale eroicului nostru trecut de luptă constituie pentru tinerii cutezători locuri solemne unde, prin manifestări pionierești, își exprimă simțămintele patriotice fierbinți care-i animă. La Muzeul de istorie din municipiul **Galați**, într-una din aceste zile, s-au adunat peste 130 de pionieri de la Școala nr. 5 din municipiu. Aici, în incinta muzeului, ei au organizat o emoționantă evocare, sub genericul „23 August 1944 – o filă de aur a istoriei noastre". După vizitarea muzeului și prezentarea unei expuneri despre înaltele semnificații ale zilei de 23 August, un grup de interpreți ai școlii au prezentat un montaj literar. Recitatori ca Geanina Alionte, Daniela Mîță, Enrica Alionte, Sergiu Huțanu, Lavinia Bartoș, Dan Dogaru au susținut un emoționant recital de poezie patriotică. În același județ, sub același generic, pionierii din Oancea și Tîrgu Bujor au prezentat evocări la monumentele istorice din localitățile natale. Astfel, în Tîrgu Bujor au participat la evocare peste 200 de pionieri, iar interpreți au fost recitatori și soliști talentați de la Cenaclul Casei pionierilor și șoimilor patriei și de la Școala nr. 2, Tîrgu Bujor.

Zilnic fiecare filă a albumului de vacanță pionierească poartă nota sărbătorească a acestei veri jubiliare • În județul **Giurgiu**, pionierii din localitatea **Joița** au organizat o activitate de evocare a evenimentelor din August 1944, intitulată „S-a petrecut în August 1944"; după expunere, pionierii interpreți au prezentat un montaj literar-muzical; în localitatea **Copăceni**, „cei mai vîrstnici" pionieri ai cursului gimnazial au participat la o masă rotundă cu tema „Însemnătatea internă și ecoul internațional al zilei de 23 August 1944"; pionierii din localitatea **Cornetu** au realizat o expoziție documentară cu tema „40 de ani de muncă și victorii sub conducerea Partidului Comunist Român" • Pionierii de la școlile nr. 21, 10, 11, 2, 14, 16 și 5 din municipiul Craiova și din localitățile Bulzești, Calafat, Leu, Brabova, Plenița, Băilești, Segarcea, Dăbuleni, județul Dolj, au organizat, sub genericul „40 de ani de eroică istorie revoluționară", un ciclu de simpozioane, mese rotunde, dezbateri, concursuri, evocări; în același județ, 80 de pionieri din localitatea **Răcarii de Sus-Filiași** au organizat dezbaterea „Anul 40 al libertății noastre"; de asemenea, numeroși pionieri din municipiul **Craiova** și din localitățile **Murgași, Poiana Mare, Coșoveni, Grecești, Orodel, Cioroiași, Birca** au inițiat un ciclu de evocări, spectacole și recitaluri de poezie patriotică și revoluționară, recenzii, prezentări de filme documentare închinate faptelor de eroism și jertfă ale poporului pentru păstrarea ființei naționale, apărarea integrității și suveranității țării, aceste acțiuni fiind înmănuncheate sub genericul „Recunoștință vie patriei iubite" • În imagine (foto 1): grupul folk din **Berca — Buzău**, în spectacolul „Omagiu țării în sărbătoare", dedicat celei de-a 40-a aniversări a Revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă și celui de-al XIII-lea Congres al partidului.

23 August

August 23, ai adus în toată țara,
Ca-n grădina fericirii, primăvara.

Ai adus din nou în suflet roua bucuriei,
cîntul fericirii.

Ai adus în ochi lumină ruptă chiar din soare
Și-ai trimis raza senină-n cîntec de tractoare.

Ai iubit din totdeauna florile gîndirii
Și-ai făcut ca să zîmbească raza fericirii.

Ne-ai adus prin biruință o floare
Ce-a rămas de-a pururi, mîndră, plină de candoare.

Teofila Mihalache, clasa a VIII-a C,
Școala nr. 9, Călărași

2

JURNAL DE VACANȚĂ

Încă din primele săptămîni de vacanță, duminicile cultural-sportive și turistice pionierești au fost petrecute din plin de pionieri din toate județele țării • Astfel, pe meleaguri buzoiene, în pădurea Spătaru, 1 000 de pionieri din localitățile **Gomoești, Pietrosu, Spătaru, Costești** și din municipiul **Buzău** au petrecut o asemenea duminică în care s-au desfășurat programe cultural-artistice, întreceri sportive și jocuri distractive • „Sub semnul Daciadei", copiii din localitățile **Arsura, Bonciu, Codăești, Deleni, Fălciu, Ivești, Tăcuta, Stănilești, Zorleni,** județul **Vaslui,** au avut antrenante întreceri la fotbal și atletism • 100 de pionieri din **Budești, Modelu, Ștefan Vodă, Ulmeni,** județul **Călărași,** au petrecut zile de vacanță în tabăra de la **Agaiton-Botoșani,** și peste 100 de pionieri, tot de pe meleagurile Călărașului, s-au întors de curînd de la mare, din tabăra pionierească de la Năvodari.

•

Acasă, în gospodăriile părintești, la școală ori în tabăra de muncă patriotică în care se pregătesc să plece peste cîteva zile, pentru a fi de ajutor părinților lor la Ferma legumicolă nr. 2, Putna, pionierii din **Putna,** comuna **Bolotești,** județul **Vrancea,** știu să-și petreacă o vacanță cît se poate de activă. Buni gospodari, ei își îngrijesc lotul lor școlar experimental, unde au cultivat viță de vie, porumb în cultură intensivă și o grădină îmbelșugată de legume. Copii din Putna s-au dovedit fruntași în muncă și hărnicie, spre satisfacția și bucuria părinților lor, muncitori cooperatori.

...În imagine (foto 2) îi vedeți pe pionierii din localitatea **Costești-Buzău** dînd ajutor la recoltatul roșiilor, la Ferma legumicolă din localitate, activitate pe care și-au inclus-o în programul clubului lor de vacanță.

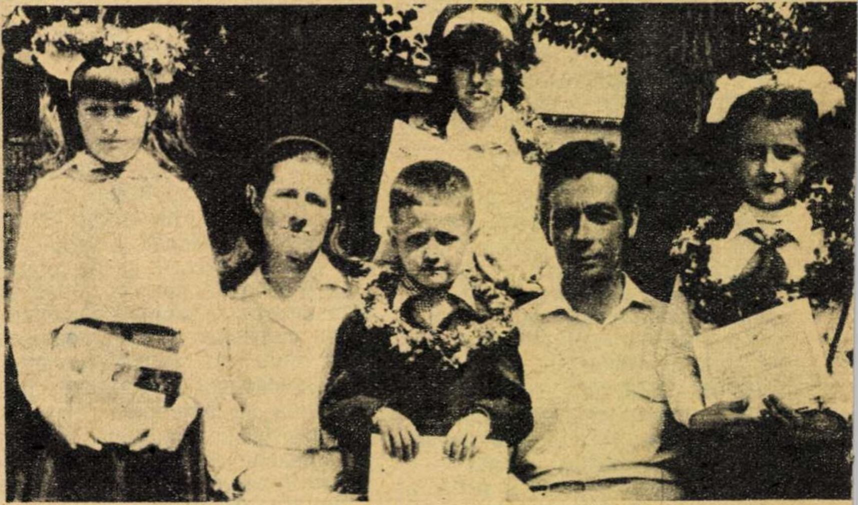

3

Vacanță plăcută!

...urăm cu prețuire și simțăminte calde celor patru frați, premianți – Iulian, Elena, Rozica și Valeria Nistor din comuna **Ștefănești,** județul **Vîlcea,** care au încheiat anul școlar, cu toții, în mod strălucit. Îi vedeți în imagine (foto 3) împreună cu părinții lor Alexandru T. Nistor, muncitor tîmplar, și Constantina Nistor. Ei fac parte dintre prietenii noștri cutezători, pentru care vacanța poartă... coronițe de flori!

FORUM '84

Tulcea

Găzduit la Babadag, Forumul județean al pionierilor tulceni s-a constituit încă din primele zile ale desfășurării lui ca o adevărată întîlnire de lucru, de exigentă analiză a rezultatelor obținute în cursul acestui an, stabilindu-se, totodată, coordonatele și obiectivele activității viitoare. Programul fiecărei zile de forum a avut o tematică distinctă, reflectată atît în cadrul dezbaterilor, cît și prin acțiunile care s-au desfășurat. Astfel una dintre primele zile, intitulată „Ziua calității muncii și învățăturii", a debutat cu dezbaterea privind educarea prin muncă și pentru muncă a pionierilor și școlarilor, căreia i-a urmat vizita la Fabrica de zahăr din Babadag. În după-amiaza aceleiași zile, împărțiti pe echipe de lucru, pionierii din forum au desfășurat acțiuni de muncă patriotică.

În „Ziua științei și tehnicii", colegii de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Babadag i-au invitat să participe la o demonstrație practică oferită de către membrii cercurilor tehnico-aplicative. Sub genericul „Pionierii iubesc și ocrotesc natura" a avut loc, la Casa de cultură, dialogul cu un cercetător de la Muzeul „Delta Dunării" din Tulcea. Tema concursului de desene pe asfalt „Noi în anul 2000" - acțiune comună cu pionierii din Babadag - desfășurat în după-amiaza aceleiași zile, a oferit un generos prilej ca fiecare să-și manifeste fantezia și ingeniozitatea, să se „autoproiecteze" în acest viitor nu prea îndepărtat!

„Ziua activităților sportiv-turistice și de pregătire pentru apărarea patriei" a cuprins dezbaterea pe această temă, completată cu intervențiile foarte utile ale pionierilor delegați privind folosirea eficientă a timpului liber. Ca aplicație practică, în pădurea Babadag s-a desfășurat, după-amiază, concursul de orientare turistică.

În cadrul dezbaterii care a avut loc în ziua dedicată autoconducerii pionierești, Mircea George, Octavian Ungureanu, Ofelia Dumitrescu, Corina Bacalearos, Manuela Hogea și Florin Anastasiu au subliniat rolul și importanța inițiativei în conceperea, organizarea și desfășurarea activităților, precum și necesitatea de a se acționa cu mai multă fermitate pentru ca fiecare pionier să-și îndeplinească cu spirit de răspundere sarcinile pe care și le asumă sau îi sînt încredințate.

Ziua de 10 iulie - „Ziua bilanțului" - a fost un deosebit prilej de bucurie, dat de trecerea în revistă a succeselor cu care se mîndresc pionierii tulceni.

DE LA UN FORUM LA ALTUL

Reprezentanții pionierilor din întreaga țară - aleși ca delegați în cadrul forumurilor județene - s-au pregătit cu multă seriozitate în vederea întîlnirii de la Craiova, la Forumul Național. Vă relatăm, pe scurt, gîndurile cîtorva dintre ei.

Radu Partenie (Bacău): *„Mă bucur că voi putea raporta la forum progresele înregistrate la învățătură de noi toți, procentul de promovabilitate pe județ fiind crescut față de anul trecut. De asemenea, hărnicie am dovedit și în realizarea și depășirea Angajamentului de muncă patriotică (110,5% și locul I pe țară la recuperarea materialelor feroase în 1983); la amenajarea de baze sportive (școala în care învăț, nr. 10 din Bacău, a obținut anul trecut locul I pe țară); expediționarii de la Școala nr. 5 din orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej dețin trofeul „Scutul dacic". Frumoase succese am obținut și în Festivalul Național „Cîntarea României" și în „Daciadă". Avem, acum, peste 2 247 de formații artistice, 1 734 cenacluri și cercuri de creație, practic fiind cuprinși toți copii, încă din primele faze ale festivalului. La concursul nostru de creație literară „George Bacovia", de pildă, am avut oaspeți și din alte 14 județe ale țări.*

Sînt numai cîteva dintre realizările colegilor mei despre care n-am să uit să amintesc în forum. Dar mi-am propus să mă întorc acasă și cu multe idei noi, cu o experiență mai bogată pe care, sînt sigur, o voi dobîndi din dezbaterile noastre."

Șoimița Păcurar (Bistrița-Năsăud): *„Ca locțiitor al președintelui C.N.O.P., m-am străduit să am o bună activitate, începînd cu școala în care învăț - cea mai mare din județ -, avînd 2 200 de elevi; de aceea voi putea împărtăși din experiența mea și altor colegi. Mă gîndesc să vorbesc mai mult despre succesele obținute de pionierii din mai multe comune unde au luat ființă cercuri noi, cum ar fi cele de creștere a animalelor mici - iepuri, păsări - (Ilva Mare, Lunca Ilvei, Șanț, Uriu, Livezile), ca și cele de creștere și îngrijire a animalelor mai mari - oi, vaci (Ilva Mare). Au luat ființă și cercuri de apicultură. Pionierii din Rebrișoara, de pildă, Ilva Mică, Feltru vor obține, anul acesta, prima lor recoltă... dulce".*

Giulia Kore (Hunedoara): *„Forumul nostru județean, desfășurat la Costești, a fost o frumoasă încununare a activității desfășurate în decursul întregului an. Întîlnirile cu activiști de partid, scriitori, cu un arheolog, vizitarea cetății dacice Costești, schimbul de experiență cu pionierii din Forumul județean Alba, ca și dezbaterile fructuoase mă ajută să-mi alcătuiesc un bogat și prețios «bagaj» care mă însoțește la Forumul Național. De altfel, unele cifre edificatoare pentru bogata activitate a pionierilor județului Hunedoara le am notate: 19 500 insigne pe diferite domenii de activitate obținute de pionieri în acest an; un număr de 850 de grupe, 300 de detașamente și 30 de unități distinse cu titluri de fruntașe; 31 300 de pionieri cuprinși în cercuri tehnico-aplicative; 24 670 în cercuri cultural-artistice. N-am să uit să amintesc de premiul I obținut de Gabriel Grün din Deva la concursul pe obiecte de învățămînt, la matematică, de marele trofeu «Busola de aur», cîștigată de echipajul Casei pionierilor și șoimilor patriei din Brad, și de trofeul «Miorița», cucerit de echipajul Casei pionierilor și șoimilor patriei din Deva, în ediția din 1983 a Expedițiilor «Cutezătorii»; de locul I pe țară ocupat în Concursul bazelor sportive și de pregătire pentru apărarea patriei (Școala din Ilia)."*

Gabriela Săvescu (Reșița — Caraș-Severin): *„În unitatea noastră, pe bluza albă a multor pionieri strălucesc numeroase distincții și chiar medalii (eu, de pildă, am obținut medalia «Meritul pionieresc»), ceea ce înseamnă că avem o activitate bogată. În Forumul județean a mai fost aleasă ca delegată pentru a merge la Craiova, la Forumul Național, printre alții, și Marina Rodovacovici din Moldova Nouă. Ea și colegii ei au frumoase realizări în multe domenii și mai ales în sport. Tenismenii din Moldova Nouă, de pildă, s-au clasat pe locul I pe țară, echipa de handbal și de gimnastică se numără printre cele mai bune din județ. Colegul meu Dorin Ion Ursu de la Școala nr. 10 din Reșița, locțiitor al președintelui C.N.O.P., este un mare pasionat al matematicii și al fizicii. Fiind delegat la Forumul Național, el va putea vorbi «în cunoștință de cauză» despre activitatea din cadrul concursului «Start spre viitor», unde am cucerit 5 premii republicane în ediția trecută.*

CUTEZĂTORI, ÎN ANII DE LUMINĂ

Ca în fiecare an, în prima săptămînă a vacanței de vară, la București a avut loc festivitatea decernării, de către Consiliul Național al Organizației Pionierilor, a distincției **„Meritul pionieresc“** acelor pionieri care, în împrejurări deosebite, au dat dovadă de cinste și de omenie, de puternic spirit de observație, de cutezanță. Prin faptele lor ei au contribuit la recuperarea unor bunuri materiale, la identificarea unor indivizi certați cu legile, la descoperirea unor importante mărturii materiale cu privire la trecutul istoric al poporului nostru și au salvat vieți omenești, dînd o înaltă cinstire cravatei roșii cu tricolor.

Toți cei 41 de pionieri pe pieptul cărora strălucește din ziua aceea **„Meritul pionieresc“** au fost deosebit de bucuroși că au primit distincția în anul în care poporul nostru sărbătorește împlinirea a 40 ani de la Revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August 1944 și întîmpină prin alese fapte de muncă cel de-al XIII-lea Congres al partidului.

Născuți într-o epocă în care țara cunoaște cea mai puternică înflorire din întreaga sa istorie, acești pionieri, crescuți, asemenea tuturor copiilor țării, în cultul dragostei de muncă, al cutezanței, cinstei, demnității și omeniei, au onorat prin fapte deosebite calitatea de pionier, făcînd dovada unor înalte calități moral-cetățenești.

Cine sînt cutezătorii voștri colegi? Sînt copii din toate clasele. Unii abia au devenit pionieri, în timp ce alți cîțiva se pregătesc să pășească de la toamnă pe porțile liceelor. Iată numele lor:

Ofelia Olaru, clasa a VIII-a, Școala Stremț, județul Alba; **Gabriela Suciu,** clasa a VI-a, Școala Vașcău, județul Bihor; **Vasile Muscalu,** clasa a VII-a, și **Dumitru Popiniuc,** clasa a VIII-a, Școala Prăjeni, județul Botoșani; **Cristian Schiller,** clasa a VII-a, și **Gheorghe Peltea,** clasa a VIII-a, Școala nr. 5, Brașov; **Viorel Cocoașă,** clasa a VI-a, Școala Balta Tociala, comuna Scorțoasa, județul Buzău; **Mihai Cațoi, Nicolae Cazan** și **Mariana Munteanu,** clasa a VI-a, Școala Brădeanu, județul Buzău, **Mihai Brînzei,** clasa a VI-a, Școala Cornereva, județul Caraș-Severin; **Adrian Paraschiv**, clasa a VIII-a, și **Silviu Enciu,** clasa a VI-a, Școala Cîlnic, județul Caraș-Severin; **Sandu Panait,** clasa a IV-a, Școala Grădiștea, județul Călărași; **Mariana Ungureanu,** clasa a IV-a, Școala Limanu, județul Constanța; **Daniela Atanasiu,** clasa a VI-a, Școala nr. 32, Galați; **Sorinel Dodenci,** clasa a VI-a, Școala nr. 3, Tg. Jiu, județul Gorj; **Vasile Ferencz,** clasa a VIII-a, Școala nr. 4, Deva, județul Hunedoara; **Claudiu Anghel,** clasa a II-a, Școala nr. 2, Brad, județul Hunedoara; **Nela Stîngă,** clasa a VIII-a, Școala nr. 2, Fetești, județul Ialomița; **Ionel Cernăuț,** clasa a VII-a, Școala Păușești, județul Iași; **Costel Dumitrașcu,** clasa a VII-a, Școala Păușești, județul Iași; **Valentin Codrin Chirică,** clasa a V-a, Liceul „Emil Racoviță“, Iași; **Isabela Bilha,** clasa a III-a, Școala Hălăucești, județul Iași; **Florentin Anghel,** clasa a VIII-a, Școala Orșova județul Mehedinți; **Marcel Badaric,** clasa a V-a, Școala Bistrița, comuna Viișoara, județul Neamț; **Daniel Adrian** și **Adrian Mihalache,** clasa a V-a, Școala nr. 1 Vălenii de Munte, județul Prahova; **Florin Bolde,** clasa a VIII-a, și **Rîndunel Finta,** clasa a VII-a, Școala Cămîrzana, județul Satu Mare; **Ionică Bîrsan,** clasa a VI-a, Școala Inău, comuna Someș-Odorhei, județul Sălaj; frați **Emil** și **Oliviu Bîrloncea** (clasa a IV-a și, respectiv, a III-a) Școala nr. 8, Mediaș, județul Sibiu; **Adina Lutic,** clasa a III-a, Școala Strîmtura, comuna Vama, județul Suceava; **Dorin David,** clasa a VIII-a, și **Mihăiță Loghinoaia,** clasa a VIII-a, Școala nr. 1 Bogdănești, județul Suceava; **Nicolai Șandru,** clasa a III-a, și **Voitinei Lupașcu,** clasa a IV-a, Școala Molid, comuna Vama, județul Suceava; **Alexandru Radu,** clasa a VI-a, Școala Balaci, județul Teleorman; **Daniela Grebeniuc,** clasa a VII-a, Școala Murgeni, județul Vaslui.

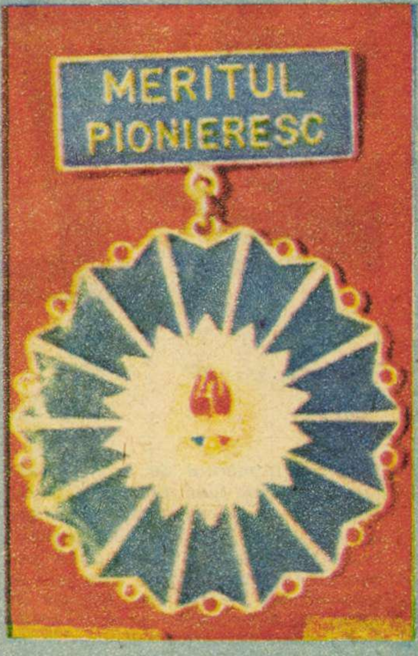

Tuturor, redacția le adresează călduroase felicitări împreună cu urarea de a petrece o vacanță frumoasă, plină de bucurii și satisfacții în activitățile la care vor participa.

În paginile de față vă prezentăm cîteva dintre portretele acestor pionieri cutezători însoțite de scurte relatări ale faptelor pentru care au fost distinși cu **„Meritul pionieresc“**, urmînd ca din numerele noastre viitoare să-i cunoașteți și pe ceilalți.

OFELIA OLARU, CLASA A VIII-a, STREMȚ, ALBA

În ziua aceea Ofelia avusese febră, iar mama o trimisese la policlinică. După ce a primit de la medic rețeta, s-a hotărît să plece la școală. A grăbit pasul, fiindcă în curînd începea ora de istorie, iar Ofelia nu vroia să întîrzie. Tocmai cînd se pregătea să traverseze strada, se opri uluită. În mijlocul ei se afla un bătrîn nevăzător, în timp ce o mașină se apropia în mare viteză. Ce să facă? Omul cu bastonul alb stătea în drum descumpănit, riscînd să fie lovit de mașină. Ofelia s-a repezit în mijlocul șoselei, l-a prins strîns de braț și a traversat într-o clipă, în timp ce zgomotul unei frîne bruște îi suna puternic în urechi. Stăpînindu-și emoția, fetița îl conduse apoi pe bătrînul nevăzător departe, pe trotuar. Șoferul a ajuns-o din urmă și i-a mulțumit cu căldură. Observase abia în ultima clipă pericolul de a-l accidenta pe omul din mijlocul șoselei, iar intervenția fetiței l-a salvat de la săvîrșirea unui grav accident.

ADRIAN PARASCHIV, CLASA A VII-a, și SILVIU IENCIU, CLASA A VI-a, CÎLNIC, CARAȘ-SEVERIN

Ziua însorită de sfîrșit de primăvară îi îmbia la joacă. Adrian și Silviu au hotărît să meargă pe Malul Bîrzavei, locul lor de joasă preferat. Sălciile purtau vesmînt proaspăt, ierburile crescuseră înalte și o mireasmă plăcută de flori de cîmp plutea în atmosferă.

Silviu s-a urcat într-o salcie ca să culeagă cîteva nuiele pentru împletit. Puse un picior pe o creangă mai groasă și cînd să-l așeze pe celălalt simți că se împiedică de un obiect. Dădu frunzișul de-o parte și în față îi apăru un pachet voluminos. Încercă să-l ridice, dar nu reuși. Îl chemă pe Adrian și împreună așezară pachetul pe mal. Ce se putea afla în pachetul acela atît de greu și ce să facă cu el? „Îl vom duce la mine acasă, propuse Adrian, și-l vom arăta tatei“. Cu greu au ajuns cu pachetul acasă și tatăl fu de părere că e vorba de cositor și că trebuie anunțată imediat miliția. Niște răufăcători l-au subtilizat și l-au ascuns în salcia de lîngă rîu pînă la căderea nopții, iar cei doi băieți le-au dejucat planurile.

Pentru fapta lor, cei doi pionieri au fost călduros felicitați de organele de miliție și de comandamentul unității.

GABRIELA SUCIU, CLASA A VI-A, VAȘCĂU, BIHOR

MERITUL PIONIERESC

Se îndrepta veselă spre școală, trecîndu-și ghiozdanul dintr-o mînă într-alta. Privirile i se opriră curioase spre marginea trotuarului: un obiect strălucitor îi atrase atenția. Ce putea fi? — se întreba Gabriela. Se apropie și ridică obiectul. Era o brățară frumoasă, pe care o bănui, din prima clipă, de valoare. Ce să facă acum? Să meargă cu ea la miliție sau s-o ducă mai întîi la școală? Prima oră aveau sportul. Cu gîndul că o va preda imediat tovarășei profesoare nici nu și-a dat seama că a și ajuns. Copiii se strînseră roată în jurul profesoarei de sport privind curioși brățara de aur găsită de colega lor. În aceeași zi, cu sprijinul organelor de miliție, obiectul în valoare de 20 000 de lei a ajuns la păgubașă, spre bucuria acesteia și a Gabrielei.

VASILE MUSCALU, CLASA A VII-a, ȘI DUMITRU POPINIUC, CLASA A VIII-a, PRĂJENI, BOTOȘANI

MERITUL PIONIERESC

Se aflau pe cîmpul de la marginea pădurii la prășitul porumbului. Soarele se ridicase aproape la zenit și cei doi băieți tocmai se pregăteau să facă o mică pauză. Cînd ridică privirea, Vasile văzu că pe deasupra copacilor din pădure se ridica o pîclă albăstruie.

— E foc în pădure, Dumitre! Hai să vedem, repede, despre ce e vorba.

Luară în grabă sapele și se avîntară în desișul de verdeață. Au găsit repede locul incendiului care începuse să se extindă amenințînd copacii bătrîni. Dumitru a început să sape degrabă șanțuri pentru a localiza focul, în timp ce Vasile alergă după ajutoare. În scurt timp, pîcla albăstruie de fum se risipi. Amenințarea ce plana asupra pădurii trecuse, iar cei doi băieți, împreună cu sătenii care le veniseră în ajutor, își zîmbeau bucuroși.

Pentru o faptă asemănătoare a mai fost distins cu **„Meritul pionieresc"** pionierul **IONICĂ BÎRSAN**, clasa a VI-a, Inau, comuna Someș Odorhei, Sălaj.

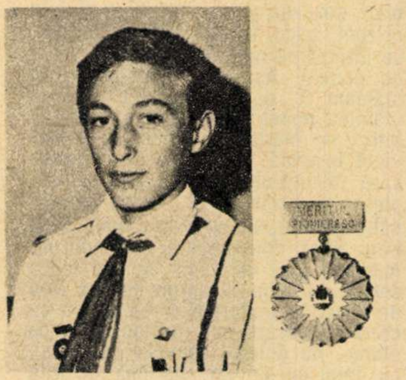

VIOREL COCOAȘĂ, CLASA A VI-a, BALTA TOCILA, COMUNA SCORȚOASA, BUZĂU

Plouase mult în ultima vreme. Apele pîraielor de pe lîngă sat crescuseră și pe alocuri ieșiseră din matcă. Viorel, împreună cu alți patru colegi se întoarceau de la școală. Drumul era anevoios din cauza noroiului și a apei care băltea peste tot. Au ajuns la pîrîul peste care trebuiau să treacă în fiecare zi. Dimineață, mica punte pe care o traversau în fiecare zi nu mai era acolo. Acum apele o luaseră și copiii trebuiau să găsească un loc unde albia pîrîului era mai îngustă, pentru a putea sări peste ea. Viorel a găsit-o și a sărit primul. Ceilalți îi aruncară ghiozdanele, pregătindu-se să-și urmeze colegul. Cînd Valentina Dobre își luă avînt ca să sară, malul muiat de ape se surpă și fetița căzu în apă. Puhoiul apelor o fură și începu s-o poarte cu repeziciune la vale, iar Valentina, speriată, nici nu putu să țipe.

Fără să stea pe gînduri, Viorel sări în apă îmbrăcat. Își prinse colega de subțioară și începu să înoate spre mal. Ajutat de ceilalți colegi au scos-o din apă și au pornit repede spre casa Valentinei. Cînd află întîmplarea, mama fetiței îi mulțumi cu căldură.

Tot pentru salvarea de la înec a unor colegi au fost distinși cu **„Meritul pionieresc"** și **Adina Lutic,** clasa a III-a, Strîmtura, com. Vama, Suceava; **Alexandru Radu,** clasa a VI-a, Balaci, Teleorman; **Daniela Grebeniuc,** clasa a VIII-a, Murgeni, Vaslui și **Sandu Panait,** clasa a IV-a, Grădiștea, Călărași.

ADINA LUTIC

MERITUL PIONIERESC

DANIELA GREBNIUC

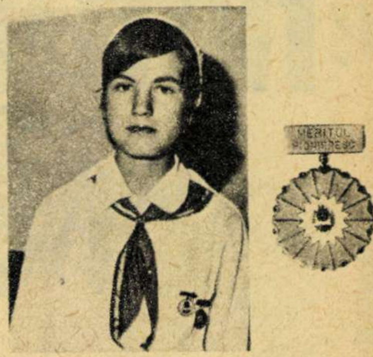

ALEXANDRU RADU

MERITUL PIONIERESC

SANDU PANAIT

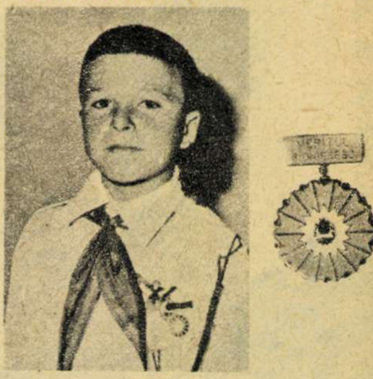

○○○○○○○○○○ *În aceste zile de vacanță, mii de pionieri și școlari – cei mai buni din întreaga țară – și-au disputat, își dispută sau urmează să își dispute întîietatea în cadrul concursurilor republicane* **„Prietenii grănicerilor", „Prietenii pompierilor", „Cea mai bună patrulă de circulație", „Sanitarii pricepuți",** *al* **Cupei „Pionierul" la fotbal, tenis de cîmp** *și* **oină,** *al* **„Festivalului de minibaschet",** *al* **Complexului aplicativ „Pentru apărarea patriei".**

În fotografia alăturată îi puteți vedea și admira pe cei mai buni „prieteni ai pompierilor" ai anului 1984 – În numărul viitor al revistei vi-i vom prezenta atît pe ei, cît și pe alți colegi de-ai lor din țară, într-un interesant fotoreportaj în ... culori.

Piatra de hotar

EVOCARE DE **AUREL MIHALE**

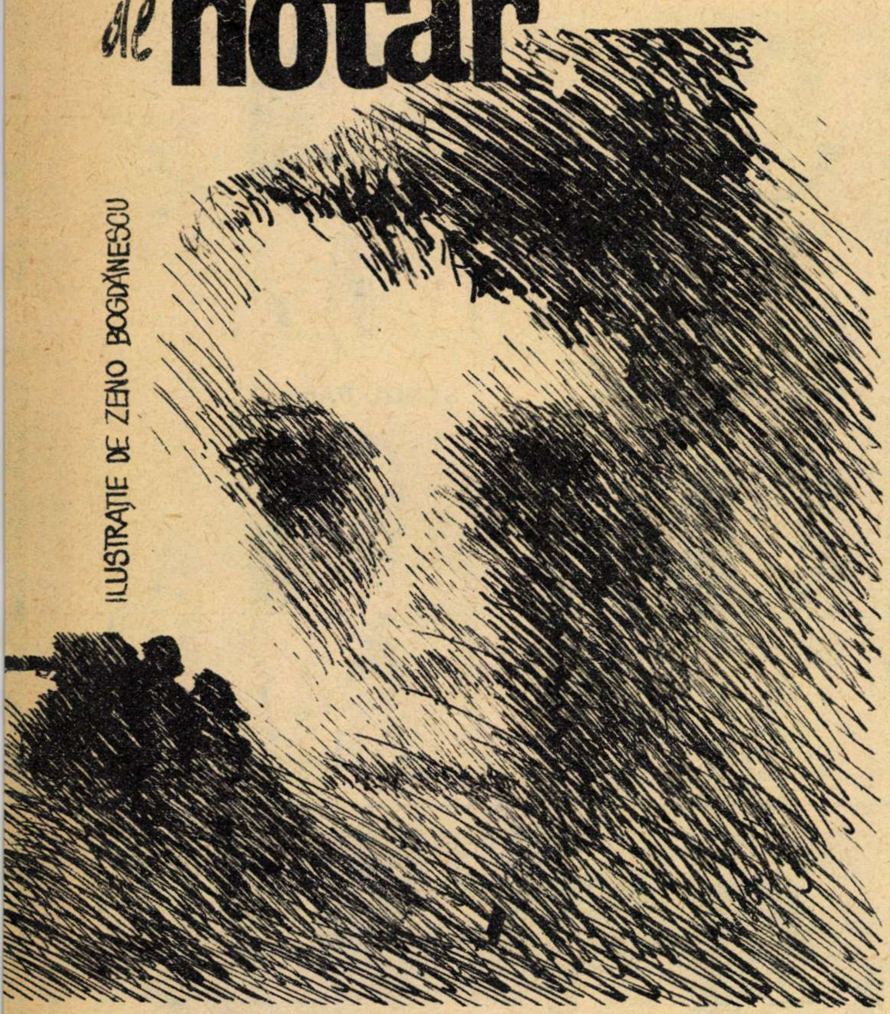

ILUSTRAȚIE DE ZENO BOGDĂNESCU

Abia către prînz, ocolind Aradul, am ieșit la șoseaua ce duce la Curtici, înspre frontieră. Camionul gonea singuratic printre porumburi înalte și dese, cu tunul legat de el săltînd și zdrăngănind, lăsînd valuri groase de praf în urmă. Deasupra, era lumină multă și moale, de septembrie, și toată cîmpia, netedă și liniștită, se desfăta sub revărsarea ei aurie. Se făcuse de-acuma cald, și dom' căpitan Pete Romulus, care sta în fața lîngă șofer, își răsturnase casca pe genunchi și scosese o mînă pe geamul lăsat, să i-o mîngîie vîntul. Noi, cei cinci-șase soldați, că doar atîți mai rămăseserăm la tun, stăteam în spatele cabinei, în picioare, cu ochii înainte pe drum. Ne bucuram că șoseaua era încă liberă și puteam goni în voie, dar pustiul din fața noastră, tot mai adînc, ca de pămînturi părăsite, ne înfiora... „Te pomenești că nu mai dăm de nimeni dintr-ai noștri!" îmi spuneam, cu gîndul la cei de la hotar.

In zori, cotropitorii – hitleriști și horthyști – se năpustiseră de peste graniță, hoțește, și în partea asta de țară, cu tancuri și infanterie motorizată. Acolo însă nu aveam cine știe ce armată; doar o mînă de grăniceri și niște cavaleriști care săriseră în ajutor, în primul ceas al dimineții, cu caii în spume. Noi apăraserăm pînă atunci drumul Timișoarei, spre care de asemenea năvăliseră alte coloane de cotropitori, și abia atunci, în zori, primiserăm ordinul să aținem calea tancurilor dușmane și aici, la Curtici, pe șosea... „Trebuie, ne lămurise dom' căpitan Pete Romulus, să ținem coloana dușmană pe loc pînă spre seară, ca să dăm timp unităților noastre de la Arad și de pe Valea Mureșului să se pregătească de apărare!"

Celelalte tunuri ale bateriei noastre antitanc apucaseră spre alte sate și pichete de grăniceri dinspre graniță. Pe șosea doar noi singuri eram și de aceea goneam așa, să ajungem la timp. Numai că, foarte curînd, șoseaua ne-a apărut în față plină de-o mulțime pestriță de refugiați, oameni plecați în bejenie din calea cotropitorilor, mai către păduri și munți. Oamenii, oropsiți și fel de fel, necăjiți și plînși, veneau cu ochii mai mult în urmă, la satele și vetrele părăsite, călcate de năvălitori. Pe lîngă șanțuri mergeau bătrînii, cu cîte o vacă sau un mînz de căpăstru, intunecați și sprijinindu-se cu greu în toiege, apoi femeile, îndîrjite și cu ochii în lacrimi, cu cîte o legătură pe braț și copiii de mînă, iar pe șosea un șir de căruțe și cocii ușoare, încărcate de calabalîc și saci, cele mai multe doar cu cîte un cal la oiște, căci și caii erau luați atunci în război. Cînd toată mulțimea asta ne-a ajuns în față, înotînd în praf și frămîntîndu-se, lac de sudoare, sub soarele de jeratic ce parcă picura ceară topită, dom' căpitan Pete Romulus a domolit mersul mașinii, la pas...

– Măi, cătanele noastre, a strigat o femeie, cu plînsul în gît... mai repede, măi, că-i vai și amar!

– De unde ați plecat? a întrebat dom' căpitan, care ieșise pe scara mașinii, în picioare.

– ...de la Sofronea și de la Curtici! a răspuns un băietan, cu un sac în spinare.

– Dar ai noștri unde-s?

– La Curtici, fătule! a gîjîit un bătrîn, de pe lîngă niște cai. Acolo se bat, pe viață și pe moarte... da-s puțini și dușmanul îi copleșește... nu cred c-o să-i mai apucați!

Am trecut încet pe-alături de căruțe și am intrat din nou în goana aceea nebună către hotar. Golită de refugiați, șoseaua era acum liberă pînă la orizont, unde, în apa rară a morților, se întrezărea umbrirea unui sat, lipită de pămînt. Așa am văzut, de unde stăteam în spatele cabinei, departe înaintea noastră, un băietan, mergînd întins pe marginea șoselei cu o servietă în mînă. Numai că el nu venea spre înlăuntrul țării, ca toți ceilalți, plecați în pribegie; ci mergea înainte, către graniță, singur înspre apus. Cînd l-am ajuns, dom' căpitan a domolit iar mașina, căci băietanul ne tot făcea semne cu mîna să oprim. Era un elev de liceu, în uniformă și cu șapcă cu cozorocul scurt, cum purtau elevii pe atunci, cu gulerul cămășii descheiat, cu fața ca de jar, aprinsă de-atîta fugă, plină de praf și șiroindu-i de sudoare pînă pe gît.

– Luați-mă și pe mine, dom' căpăitan! s-a rugat el.

– Dar unde mergi, băiețaș?

– Acasă, la Curtici, dom' căpitan...

– Păi acolo sînt nemți și horthyști, acuma...

– Știu, dar și ai mei sînt tot acolo, dom' căpitan... mama și două surori! ne-a dezvăluit el cu lacrimi în ochi și s-a și agățat de ușa mașinii.

Lui dom' căpitan Pete Romulus, care era bun și omenos din fire și avea și el un băietan tot cam așa acasă, i s-a înmuiat dintr-o dată inima și ne-a făcut semn să-l luăm sus, cu noi, în cutia camionului. Și chiar eu am întins mîinile și l-am apucat de subsuori, și l-am ridicat de l-am trecut între noi.

Și eu aveam doi copii acasă, că eram dintr-un contingent mai vechi, mai în vîrstă decît toți ceilalți soldați, care îmi spuneau „mustăciosul", căci purtam mustață ca oștenii de seama mea, plină, pînă spre colțurile gurii. Pe băietan l-am ținut lîngă mine, pe după umeri, pînă am simțit că răsuflarea-i grăbită, aprinsă de alergătură, i s-a mai potolit, ajungînd ca a unui pui de vrabie prins în pumn. Abia apoi am început a-l întreba cîte ceva și așa am aflat că îl chema Virgil Iovănaș și că în vara aceea trecuse în clasa a cincea la Liceul „Aurel Vlaicu" din Arad, unde tocmai fusese să se înscrie în noul an școlar. In zori aflase și el că dușmanii trecuseră granița și pornise în fuga aceea disperată spre casă, îngrijorat de soarta alor săi. Era, desigur, cu gîndul doar la ei, căci, deși vorbea cu mine, era cu ochii numai pe drum, înainte, la umbra satului Sofronea de care ne tot apropiam.

Curînd am intrat în sat, cu mașina în forță, duduind, dar n-am mai ieșit din el. La cealaltă margine a lui am dat de cinci-șase grăniceri și șapte-opt cavaleriști de-ai noștri care săpau de zor, de o parte și alta a drumului, gropi și adăposturi de apărare. Atîția doar mai rămăseseră dintre ei, după lupta aceea turbată și inegală dată pe graniță, în zori. Satul Curtici, cu mama și surorile lui Iovănaș, cu casa și bătătura pe care se jucase cît fusese copil, cu școala la care învățase să scrie și să citească, cu cimitirul în care se odihneau oasele bunilor, cu grădinile și gîrla de scăldat, cu cîntecele ce-i legănaseră copilăria și cu visurile cu care plecase în lume, să învețe la Arad, toate erau acum sub cizmele cotropitorilor. Virgil a rămas o vreme în capătul uliței, cu servieta sub braț și privirile, împînzite de lacrimi, îndreptate înspre comuna sa natală care era departe și nu se vedea de porumburi. Șoseaua era încă pustie, pînă la orizont, cu praful așezat și bătută de lumina ceea aurie de septembrie; pe ea trebuiau să apară dintr-o clipă în alta tancurile dușmanilor...

– Gata, ne-a ordonat nouă dom' căpitan... la tun!

Am intrat cu mașina într-o curte, am desfăcut repede tunul și l-am împins cum am putut pînă într-o curte de la marginea satului, așa ca să putem bate șoseaua dintr-o latură, să lovim tancurile și mașinile din flanc, în burtă. Ceilalți s-au și apucat apoi să sape groapa de adăpost a tunului, iar eu să car proiectilele la îndemînă, sub niște pomi. Ce s-o fi petrecut în vremea asta în gîndul și în inima lui Virgil n-am apucat să aflu, dar el s-a rupt curînd de-acolo, din uliță, și-a alergat hotărît la noi:

– Domnule căpitan, vreau să rămîn și eu cu dumneavoastră!... Poate am să vă fiu de folos!

Și iarăși n-am putut afla nici ceea ce s-a petrecut în gîndul și în inima lui dom' căpitan Pete, în cele cîteva minute de tăcere adîncă și zbucium ascuns care au urmat. Cu greu, dar tot așa de hotărît s-a arătat și dom' căpitan:

– Bine, Iovănaș! i-a spus, ca soldaților, pe numele de familie. Ai să-l ajuți pe soldatul Petre Matei – adică pe mine! –, ca ajutor de servant la tun... s-aduceți muniția...

Și-așa, după ce Virgil și-a lăsat servieta cu cărți și haina de elev lîngă pușca și tunica mea de soldat, sub un pom, am început să cărăm împreună cutiile grele cu proiectile de tun, doar în cămăși, în șanțul săpat de tunari la marginea grădinii, aproape de tunul îndreptat spre șosea...

*

In zorul acela nu mi-am dat seama, dar cred că n-a trecut mai mult de un ceas pînă cînd am ajuns să fim și cu tunul, și cu muniția în pămînt. Tot așa dispăruse, în gropile de pe lîngă șanțuri, și mîna aceea de grăniceri și cavaleriști, grupați în jurul puștilor-mitraliere ascunse de o parte și alta a șoselei. Eu și Virgil rămăseserăm înapoia tunului, pe șanț, în grădină, cu cămășile lac de apă. In timp ce fumam, trăgînd cu sete fumul în piept, înecat de amarul care căzuse peste noi și partea ceea de țară, mă gîndeam cu inima strînsă la Iovănaș... Eu fusesem ani la rînd în război, apucasem să trag cu tunul în nemți și-n zilele din august și încă o dată, chiar în ajun, în tancurile lor care încercaseră să învăluie Timișoara... El însă?... „Un copil nevinovat!" mi-am spus, și-am început să-i cercetez cu ochii mijiți fața ovală, ușor bucălată, buzele cărnoase și moi, nasul încă de copil, rotund, dar mai ales ochii, inteligenți și vii, cu uitătura matură și gravă, îngîndurată, umbrită de niște sprîncene drepte și groase. Știa că noi numai pînă-n amurg trebuia să ținem piept cotropitorilor, cînd coloanele puse în mișcare în urma noastră vor ajunge iar la hotar. Și totuși a tresărit într-un timp din gîndurile lui, încălzit de speranță:

– Ce zici, **bace** Matei – c-așa mi-a spus de la început, ca-n părțile acelea de țară –, deseară sînt acasă?

N-am apucat să-i răspund, lucrul ăsta fiind deocamdată peste puterile noastre; și-n chiar clipa aceea am și auzit tancurile. Văzduhul, încins și moleșit de soare, începuse să vuiască surd, cu nevăzutele-i corzi zbîrnîind tot mai aproape și mai plin. Pămîntul, zguduit de departe, de dincolo de porumburi, nu ajunsese să tremure sub noi decît ca o părere de cutremur stins. Pe fundul șanțului însă, unde l-am tras repede pe Iovănaș, tremurul acesta mărunt venea ca din adîncuri și creștea. Am trecut fiecare la postul său de luptă, și noi, și grănicerii, și cavaleriștii din șosea. Dispăruserăm pînă la unul în șanțuri și gropi, iar satul fiind aproape părăsit, toate cele din jur intraseră dintr-o dată într-o liniște pustie care te înfiora. Eu știam din atîtea alte bătălii, că cele mai grele clipe astea sînt, de la început, pînă ce apar tancurile, și-apoi mai grele, pînă se trage primul proiectil și se încinge lupta. Așa m-am gîndit că, pentru ca Iovănaș să nu se sperie, poate ar fi mai bine să vadă tancurile de la început, de departe, și l-am ridicat pe marginea șanțului, lîngă mine, cu privirile spre șosea. Aceasta însă era încă liberă, pînă-ntre porumburi, dar văzduhul începuse să se clatine foarte aproape, iar șanțul să se scuture neîntrerupt cu noi. Eram tot în cămăși, c-așa ne mișcam mai ușor pe șanț, și l-am simțit pe Iovănaș, lipit de mine, încordat ca un pui de sălbăticiune ce mirosea primejdia.

– Să știi, i-am șoptit, ca să-i întăresc încrederea, că n-am dat niciodată greș cu dom' căpitan Pete!

Și i l-am arătat, pitit lîngă tunul cu țeava abia ieșită din adăpost, ascunsă de niște crengi. Încremenit ca noi toți, dom' căpitan veghea încă liniștit șoseaua. Era tot fără cască, dar cu binoclul la ochi și coatele înfipte în pămînt, gata să prindă clipa apariției tancurilor. Ceilalți, comandantul tunului, ochitorul și încărcătorul erau în spatele scutului de oțel al tunului, toți într-un genunchi. Pînă la noi, pe șanț, nu mai era decît un singur servant, căruia eu trebuia să-i duc în fugă proiectilele întinse de Iovănaș din adăpost. Și odată am tresărit din așteptare, cînd am văzut primele tancuri pe șosea. Apăruseră dintre porumburi, în față cu o motocicletă cu ataș, iar în spate cu o coloană de mașini grele, nemțești, ticsite de soldățime cenușie. Tancurile – primele două imediat după motocicletă, iar alte trei cam la o sută de pași mai înapoi – veneau cu șenilele zuruind, licărind în soare, și cu tunurile săltînd greoi, lungi cît niște prăjini. Praful, înfășurat mereu de șenile, nu se ridica prea sus, așa că vedeam crucile negre de pe blindaj parcă plutind pe valurile lui. După ce zdrobiseră mîna aceea de soldați de la frontieră și trecuseră de Curtici, horthyștii crezuseră poate că nu mai aveau pe nimeni în față pînă la Arad și înaintau într-o fugă ușoară, ieșiți pînă la piept din turele. De unde eram ascunși, tancurile ne veneau tocmai bine, pieziș, dar știam că într-o situație ca aceea dom' căpitan Pete nu deschidea focul decît sub trei sute de pași...

– Ce facem, **bace** Matei? a înmărmurit Iovănaș.

L-am apucat mîna și l-am lipit întreg de mine.

– Acuma... încă o clipă... și-ai să vezi!

Și chiar în clipa aceea am auzit calota tunului nostru țăcănind și apoi comanda de „Foc!" a domnului căpitan Pete. Țeava tunului a zvîcnit înflăcărată și-un fulger albastru s-a întins de la ea înspre șosea, la numai cîteva palme de pămînt. Și-abia apoi am auzit trosnitura tunului care a săltat pe loc, parcă priponit. Proiectilul s-a oprit drept în burta primului tanc, pleznind și scăpărînd gălbui, incandescent, și tancul s-a și poticnit, umplîndu-se dintr-o dată de fum. Acum au clămpănit și puștile-mitralieră ale grănicerilor și cavaleriștilor de pe șanțuri, încrucișîndu-și focurile pe motocicletă. Cel de-al doilea tanc însă și-a întors botul blindat spre noi și al doilea proiectil al nostru a ricoșat din fruntea-i teșită, cu o zburătură de fulger frînt, în sus., Tunul lui a bubuit năprasnic, cu gura țevii înflăcărată, dar poiectilul ne-a trecut pe alături, ca o suflare de vînt aprins și s-a pierdut printre pomi. Eu am fugit cu un nou proiectil pe șanț, la celălalt servant, și m-am întors de am primit altul de la Iovănaș care mi l-a pus ca pe un purcel în brațe. De data asta, dom' căpitan Pete n-a mai tras; a intrat în așteptare, cu tunul gata pregătit îndreptat tot înspre șosea. Tancul a coborît mai întîi cu botul în șanț, de unde a mai tras un proiectil care a plesnit chiar lîngă noi, în livadă, și apoi a început să urce malul șanțului, cu șenilele zuruind în aer și arătîndu-ne burta. Acum a trosnit tunul nostru pentru a treia oară și tancul de pe șanț a zbucnit ca o uriașă nucă de foc, învăluit în flăcări scurte și subțiri, tăiate de soare.

— **Bace** Matei! a strigat Iovănaș, gata să sară din șanț.

Lupta însă abia începuse și n-am avut timp să ne bucurăm prea mult. Celelalte trei tancuri părăsiseră șoseaua și porniseră spre noi, desfășurate și trăgînd cu tunurile pe rînd, să nu mai putem mișca. Unul dintre aceste proiectile a plesnit chiar lîngă tun și ochitorul, Cazacu Vasile, a și rămas întins. A trecut celălalt servant ca ochitor și Iovănaș a trebuit să-mi aducă proiectilele pe șanț, căci rămăsesem să le duc singur pînă la tun. Așa s-a făcut că noi n-am mai văzut cum, din alte patru-cinci lovituri, dom' căpitan Pete a mai distrus două tancuri chiar la marginea porumbului ce îmbrăca cîmpia. Cînd ne-am înălțat iarăși privirile, cel de-al doilea tanc se retrăgea, oprindu-se cîteodată și trăgînd, cînd înspre noi, cînd înspre gropile grănicerilor și cavaleriștilor de pe șosea. A dispărut apoi cu totul, acoperind cu foc șirul mașinilor și lăsînd liberă șoseaua. Honvezii însă umpluseră de acum porumburile și ne țineau de departe sub foc, într-un arc ce încerca să cuprindă pe departe satul.

Iovănaș, înnebunit de bucurie, se ridicase pînă la piept din șanț și striga, și amenința cu pumnul lui mic și tancul, și mașinile care fugeau.

– Ce facem, **bace** Matei, nu mergem după ei?

A trebuit să-l trag repede în șanț și să-l domolesc, pentru că lupta era doar la început. Ne descoperiserăm de acum și știam că honvezilor nu le trebuia decît un sfert de ceas să pună brandurile pe noi.

– La tun! a ordonat dom' căpitan Pete... Schimbăm poziția!

Am năvălit toți cîți mai eram, și Iovănaș, pe tun, l-am tras în grădină și am ieșit apoi cu el pe după pomi și case, din nou la marginea satului, dar în alt loc și mai aproape de șosea. I-am lăsat pe ceilalți, de s-au apucat din nou să sape, iar eu cu Iovănaș am cărat proiectilele aproape de noua poziție, lîngă temelia de piatră a unei șuri. N-am mai apucat să ne luăm eu pușca și vestonul, el haina și servieta, că pe vechea noastră poziție au și început să cadă primele salve de brand.

Iovănaș nu mai stătuse, desigur, pînă atunci sub bombardament și m-am repezit de l-am tras la pămînt, la adăpostul șurii. Primele explozii învălmășiseră dintr-o dată adăpostul și șanțul dintre pomi, și-n aer pluteau împrăștiate file din cărțile lui Iovănaș, făcute ferfeniță. El a dat să alerge după ele, să le adune, și iarăși l-am ținut lipit de mine, căci era primejdie de moarte acolo și, mai ales, nu trebuia să ne descoperim pe noua poziție.

Honvezii or fi crezut poate că ne distruseseră sau că fugiserăm, că timp de aproape o jumătate de ceas n-au mai tras nici cu mitralierele. Pînă seara însă, cît trebuia să ținem noi pe loc coloana dușmană, mai erau ca la două ceasuri și știam că lupta se va încinge iar. Ei însă erau de douăzeci-treizeci de ori mai mulți și le puteau veni oricînd alte tancuri în ajutor, pe cînd noi rămăseserăm, cu grănicerii și cavaleriștii la un loc, și mai puțini și nu mai aveam pe nimeni pînă la Arad, unde unitățile noastre pregăteau apărarea orașului. Era clar că din lupta asta nu mai puteam scăpa.

– Iovănaș, a strigat dom' căpitan, doar cu privirile întoarse spre șură, la noi... cunoști locurile!

– Ca pe bătătura de-acasă, dom' căpitan... a sărit el, crezînd că-i dădea o nouă misiune.

– Atunci o iei singur prin grădini, ieși dincolo de sat și fugi la Arad... că noi nu știm dacă vom mai putea pleca!

– Nu plec, domnule căpitan! s-a scuturat Iovănaș, cu plînsul în gît. Trebuie s-ajung acasă, la mama și la surori, care sînt acum sub honvezi...

– Pleci, Iovănaș, băiatule... și vii mîine cu armata!

– Să știți că nu mă tem, dom' căpitan!... Permiteți-mi, vă rog, să rămîn cu dumneavoastră... să-l ajut pe **bace** Matei!

Dom' căpitan Pete mi-a făcut semn să-l iau de mînă și să-l duc pînă-ntre porumburile dinapoi cu sila. Dar n-am putut, că a început să se zbată, să plîngă și să se roage să rămînă mai depatre cu noi, să ne care el proiectilele la tun. Adevărul este că aveam mare nevoie de un asemenea ajutor, dar nici nu puteam pune pentru asta viața unui copil în joc, noi fiind soldați și putînd aștepta moartea în lupta care urma. N-am mai avut însă vreme de pierdut, că-ntre porumburi, călare pe șosea, a apărut al doilea rînd de tancuri nemțești, cu honvezii după ele. N-apucaserăm să ne săpăm alt șanț, așa că primele proiectile le-am dus mai mult pe burtă, trăgîndu-le, ca furnicile, pînă la tun.

Apoi am intrat din nou în clipele acelea de așteptare, cumplite, în care pămîntul ne scutura tot mai tare, iar văzduhul de deasupra noastră forfotea, gata să cadă pe noi. Dom' căpitan Pete a lăsat iarăși tancurile să se apropie sub trei sute de pași, că eram singuri și fiecare lovitură trebuia să-și atingă ținta și nici prea multe proiectile nu mai aveam. Honvezii or fi crezut într-adevăr că fugiserăm, că veneau prea siguri după tancuri, fără gînd să se mai oprească pînă la sat. Dar numai după cîteva clipe, tunul nostru a bubuit din nou, năprasnic, din noua lui poziție, și tancul din față s-a și aprins. Am văzut încă și a doua, și a treia lovitură, cu care dom' căpitan a mai distrus șenila tancului următor, care s-a tot învîrtit pe loc pînă ce a înțepenit în șanț. După asta n-am mai apucat să vedem nimic, căci tot focul honvezilor din porumb, precum și salvele aruncătoarelor lor s-au concentrat dintr-o dată pe noi. La prima salvă, chiar, a căzut și încărcătorul, Rascoș Pavel, și a trebuit să trec eu încărcător la tun. De acum încolo, numai singur Iovănaș ne-a adus proiectilele, în brațe și tot într-o fugă, ca o suveică ce zbura între șură și tun, șiroind de sudoare. Salvele de branduri însă răbufneau fără întrerupere și pe noi, și pe mîna aceea de grăniceri și cavaleriști din șanțuri. Așa au căzut răniți, amîndoi deodată, și dom' căpitan Pete, aplecat pe tun, și Virgil Iovănaș, lungit lîngă mine, cu un proiectil în brațe.

– Matei, mi-a ordonat atunci dom' căpitan, cu pieptul întreg în sînge, cuprins ca de-o flacără roșie... îl iei pe băiat și-o tai prin porumbi pînă la ai noștri, la un post de prim-ajutor...

– Da' aici, dom' căpitan?! am arătat eu înspre tun și înspre honvezi.

– Mai vîră-mi un proiectil pe țeavă, a scrîșnit necruțător... și plecați!

După ce am vîrît proiectilul și am trîntit cu sete calota, m-am întors la Iovănaș. Tot la piept fusese lovit și el, și zvîcnea pe pămînt, cu pumnii, cu dinții și cu ochii strînși, cu cămașa plină de trandafiri de sînge. Am îngenuncheat cu ochii în lacrimi, căci mi-am adus aminte cum tot eu îl săltasem de subsuori în cutia mașinii, cînd îl luaserăm de pe drum. Și tot de subsuori l-am apucat și acum, l-am luat în brațe ca pe-un copil și m-am tot furișat printre pomi și case, pînă la porumbi. În urmă am auzit încă tunul nostru, bătînd mai departe, înverșunat, ceea ce însemna că se trăseseră lîngă el și cei cîțiva grăniceri și cavaleriști care mai rămăseseră și că dom' căpitan Pete, deși rănit de moarte, încă mai trăgea în honvezi. Un timp, pînă ce și-a pierdut cunoștința, Iovănaș mi s-a tot zbătut la piept, cu mîinile încolăcite pe după grumazul meu, scîncind.

– Vreau acasă, **bace** Matei... acasă... acasă!

– Ne-ntoarcem mîine, cu armata... eu te duc din nou acasă! I-am încredințat, suspinînd, pînă nu mi s-a mai zbătut în brațe.

*

Din mîna aceea de oameni, care, atunci, în primele zile ale lui septembrie 1944, a ațînut calea cotropitorilor la Sofronea, la un pas de graniță, doar eu am mai rămas în viață. Acum am părul alb și rar, iar fața, uscată, mi s-a smochinit de bătrînețe. Copiii mei au ajuns și ei bărbați și au și ei copii, mari, cam cît fusese Iovănaș atunci. Umblu tot mai puțin, că nu mai am cine știe cîtă putere, dar îmi umblă gîndurile, năpădit de amintiri, și-așa mi-aduc aminte de cîte-am pătimit în război și-o dată cu asta văd aievea și chipul de copil al lui Virgil Iovănaș, care a căzut în luptă lîngă mine, servant la tun, ca un viteaz.

Vara asta mi-am făcut socoteala anilor și mi-am dat seama că nu mai am mult. Și n-am mai putut răbda și am plecat la drum lung, pînă la graniță, la Curtici, să-i văd pentru ultima dată mormîntul. Și-am plîns și m-am bucurat, că era ca proaspăt, plin de verdeață și flori, îngrijit cu pietate și recunoștință de pionierii din sat. Acolo, lîngă mormîntul lui, am stat pînă mi s-au uscat ochii de lacrimi și m-a prins singur amurgul. Iovănaș era, într-adevăr, din nou acasă, în sat. Și parcă l-am văzut și auzit aievea din nou; dar nu era decît vîntul care foșnea ușor prin ierburi și foi și parcă însuși pămîntul îngîna un imn ascuns de slavă în amintirea lui. Pînă la urmă am înțeles că mormîntul lui devenise încă de atunci o neclintită piatră de hotar la marginea asta de țară...

Almanah

INTELIGENȚA DELFINILOR

Cît de inteligente sînt unele animale o dovedesc cu prisosință delfinii. Ei se lasă ușor dresați, fiind capabili să execute numere de virtuozitate în acvariile marine.

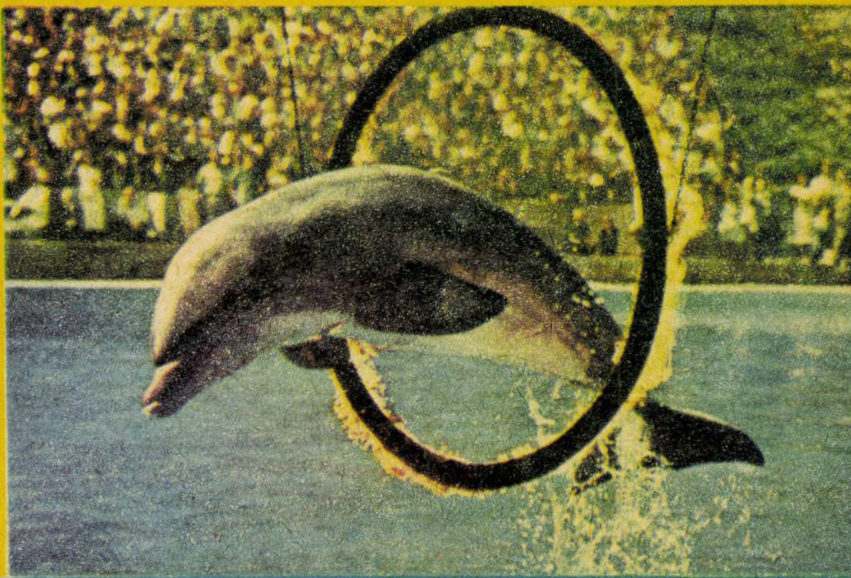

Recordul delfinului. Talentele acrobatice ale delfinilor nu mai trebuie demonstrate. O fac ei înșiși, în delfinarii ca și în natură. Cea mai înaltă săritură a unui delfin atinge 6,5 m.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1								▲		
2							▲			
3				▲				▲		
4			▲							
5				▲				▲		
6		▲					▲			
7					▲				▲	
8						▲				▲
9							▲			
10				▲						

PE MALUL APEI

ORIZONTAL: 1) Șefii pescarilor. Pește marin lung și ascuțit. 2) Pești ai apelor montane. A fi informat. 3) Interjecție. Literă din alfabetul arab. Cap de roșioară. 4) La fel. Pește cu corpul în formă de fus de culoare galbenă pe aripioare, trăind mai ales în locurile adînci și pietroase din Dunăre. 5) Localitate în R.S. Iugoslavia. Poștă, telegraf, telefon (abr.). Casete. 6) Vale în Columbia. Spre dreapta! 7) Traulerul pentru pescuit la adîncimi de 50—100 m. Mamnifer din familia leneșilor. 8) ...de Nord, fluviu navigabil în U.R.S.S. și importantă zonă piscicolă. Undiță. 9) Complex lagunar (731 kmp) de importanță piscicolă, situat pe litoralul românesc al Mării Negre. O plută ad-hoc. 10) A se ivi. Pește răpitor de apă dulce, cu carne albă, gustoasă (pl.).

VERTICAL: 1) Clasic al literaturii române (1821—1890), autorul poeziei „Pescarul Bosforului". 2) Pește cu corpul ca de șarpe. Pește răpitor de apă dulce. 3) Mediu de viață pentru pești. Pești mici cu capul lătăreț și cu corpul subțiat spre coadă. 4) Mreană de la cap la coadă! Preparat culinar din pește. 5) Întemeietorul școlii românești de ihtiologie, autor al lucrării „Pescăria și pescuitul în România" (1867—1944). Categorie de pești din care face parte și șalăul (masc. sing.). 6) Împreună cu morunul, cega și păstruga constituie o mare bogăție a Mării Negre, a Mării de Azov și a Mării Caspice. Cap de milacop. 7) Fruct originar din Antile. Nelu Baboi. 8) Jumătate a temutelor sirene (mit.). 9) Momite. Pește de mare care seamănă cu pălămida. 10) Crap mic de 1—2 kilograme. Printre răpitori!

DICȚIONAR: TSA, UPAR, UND, ATT.

TEST

DE OBSERVAȚIE ȘI LOGICĂ

Desenul nostru înfățișează o zi însorită la mare. Priviți-l cu atenție și încercați să descoperiți cîte erori cuprinde față de ceea ce este firesc în natură și comportare.

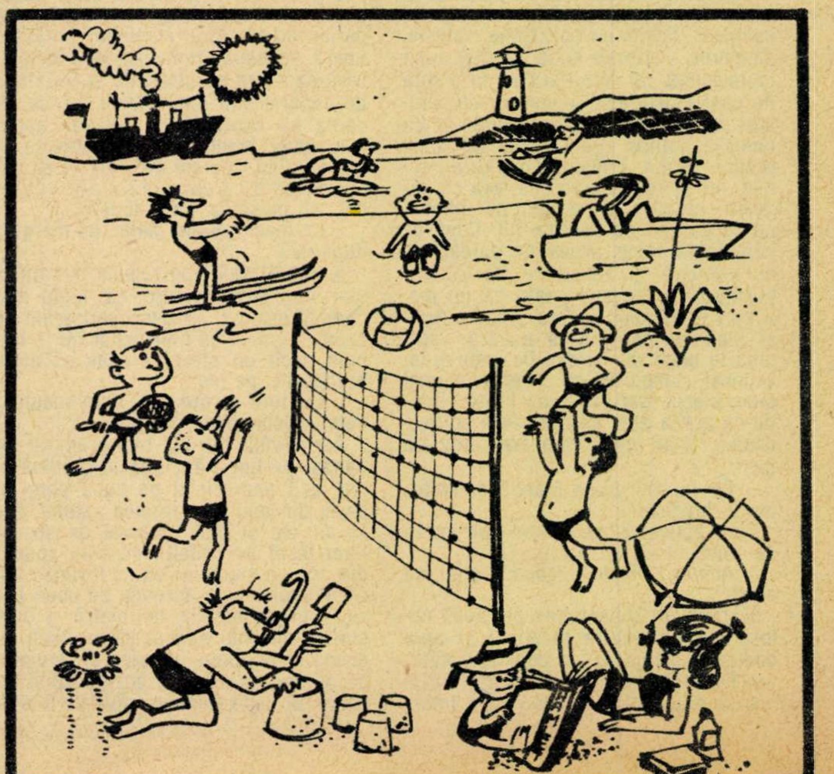

SPRE COMUNISM ÎNAINTĂM PE DRUM DE GLORII

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI
PIONIERILOR

Cutezătorii

JOI, 2 AUGUST 1984,
ANUL XVIII (NR. 878)

31

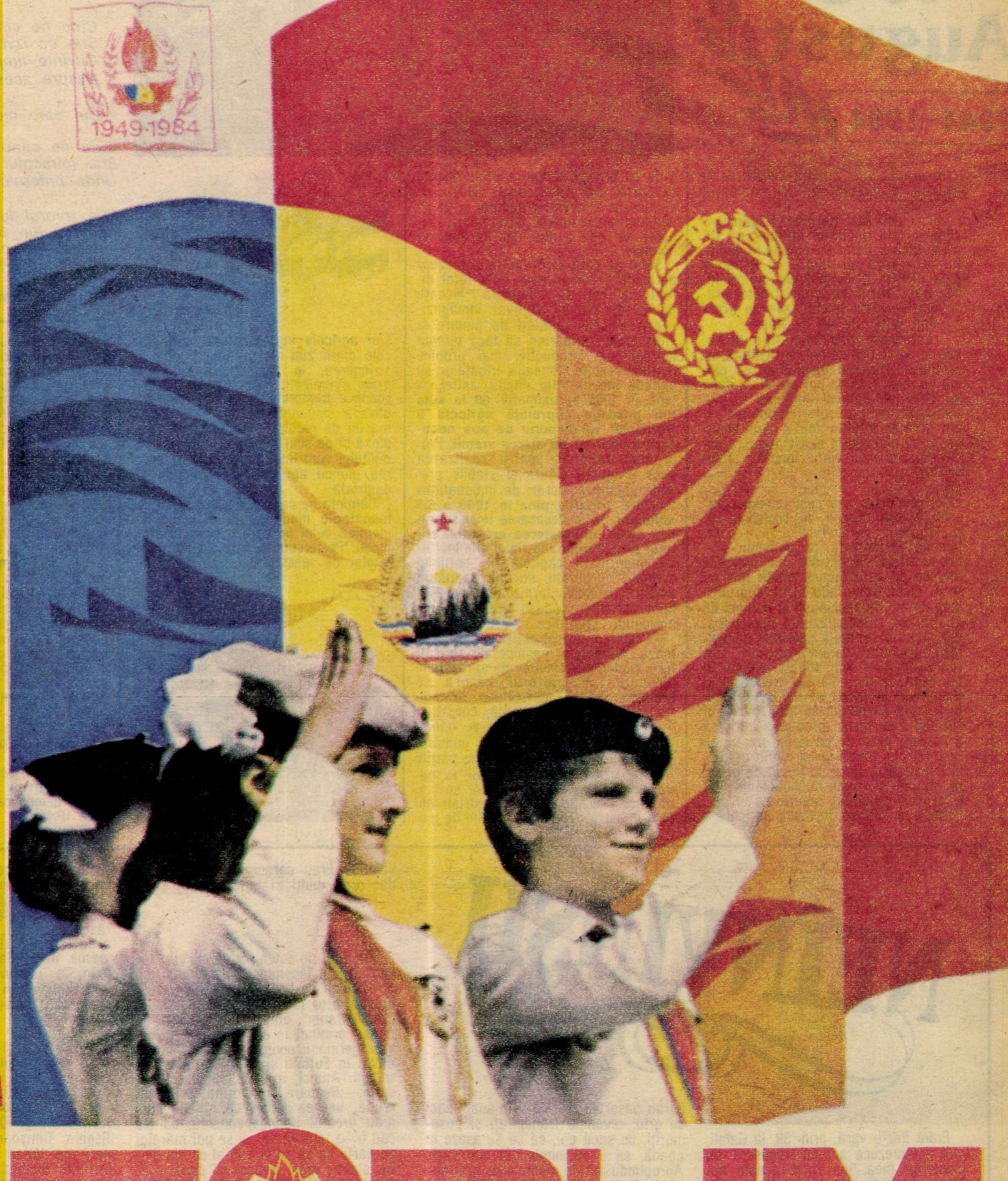

FORUM

CRAIOVA 1984

23 August

1944-1984

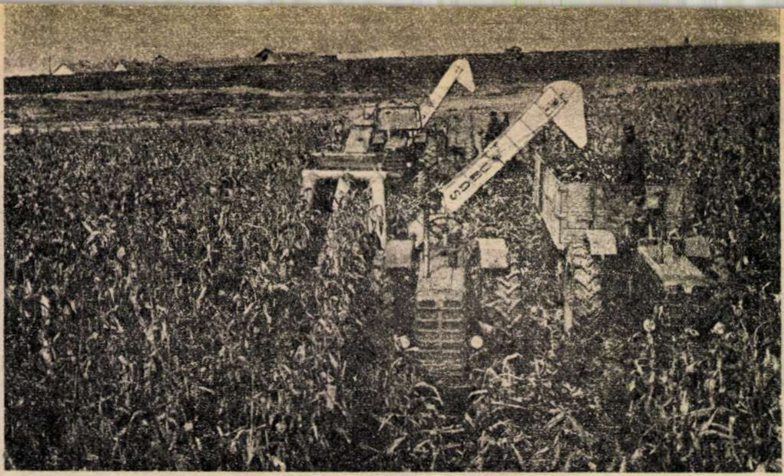

O recentă știre anunță fabricarea la Brașov a tractorului cu numărul 1 000 000.

Nu treceți mai departe. Rămîneți o clipă în fața rîndurilor de mai sus. Citiți-le încă o dată. Și, citindu-le, amintiți-vă - dacă ați știut - că România dinaintea lui 23 August 1944 nu producea tractoare și că primul tractor brașovean a văzut lumina zilei în urmă cu mai puțin de 40 de ani.

Tractoarele înseamnă agricultură. Vreme de 10 000 de ani, agricultură însemnase zgîrierea pămîntului cu plugul de lemn tras de boi costelivi, dacă nu chiar de oameni înhămați la jug. Rămășițe ale agriculturii primitive nu pieriseră cu totul în anul a cărui amintire o sărbătorim în acest August jubiliar. Curînd însă vîntul înnoitor al revoluției avea să bată și peste ogoare, peste vii și livezi, făcînd să renască satul românesc așa cum reînnoia orașele. Aceste decenii de socialism au transformat agricultura noastră din temelii. Organizată pe principii noi, cooperatiste, înzestrată cu mijloace tehnice pe care bunicii noștri nici nu le-au visat, bucurîndu-se de aportul a sute de mii de specialiști și oameni de știință, ea este astăzi de nerecunoscut. Atenția continuă acordată dezvoltării agriculturii de către partid a dat roade din cele mai bogate. Numai în perioada de timp care a trecut de la Congresul al IX-lea al P.C.R., de cînd în fruntea partidului se află tovarășul Nicolae Ceaușescu, producția agricola a crescut aproape de două ori. De pe ogoare, din solarii și sere, din grădini și livezi se revarsă un fluviu de grîne, de legume și fructe cum niciodată nu a produs pămîntul nostru.

Nu e de mirare: în uzina agricolă a țării, ca urmare a noii revoluții agrare inițiate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului și președintele țării, natura rodește din plin pentru om, cu ajutorul omului.

Solul pe care se dezvoltă în prezent agricultura românească este total diferit de cel de odinioară. Fiecare palmă de pămînt cultivat înmagazinează imense cantități de gîndire și efort uman, urmărind să facă terenul agricol mai productiv, mai propice marilor recolte. Rețeaua irigațiilor se extinde într-un ritm intens, astfel ca pînă în 1985 aproximativ **60 la sută din întreaga suprafață agricolă a României va dispune de apa necesară indiferent de starea vremii.** Programul național pentru realizarea unor producții sigure și stabile prevede gigantice lucrări de îmbunătățiri funciare, **irigarea pînă în 1990 a 5,5 milioane ha** și desecarea unei suprafețe egale, **combaterea eroziunii solului pe 5,3 milioane ha** și alte lucrări de importanță capitală. În sprijinul creșterii fertilității solului, industria noastră chimică furnizează îngrășăminte și alte produse necesare unei agriculturi științifice.

Pe terenul agricol astfel înnoit înaintează „blindatele" pașnice ale agriculturii moderne - tractoarele și mașinile agricole, cu ajutorul cărora se practică astăzi agricultura la noi. Aminteam că, luna trecută, constructorii brașoveni au scos de pe banda de asamblare tractorul cu numărul 1 000 000. În prezent, numai pe porțile acestei uzine iese **un tractor la fiecare 5 minute.** Dar tractoare se mai produc și în alte centre industriale din țara noastră! O vastă panoplie de ma-

șini agricole însoțesc tractoarele din cele dintîi zile ale primăverii pînă la strîngerea, în toamnă, a ultimului gram din recoltă. Agricultorul modern conduce tractorul, reglează și supraveghează semănătorile, combinele, alte mașini de recoltat. Mecanizarea complexă și pe scară largă a cultivării pămîntului contribuie din plin la apropierea muncii agricole de producția industrială.

Sămînța pe care o pun în pămînt semănătorile moderne nu este nici ea identică celei pe care o plantau strămoșii. Pe terenurile agricole ale institutelor de specialitate, formate și ele

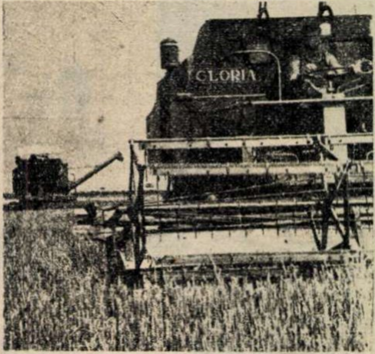

în anii socialismului, au fost create soiuri noi, inexistente ca atare în natură, foarte productive, avînd o coacere rapidă. Numai prin folosirea tuturor acestor condiții create pentru dezvoltarea intensivă a noii noastre agriculturi se explică succesele ei din ultimii 19 ani. Dacă în 1965 numai 2 județe realizau o producție agricolă globală de peste 3,5 miliarde lei, în 1983 acest nivel a fost atins de 33 de județe!

Pionierii noștri sînt deosebit de mîndri că în rezultatele strălucite ale agriculturii socialiste se înscrie și participarea lor - a pionierilor din Perieni-Vaslui la combaterea eroziunii solului, a celor din Călărași la extinderea irigațiilor, a celor din Galați și Timiș, din toate județele țării la producția legumelor și fructelor de calitate, la recoltarea porumbului și alte munci agricole de primă importanță.

Agricultura întîmpină Augustul jubiliar și cel de-al XIII-lea Congres al partidului cu brațele pline de roadele muncii harnice și calificate, științifice, ale țărănimii, ale tuturor celor a căror activitate creatoare contribuie la înflorirea acestui sector de primă însemnătate al economiei socialiste românești și cu grandioase planuri de viitor, demne de timpul de epopee pe care îl trăim.

Comoara de frumuseți

Cine ne cunoaște țara
Știe taina aurului dulce al holdelor
Prin care pîinea se leagănă vara,
Simte parfumul proaspăt al florilor,
Cînd te îmbată, odată cu ivirea
zorilor.

Cine ne cunoaște țara
Știe că izvoarele glăsuiesc
Cuvinte limpezi ca lacrima
Despre acest pămînt etern
românesc
Din care mustește primăvara.

Cine ne cunoaște țara
Știe miracolul munților Carpați
Unde puternice sînt aurul, fierul,
sarea,
Știe izvorul luminii-n cetăți
Născută din brațe de cremene
între stînci amețitoare.
Și cine nu ne cunoaște țara?!

Laura Boteanu, Cîmpulung-Argeș

NEÎNVINȘII

Eram într-o vară, prin '39, la Galați, nici doisprezece ani nu trecuseră din existența mea, dar, prin aceste hublouri fierbinți care sînt ochii copilului, văzusem multe lucruri, și rele, și nedrepte, și triste. Dar mai erau numai cinci ani pînă la cardinalul 23 AUGUST 1944.

Odată m-am nimerit în port. La chei se afla ancorat un vas comercial german, cu pavilionul cu cruce încîrligată fluturînd la pupa. Hamalii urcau și coborau pasarela, cărînd - în sus - saci de grîu, revenind transpirați și posomoriți, cu sacii goi, ca să se așeze la coadă, să li se umple din nou sacii. Apropiindu-mă de muntele de grîu răspîndind, în aerul torid, o mireasmă dulceagă, îl auzii pe unul din muncitori spunînd cu obidă, tocmai cînd lega la gură un sac plin.

- Să le rămînă hitleriștilor în gît!

O sentinelă fascistă a manevrat amenințător închizătorul automatului. Muncitorii au continuat însă să vorbească, încetinind anume încărcarea vasului. Erau săraci, cu pieptul gol, dar erau mulți și puternici.

*

Hitleriștii, în setea lor de cuceriri teritoriale, în lăcomia cu care voiau să pună mîna pe bogățiile solului și subsolului altor țări, au născocit formula „Lebensraum", adică „spațiu vital", de care - pretindeau ei - au absolută nevoie germanii pentru a dobîndi supremația în Europa și chiar în lumea întreagă. Atunci, în 1939, Nicolae Iorga scria: „Reapare, în forma cea mai crudă, vechea teorie că statele mici n-au dreptul la independență, că ele cad în «spații vitale» și se pot mărgini pe hartă ca să se știe în al căruia dintre statele mari trebuie să cadă. (...). Dar după biruința principiului național, statele, cît de mici, sînt națiuni. Însă națiunile sînt o formă organică a umanității. Nici o metodă nu le poate nimici, cum ele nu sînt rezultate din exercițiul nici unei metode. Ele sînt «născute» iar nu «făcute». Și de aceea ele vor asista, desigur, la meritata pedeapsă a apăsătorilor". Marele istoric a publicat aceste cuvinte la doar două zile după ce Germania hitleristă a invadat Polonia, invazie ce a avut drept urmare declanșarea celui de-al II-lea război mondial, în care și România avea să fie tîrîtă nu peste multă vreme, în pofida voinței poporului român, a **profundei stări de spirit antifasciste din țară** - așa cum consemnează documentele de epocă.

*

Cu prilejul zilei de 1 Mai 1939, la București și în multe orașe, cum ar fi Arad, Brăila, Baia Mare, Baia Sprie, Bacău, Cluj, Constanța, Deva, Galați, Iași, Nădrag, Oradea, Piatra Neamț, Reghin, Timișoara, în așezările de mineri din Valea Jiului, la Zărnești și într-alte localități, au avut loc viguroase manifestații populare, antifasciste. Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU arată: **„Un moment culminant al valului luptei populare conduse de partid în această perioadă împotriva politicii de fascizare a țării și pentru apărarea independenței naționale îl constituie marea demonstrație antifascistă din 1 mai 1939, desfășu-**

FORUM 84

SPRE COMUNISM ÎNAINTĂM PE DRUM DE GLORII

Zi strălucitoare de iulie, scăldată de razele blînde ale soarelui după-amiezii. Străzile străvechii cetăți a Băniei – Craiova – sînt animate ca în zi de sărbătoare. Pe marele bulevard A.I. Cuza, în sunet de fanfară, pășind în pas cadențat, își fac apariția pionierii delegați la cel de-al XII-lea Forum Național al Pionierilor, sosiți din întreaga țară, cu numai cîteva ore în urmă. În piața Teatrului Național, oaspeții sînt întîmpinați cu mult entuziasm de numeroși purtători ai cravatelor roșii cu tricolor din municipiul gazdă și de uteciști. De față se află reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, oameni ai muncii din unități economice, sociale și de cultură.

...Pe catargul înalt, în acordurile Imnului de Stat al R.S. România, se ridică drapelul patriei. Este momentul emoționant care marchează deschiderea, în mod festiv, a lucrărilor forumului. Tovarășa **Poliana Cristescu**, președintele Consiliului Național al Organizației Pionierilor, ia cuvîntul, relevînd faptul că actualul forum se desfășoară în contextul în care întregul popor se pregătește să întîmpine cea de-a 40-a aniversare a Revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă și Congresul al XIII-lea al partidului cu succese de muncă deosebite. **„În această atmosferă de o deosebită efervescență politică și angajare plenară în înfăptuirea sarcinilor edificării socialismului în patria noastră,** a subliniat tovarășa Poliana Cristescu, **purtătorii cravatelor roșii cu tricolor, cadrele care le îndrumă activitatea, dînd glas dragostei și devotamentului nemărginit față de cel mai iubit fiu al națiunii noastre socialiste, conducătorul încercat al partidului și poporului român, personalitate proeminentă a lumii contemporane, își manifestă adeziunea fierbinte față de hotărîrea plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român privind realegerea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU în funcția supremă de secretar general al partidului, chezășie sigură a înaintării țării pe noi culmi de progres și civilizație".** Reliefînd faptul că Mesajul adresat de tovarășul Nicolae Ceaușescu pionierilor și școlarilor, șoimilor patriei, tuturor copiilor țării, cu prilejul aniversării a 35 de ani de la înființarea Organizației Pionierilor, constituie pentru membrii organizației revoluționare a copiilor din țara noastră un adevărat program de educație comunistă, de pregătire pentru slujirea poporului, a patriei noastre, vorbitoarea a arătat: **„În acest sens, deviza Forumului Național al Pionierilor «Spre comunism înaintăm pe drum de glorii» exprimă voința și hotărîrea tinerei generații, a celor aproape 3 milioane de purtători ai cravatelor roșii cu tricolor, de a urma politica partidului, îndemnurile și indicațiile secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de a nu precupeți nici un efort pentru a se pregăti ca vrednici și pricepuți constructori ai socialismului, capabili să preia și să ducă mai departe făclia progresului și civilizației pe pămîntul României, pentru a căror înfăptuire își consacră forțele și energia întregul nostru popor".**

Tovarășul **Constantin Tudor**, prim-secretar al Comitetului județean Dolj al P.C.R., a transmis în numele organelor județene de partid și de stat un călduros salut tuturor participanților și deplin succes lucrărilor celui de-al XII-lea Forum Național al Pionierilor.

---

rată sub semnul unității de acțiune între comuniști și socialiști."

Agențiile de presă internaționale au transmis telegrafic în mai 1939: „La demonstrațiile de 1 Mai la București au participat 20 mii muncitori. Demonstrația a decurs sub lozinci antifasciste". Iată cîteva lozinci izbucnite din piepturile demonstranților români, atunci cînd Germania lui Hitler amenința continentul european, și nu numai european, cînd destui se temeau să-i țină piept fățiș: „Jos fascismul!", „Pace-pîine-pămînt-libertate!", „Vrem o Românie liberă și independentă!", „Trăiască unitatea clasei muncitoare!", „La ghilotină cu Hitler și Mussolini!"... Agenții secreți au fost nevoiți să raporteze: „Calea Victoriei avea aspectul unui cîmp de manifestație revoluționară".

În organizarea și conducerea puternicei demonstrații de la 1 Mai 1939 din București, s-a remarcat în mod strălucit tovarășul Nicolae Ceaușescu, însuflețind prin înaltul său exemplu de fierbinte spirit patriotic, revoluționar, zecile de mii de demonstranți. Alături de tovarășul Nicolae Ceaușescu se afla, în primele rînduri ale luptei revoluționare, tovarășa Elena Ceaușescu.

Ziarul „Scînteia" – care pe atunci apărea în ilegalitate – scria: „Demonstrația de masă din București și adunările din provincie au dovedit cît de adîncă este indignarea poporului contra fascismului și a guvernului actual – introducător de fascism. Această demonstrație a dovedit că lozincile partidului nostru sînt urmate de mase... Demonstrația din ziua de 1 Mai a dovedit o creștere serioasă a activității politice a maselor și o creștere a influenței și capacității Partidului Comunist de mobilizare a maselor la luptă în front unic..."

Dar norii negri ai războiului aveau să se abată și asupra țării noastre, umbrindu-i, pentru o perioadă, pămîntul scump moștenit de la străbuni. Lupta antifascistă nu va conteni, însă, nici o clipă. Și va cuceri victoria!

*

Din nou Nicolae Iorga scria: „Ferește-te, popor al meu, căci mari primejdii ți se pregătesc". Cu de-a sila, prin fel de fel de presiuni și subterfugii, hitleriștii izbutesc să aducă la putere, în România, la începutul toamnei lui 1940, un guvern militaro-fascist, imediat după ce ne-au impus, prin Dictatul de la Viena, să cedăm partea de nord-vest a Transilvaniei, ciopîrțind adică trupul strămoșesc al țării. Din nou s-a ridicat poporul român, manifestînd împotriva fascismului, a amestecului său brutal în destinul României; însă, lăsată în voia propriei soarte de către marile puteri, care, pînă atunci, se lăudaseră că vor sări în sprijinul României la nevoie, iată, odată cu ziua de 12 octombrie 1940, primele trupe germane intrînd, oficial, pe teritoriul românesc, întîi 19 000 de soldați, dar foarte curînd numărul acestora va spori pînă la 750 000, ceea ce reprezenta o reală ocupație.

Documentele Partidului Comunist Român arată că politica de cedare și capitulare în fața Germaniei pe plan internațional, ca și politica antinațională a cercurilor celor mai reacționare din România, instaurarea dictaturii militaro-fasciste, în septembrie 1940, au deschis calea aservirii complete a țării noastre de către Germania hitleristă, începînd cea mai neagră perioadă din istoria modernă a României. Mărturii din epocă precizează, de exemplu: „Cum văd militarii români venirea trupelor germane: Nu văd cu ochi buni faptele de brutalitate ale trupelor germane care atacă și distrug popoarele mici, care caută să-și păstreze libertatea, nevoind altceva" (arhivele Marelui Stat Major român – 1940).

Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist lansează, în octombrie 1940, un manifest în care se arată printre altele: „După nenumărate dezmințiri mincinoase, dictatura militară-gardistă recunoaște astăzi obrasnic și provocator prezența trupelor germane și a ofițerilor hitleriști în România. Soldații români sînt scoși din cazărmi la Ploiești, Breaza, Cîmpina, Galați și Brașov pentru a face loc trupelor de ocupație germane. Se înfăptuiește ocuparea militară a României".

Toamnă tragică! Dar va veni – prin lupta necurmată a comuniștilor, a întregului popor – un binemeritat august de foc eliberator.

MIHAI STOIAN

(Continuare în numărul viitor)

40
1944
1984

PIONIERII ȚĂRII ÎNTÎMPINĂ MĂREAȚA ANIVERSARE DE LA 23 AUGUST

● Pionierii din Huși, județul Vaslui, au organizat o dezbatere inspirată din cronica de aur a patriei și intitulată **„EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU** – epoca marilor împliniri“; colegii lor de la Școala nr. 5 din Vaslui au organizat o evocare dedicată măreței aniversări, intitulată „Calendar eroic: August 1944 – August 1984 ● Subredacția „Cutezătorii' din Tîrgu Mureș transmite: Pionierii din localitatea Band au organizat o masă rotundă cu tema „Istoricele realizări obținute de poporul nostru sub conducerea partidului pe calea progresului economic și social al patriei noastre în cei 40 de ani de la Eliberare“; acțiuni asemănătoare au fost organizate și în localitățile mureșene Tăureni, Cornești-Adămuș, Jabenița, Beica-de-Jos; pionierii din localitatea Glodeni-Mureș și-au intitulat spectacolul închinat zilei de 23 August „Cîntăm patria și partidul“; la spectacol și-au dat concursul cele mai talentate formații artistice, cîștigătoare la faza pe localitate a Festivalului Național „Cîntarea României“ ● Pionierii hunedoreni au dedicat o seamă de acțiuni pionierești zilei de 23 August. Tinerii cutezători de la Școala nr. 1, Orăștie și-au intitulat întîlnirea cu un activist de partid „40 de ani de luminoase realizări în orașul Orăștie“; 100 de pionieri din municipiul Hunedoara au participat la un recital de poezie patriotică, intitulat „Partid iubit, părinte drag, îți mulțumim“ ● În sala spațioasă, devenită neîncăpătoare, a Căminului cultural din comuna Tătărusi, județul Iași – ne scriu corespondenții noștri din această localitate – a avut loc o emoționantă manifestare închinată măreței sărbători de la 23 August. Cu acest prilej, oaspeți de onoare au fost veteranii de război, care le-au vorbit copiilor, în cuvinte emoționante, despre faptele de arme ale ostașilor români, despre patriotismul și curajul lor deosebit pe frontul de luptă antifascist și antiimperialist. În semn de omagiu, pionierii și șoimii patriei de la Școala Uda au prezentat un spectacol artistic și le-au înmînat flori oaspeților dragi. Printre pionierii cei mai harnici și inimoși care au contribuit la această acțiune se numără Dana Rugină, Ofelia Costan, Cristina și Violeta Ipate, Viorel Frijanu, Violeta și Nicolae Albu, Brîndușa Grigoraș, Irina Iordache, Mihaela Anita ș.a.

Țara

Țara e visul măreț al strămoșilor
picurat în inimile noastre tinere.
E numele lui Decebal înscris
cu literele veșniciei pe zidurile Sarmizegetusei.
E semeața culme a munților Carpați,
de-a pururi învăluiți de mireasma brazilor
E numele nostru ce răsare în fiecare dimineață
odată cu soarele pe plai de baladă.
E susurul apelor în care străbat
prin milenii glasurile voevozilor.
E pîinea caldă ce aburește pe mesele noastre.
E vinul ce curge tainic
prin amintiri la Hanu Ancuței.
E zîmbetul de copil născut într-o epocă nouă.
E culoarea albă a sufletelor noastre,
așternută peste dealuri, peste munți, peste șesuri.
E visul nostru ce urcă
spre înălțimile socialismului cu pași de glorii.

Mariana Andrici, Școala nr. 1, Botoșani

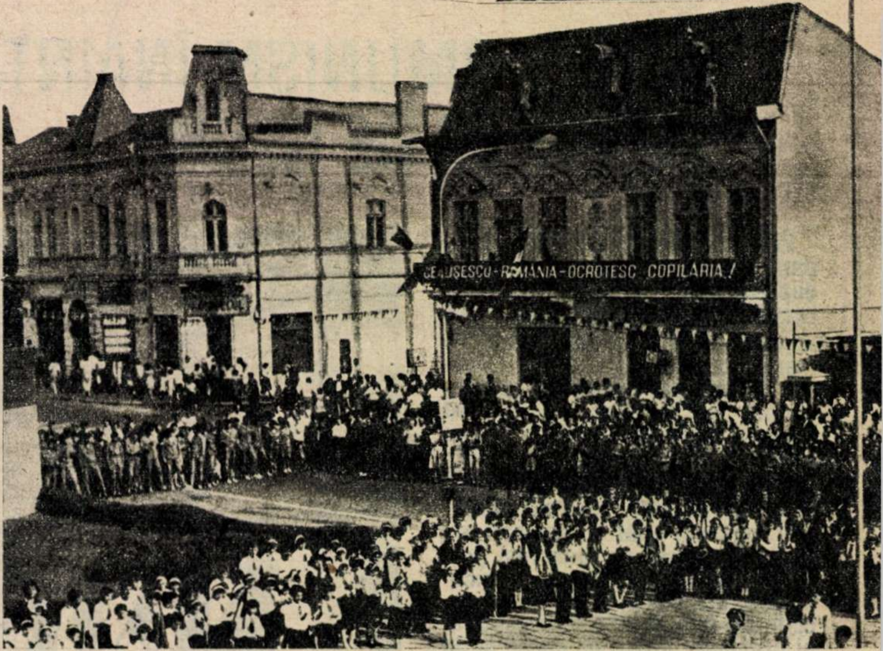
CEAUȘESCU-ROMÂNIA-OCROTESC COPILĂRIA !

COPILĂRIE, VIS DE AUR

În amurg, străzile principale ale Craiovei se animă din nou. Convoiul celor cinsprezece autocare cu pionierii din forum, împodobite de stegulețe, întîmpinat pe tot parcursul cu semne de prietenie, se îndreaptă în această primă zi a forumului, către zona cea mai frumoasă a municipiului – „Parcul poporului“. Bătrînele și umbroasele alei, lacul cu bărci și lebede, copacii seculari, întreaga ambianță îi încîntă pe copii. Cu toate acestea, nu pot zăbovi. Au o întîlnire la care nu vor să întîrzie: la Teatrul de vară din parc îi așteaptă pionieri artiști din municipiu și din județ. Aceștia au pregătit pentru oaspeții lor un frumos spectacol intitulat „Copilărie, vis de aur“. Renumitul parc răsună de cîntece și voie bună. Orchestra de muzică ușoară (Școala nr. 30, Craiova), soliștii de muzică folk și dansatorii nelipsitului căluș (Școala nr. 32, Craiova), taraful (Școala nr. 33, Craiova), ca și ansamblul din Poiana Mare au reușit să-i antreneze pe spectatori, determinîndu-i să devină și ei... artiști. Au cîntat împreună cîntece minunate, au aplaudat îndelung, au legat prietenii de neuitat.

PRIMA ÎNTÎLNIRE ÎN PLEN...

...a însemnat și prima dezbatere. Avînd în atenție o problemă deosebit de importantă — **activitatea desfășurată de consiliile și comandamentele pionierești pentru creșterea răspunderii pionierilor și școlarilor față de învățătură și pregătirea practică, a calității întregii activități de educație prin muncă și pentru muncă —**, la dezbatere și-au spus părerea, împărtășind din propria experiență, numeroși pionieri. În raportul prezentat în deschiderea discuțiilor s-a subliniat efortul sporit ce se depune în vederea obținerii unor rezultate cît mai bune în pregătirea multilaterală a tuturor pionierilor și școlarilor. S-a remarcat astfel creșterea procentului promovabilității atît la ciclul primar cît și la cel gimnazial; participarea unui număr mult mai mare de copii la concursurile

CRAIOVA 1984

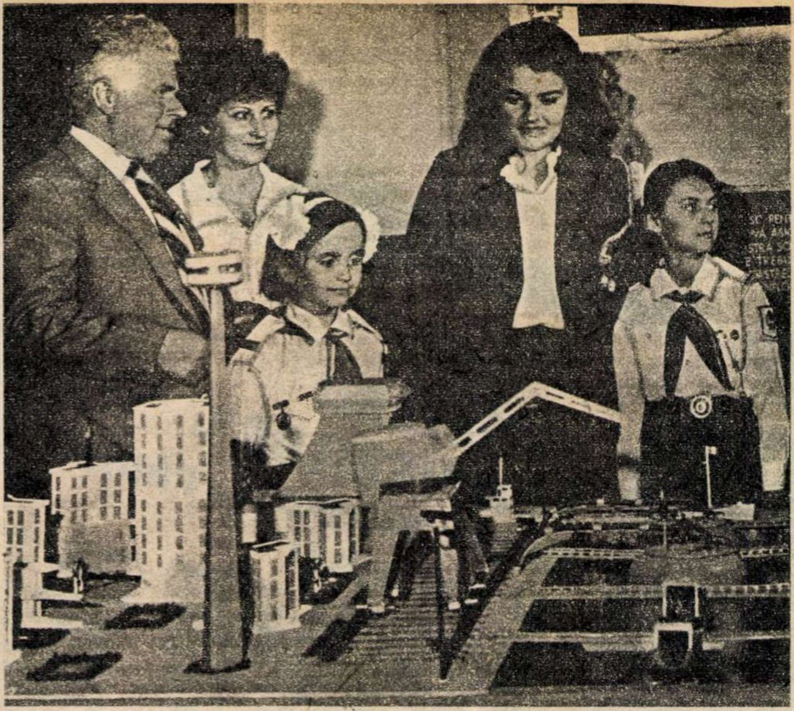

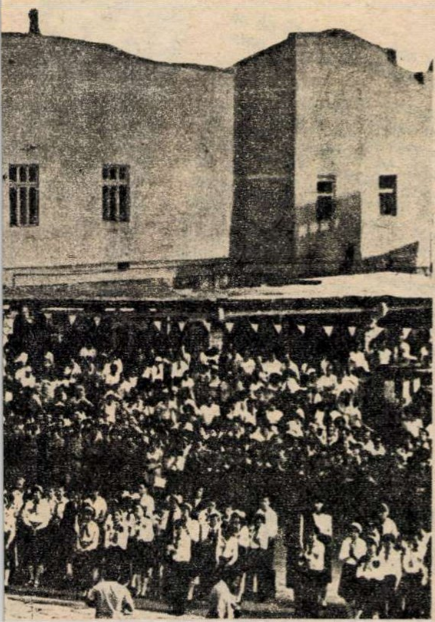

pe discipline de învățămînt (o creștere de 136%), în același timp ridicîndu-se și media notelor obținute. În raport au fost prezentate cifre edificatoare privind participarea copiilor la activitatea tehnico-științifică desfășurată în cercurile din școli, unități economice și case ale pionierilor și șoimilor patriei, arătîndu-se că 71,4% din numărul total al elevilor sînt cuprinși într-o formă sau alta de activitate. În mediul rural pionierii dovedesc tot mai mare interes pentru extinderea unor cercuri specifice agriculturii și zootehniei, în acest an pionierii angajîndu-se să crească și să îngrijească 400 000 de păsări, 400 000 de animale mici, 6 630 de familii de albine, să obțină 200 t gogoși de mătase.

Și în întrecerea la muncă patriotică s-au obținut rezultate deosebite. Pentru 1984, s-a arătat în raport, Organizația Pionierilor și-a propus să realizeze și a declanșat ample acțiuni de colectare și valorificare a materialelor refolosibile a căror valoare depășește cu 15% pe cea din anul trecut.

Activitatea desfășurată în cadrul caselor pionierilor și șoimilor patriei, participarea la Festivalul Național „Cîntarea României", ca și la „Daciada" au întregit bogata paletă a vieții de organizație prezentată în raport, în fața Forumului Național. N-au fost, desigur, ocolite scăderile, unele neîmpliniri în activitate, participanții la dezbatere venind cu propuneri, cu sugestii izvorîte din propria experiență. **Mariana Coba** (Școala nr. 7, Hunedoara), de pildă, este de părere că nu poate fi acceptată nici o scuză în cazul elevilor rămași în urmă la învățătură, că pionierii sînt datori să folosească toate mijloacele pentru a-i ajuta. În sprijinul acestei idei vine cu exemplul unei colege care părea că nu vrea să învețe cu nici un chip. Și-au dat seama însă că era prea descurajată din simplul motiv că nu stăpînea materia din urmă și fiecare oră venea cu noi cunoștințe pe un teren... nepregătit pentru a da roade. Au hotărît atunci să reia materia de la început, s-o ajute să-și organizeze mai bine timpul, pentru ca, astfel, să poată face față acestui efort deosebit și s-o susțină, încurajînd-o. La „Semafor", în adunările pionierești fiecare succes, cît de mic, al colegei lor era evidențiat. Rezultatele, aproape spectaculoase, au început să se arate numai peste cîteva săptămîni. Acum sînt cu toții mîndri de reușita acestei pioniere.

Codrina Pop (Școala din Drăguș, jud. Brașov) povestește despre o inițiativă a comandamentului din unitatea sa, și anume aceea de a-i evidenția la sfîrșit de an școlar, de a le da și unele mențiuni speciale pionierilor care își păstrează în mod deosebit manualele școlare, îngrijesc bunurile obștești. Acțiunea lansată de ei „Greutatea în hîrtie a manualelor școlare", este încă o inițiativă care a dus la depășirea cu mult a angajamentului de muncă patriotică la colectarea hîrtiei.

Diana Căpățînă (Școala nr. 38, Constanța), amintind cîteva dintre numeroasele mijloace care stau la îndemîna activului pionieresc în stimularea pionierilor pentru autodepășire, insistă asupra eficacității acțiunii „Banca de onoare".

Sorin Azolței (Școala nr. 12, Piatra Neamț) se oprește în mod deosebit asupra concursurilor pe obiecte de învățămînt, care, la ei, constituie un puternic stimulent la învățătură. Sorin este de părere că ar fi bine să se creeze posibilitatea ca un elev să poată participa la două sau mai multe concursuri dacă dovedește că este bine pregătit.

În discuțiile lor, și alți vorbitori au susținut părerea lui Sorin.

Atît din raport cît și din cuvîntul celorlalți participanți (Gabriela Popescu, Timiș; Anda Penovici, Vrancea; Cristina Stroe, Tulcea; Vasile Avram, Maramureș și mulți alții) a reieșit că se impune o și mai mare implicare a consiliilor și comandamentelor pionierești în întreaga activitate, o atitudine exigentă față de neajunsuri și abateri, stimularea opiniei pionierești, a inițiativei, analizarea, cu toată răspunderea, în adunările pionierești, a muncii desfășurate în grupe și detașamente, folosirea tuturor mijloacelor de încurajare și stimulare a autodepășirii atît la învățătură cît și în toate domeniile activităților pionierești.

„FIERBINTE OMAGIU CONDUCĂTORULUI IUBIT"

E seară. Pe scena luminată de puternice reflectoare sînt flori și... copii. Copii mulți, pentru că aproape fiecare participant la Forum are înscris în carnețelul său un cîntec, o poezie, un gînd frumos adresat conducătorului iubit, tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU,** și pe care dorește să le prezinte aici, în cadrul recitalului de cîntec și poezie. În decursul unei întregi după-amiezi au selectat tot ce li s-a părut mai frumos, mai expresiv, mai bine realizat artistic. Acum, pe scenă, în fața unei săli arhipline, evoluează pe rînd grupurile vocal-instrumentale „Cireșarii" de la Casa centrală a pionierilor și șoimilor patriei din București, formația „Sonocord" de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Baia Mare, autori ai unor emoționante versuri: Cătălina Sîrbovan, colonia Sadu-Gorj; Mirela Țepoi, Baia Mare ș.a.

ELENA MĂNESCU

Foto: **GRIGORE PREPELIȚĂ**

„PRIETENII POMPIERILOR“ – copii prompți, rapizi și curajoși

Sînt – o știm cu toții – oameni special pregătiți pentru a se lupta cu focul. Cu flăcările mistuitoare atunci cînd acestea izbucnesc și ard acolo unde nu trebuie. Oameni – unii în uniformă, militari adică, alții în civil – de mare îndrăzneală, de un curaj realmente ieșit din comun. Să te urci, de pildă, în cea mai mare viteză (pentru că în meseria aceasta secundele au valoare de... ore) pe scara înaltă și aparent fragilă, trăgînd după tine furtunul lung și greu și purtînd la centură tîrnăcopul sau lopata, să te cațeri pe acoperișul unei clădiri cuprinse de flăcări și să te lupți cu stihia dezlănțuită sub tălpile tale sau să pătrunzi în încăperile pline de fum și încinse de dogoare pentru a scoate de-acolo ființe sau bunuri nu-i, trebuie să recunoaștem, o treabă la îndemîna oricui. Ei o fac însă, nu dau înapoi în nici o împrejurare, nici cînd, în situații mai grele, își riscă integritatea fizică și chiar viața. Iată de ce îi admirăm și-i respectăm cu toții pe pompieri.

Și pionierii și școlarii noștri îi admiră și-i respectă pe acești oameni deosebiți. Ba unii dintre ei – cîteva zeci de mii în toată țara – fac chiar mai mult: se străduiesc să le semene. Sînt membrii cercurilor de prieteni ai pompierilor care, înarmați cu ustensile, cu broșuri și pliante și asistați de către specialiști, se pregătesc cu toții de-a lungul întregului an școlar, atît pentru a se „califica“ în prevenirea incendiilor cît și pentru a fi capabili, în caz de nevoie, să lupte cu flăcările. Și în fiecare vară, chiar în primele zile de vacanță, echipajele școlilor se iau la... întrecere. Mai întîi, la nivel de județ. Apoi, cei care s-au dovedit mai pricepuți și mai îndrăzneți decît toți ceilalți, și la nivel de țară, în tradiționala finală republicană a

În fotografia alăturată — echipajul județului Dîmbovița (de la Școala din Viforîta) compus din pionierii GABRIELA DOBRESCU, ADINA ALECU, ESTERA ALECU, SORINA VOICILA, ȘTEFAN STĂNESCU, GIOVANI TURCU, VASILE MORTOIU, DAN VOICILĂ și condus de profesoara MIHAELA GEORGESCU, ECHIPAJ CARE, așa cum v-am informat și în numărul trecut al revistei, S-A SITUAT PE LOCUL ÎNTÎI PE ȚARĂ ÎN EDIȚIA DIN ACEST AN A CONCURSULUI.

Pionieri în întrecerile Daciadei

BASCHET

121 de echipe – din toate județele țării și din municipiul București –, totalizînd peste 1 200 de copii-sportivi, fete și băieți, la două categorii de vîrstă: 9–11 ani (categoria a II-a) și 12–14 ani (categoria I); 12 zile de întreceri, timp în care au fost disputate 1 210 meciuri (fiecare echipă a susținut cîte 10 partide), plus două zile de... odihnă activă (drumeții la Poiana Brașov, vizitarea Muzeului de artă din localitate, seri distractive și altele). Sînt – veți fi de acord cu noi – date grăitoare în ceea ce privește amploarea deosebită a celei de a 18-a ediții a tradiționalului Festival pionieresc de minibaschet, recent desfășurată – între 1 și 14 iulie anul curent – la Brașov. Dar cifrele și datele de mai sus nu redau decît o imagine palidă a ceea ce a fost, în realitate această competiție mult așteptată și îndrăgită de [illegible] și mii de pionieri și școlari din întreaga țară. Cei care au fost prezenți la desfășurarea ei – organizatori (reprezentanți ai C.N.O.P., ai Federației de baschet, ai C.J.E.F.S. Brașov), specialiști, ca și simpli spectatori – s-au declarat impresionați și de numărul participanților, și de peste mia de meciuri jucate, dar mai ales de nivelul tehnic ridicat al disputelor de pe terenuri, de ardoarea cu care protagoniștii s-au „bătut“ pentru un loc cît mai bun în ierarhia „la zi“ a minibaschetului nostru, precum și de talentele de excepție în acest sport, „răsărite“ și afirmate, cu acest prilej, din rîndul copiilor.

Eroii acestei recente ediții a festivalului au fost minibaschetbaliștii – și fetele, și băieții deopotrivă – de la Clubul sportiv școlar din Arad, care s-au dovedit atît de talentați, atît de bine pregătiți, cu o atît de mare dorință de victorie încît au reușit – performanță unică în „istoria“ acestei competiții – să cucerească trei dintre cele patru locuri întîi: la fete, categoria I și a II-a, și la băieți, categoria I, colegii lor de la categoria a II-a situîndu-se pe locul doi.

Un alt aspect îmbucurător și demn de evidențiat constă în faptul că la festival s-au prezentat și numeroase echipe de la casele pionierilor și șoimilor patriei și din școli din mediul urban și sătesc, echipe care n-au făcut doar... act de prezență, ci au demonstrat, convingător, că nu numai în

concursului „Prietenii pompierilor". Finala la care e o încîntare să fii spectator. Pentru ca ai, într-adevăr, ce vedea.

Ceea ce am văzut noi, între 3 și 15 iulie la Tîrgoviște, orașul care a găzduit finala din acest an a amintitului concurs sînt 320 de fete și de băieți (40 de echipaje, nu știm de ce doar reprezentativa pionierilor Brașovului a lipsit ca și anul trecut) prinși în întreceri și acțiuni dintre cele mai interesante și mai spectaculoase. Cum a fost, de pildă, proba „desfășurarea dispozitivului de luptă".

...Stadionul „Metalul". Pe marginea lui, lîngă intrare, se află o mașină de pompieri – o adevărată uzină pe roți – cu motoarele și pompele duduind continuu. În tribună – cele 40 de echipaje. Ba nu 40, doar 37, pentru că trei dintre ele se află pe gazonul terenului de fotbal, pe care a fost instalată pista de desfășurare a „dispozitivului de luptă", marcată cu benzi și stegulețe și avînd la capătul opus mașinii de pompieri două „ținte", mai precis două panouri prevăzute cu orificii și avînd, fiecare, în spate, cîte un bazin de 10 litri a cărui umplere cu apă e semnalizată de beculețe roșii.

– Echipajul județului Vîlcea, pregătiți-vă de start!

Patru fete și patru băieți, îmbrăcați în treninguri colorate, cu căști pe cap și cu centuri late la mijloc, se aliniază, la 10 metri de mașina pompierilor, cu fața spre ea. Privirile le sînt ațintite asupra furtunurilor rulate și aranjate în linie chiar lîngă mașină. Fiecare știe precis ce are de făcut, dar cum proba se desfășoară contracronometru, încordarea și emoția sînt maxime.

– Atenție!... Start!...

Cei opt țîșnesc ca din... pușcă. Se reped asupra furtunurilor. Unul se străduiește să racordeze la pompa mașinii furtunul principal, operație destul de dificilă, alți patru și-au luat, fiecare, cîte o rolă, aleargă cu ele pînă la un punct dinainte stabilit al pistei și, din mers, le aruncă pe gazon, desfășurîndu-le spre „ținte". Doi au apucat ventilul triplu, se grăbesc cu el cam la treizeci de metri unde se opresc și, cu o grabă frenetică, racordează la un capăt furtunul principal, iar la celălalt, pe cele două secundare. Între timp, cei doi aflați mai în față au racordat furtunurile secundare între ele și țevile de metal la capetele lor și, ținîndu-le zdravăn sub braț, țintesc cu ele, de la zece metri, fiecare spre cîte un panou. O fată – cea care a rămas lîngă mașina și a urmărit totul cu atenție – ridică mîna și strigă:

– Apă!

Brusc, furtunurile... prind viață, încep să se umple văzînd cu ochii. Și dintr-o dată, la capetele lor, țîșnesc jeturile de apă. Nu le e deloc ușor celor doi „țintași" să ochească orificiile din panouri, din cauza presiunii furtunurile le joacă sub braț, ba pe unul dintre „pompieri" îl saltă chiar de la pămînt pentru o clipă, dar acesta revine și se... ține bine. După cîteva secunde, becurile roșii se aprind unul după altul.

– Stop mașina!

Echipajul județului Vîlcea și-a terminat proba. Urmează altul. Apoi încă unul, și încă unul. Și fiecare, cu timpul lui. Unii – cei mai pregătiți – termină proba sub un minut – cei din Dîmbovița, Sibiu, Neamț, Suceava. Alții, în... peste două minute. Oricum, toți cei prezenți își dovedesc priceperea și îndemînarea în folosirea instalațiilor de stingere a incendiilor. La fel cum și-au dovedit-o și la proba teoretică, și la trecerea pistei cu obstacole, și la ștafeta 6X80 metri...

•

După mai bine de o săptămînă de strînse și pasionante dispute, cele mai bune la cele patru probe s-au dovedit a fi echipajele din județele **Vîlcea** (Școala din Brezoi) **la teorie**, **Alba** (Școala din Albac) **la pista cu obstacole** și **la ștafeta 6X80 metri** și **Dîmbovița** (Școala Viforîta) **la desfășurarea „dispozitivului de luptă"**. **Pe primele trei locuri în clasamentul general s-au situat, în ordine, echipajele județelor DÎMBOVIȚA, NEAMȚ** și **SUCEAVA.**

Pagini realizate de C. DIACONU

*

cluburile sportive, ci și-n afara acestora minibaschetul se practică la o înaltă cotă a calității. De pildă, la casele pionierilor și șoimilor patriei din Arad, din Constanța, din Tecuci (a cărei echipă de băieți de categoria a II-a a reușit să depășească în întreceri toate echipele similare de la cluburi, inclusiv pe cea din Arad, situîndu-se astfel pe locul întîi pe țară și în clasamentul cluburilor), la școlile numărul 8 și numărul 10 din Tîrgoviște, din Gherla, județul Cluj, din Bosanci, județul Suceava, din Adîncata și din Vulcanu de Jos, județul Dîmbovița, din Slava Cercheză, județul Tulcea, ale căror echipe s-au situat pe locurile întîi în clasamentele speciale făcute pentru fiecare dintre aceste tipuri de unități de învățămînt.

Dar, pe lîngă rolul de-a atrage cît mai mulți copii în practicarea cu consecvență a acestui sport, Festivalul pionieresc de minibaschet urmărește, totodată, depistarea și propulsarea celor mai talentați dintre ei spre „laboratoarele" marii performanțe. Se poate spune că și din acest punct de vedere recenta ediție a acestei mari acțiuni sportive pionierești și-a atins pe deplin obiectivul. Astfel, zece fete și zece băieți, dintre cei mai înalți și mai talentați – între care **Mihai Tarangul** (C.s.ș. Arad, 1,87 metri) și **Enikö Molnar** (C.s.ș. Sfîntu Gheorghe, 1,78 metri), cîștigătorii „Coșului de aur", **Cristian Manea** (C.s.ș. Deva), **Marius Gavra** (Școala nr. 24, Timișoara), **Delia Sacerdoțeanu** (C.s.ș. Rîmnicu-Vîlcea, care a fost desemnată și cea mai tehnică jucătoare a festivalului) și **Laura Negrea** (C.s.ș. Satu Mare), ca și coșgeterii festivalului – **Horia Păun** (Școala nr. 8, Tîrgoviște), **Claudiu Fometescu** (C.s.ș. Tîrgu Jiu), **Laurenția Cîmpean** (C.s.ș. Dej, județul Cluj) și **Mihaela Bichiș** (C.s.ș. Mediaș, județul Sibiu) – au intrat în atenția Federației române de baschet, care, încă pe parcursul acestei veri, le va oferi posibilitatea să participe la o tabără specială de pregătire, organizată la Predeal, în vederea lansării celor mai capabili dintre ei pe drumul spre baschetul de performanță.

Se poate spune deci, cu deplin temei, că prin amploarea ei deosebită și prin rezultatele obținute în final – benefice deopotrivă și pentru participanți, și pentru viitorul baschetului nostru, care are în acești numeroși copii un valoros „schimb de mîine" –, tradiționalul Festival pionieresc de minibaschet și-a dovedit încă o dată atît utilitatea cît și frumusețea, fiind, cu adevărat, nu numai o sărbătoare a sportului pionieresc din țara noastră, ci și o trambulină de lansare a talentelor autentice.

ATUNCI ÎN AUGUST

SCHIŢĂ DE Areta Şandru

Ilustraţia paginilor: I. MIHĂESCU

Casa avea un aer sărbătoresc, muzica se auzea în surdină, telefonul sunase insistent în ziua aceea şi avea să sune cu insistenţă şi în zilele următoare. Soneria de afară suna şi ea la intervale, uşa o deschidea cineva de-al casei, şi alt tovarăş de muncă îşi făcea apariţia în apartamentul lui. Bărbatul mai păstra încă în priviri urmele tinereţii sale, prea scurte şi prea pline de neprevăzut. Ar fi vrut ca seara aceea să fie altfel pentru sine şi pentru toţi ai săi, dorea ca fiecare dintre invitaţi să păstreze pentru mai tîrziu în memorie o asemenea seară. Oaspeţii se adunau, îi ştia pe fiecare după nume, după vîrstă, cu familie şi copii, cu bucuriile lor, le cunoştea ziua cînd s-au angajat în uzină, îi văzuse maturizîndu-se pe adolescenţii care nu îndrăzneau să se apropie de maşini din prima zi, ca apoi, la o săptămînă, să-i găseşti cu totul schimbaţi, stăpîni pe ei şi pe meserie, şi pe tinereţea lor. Da, stăpîni mai ales pe tinereţea lor. El, maistrul, fusese un om sever, i se reproşase o dată, dar severitatea lui îi făcuse pe mulţi dintre ei oameni. Cîţi nu spuneau, şi nu aveau să spună şi de aici încolo: „Uite, maistrul Vasile Iscru m-a învăţat meserie, m-a făcut om, poate că, dacă nu era el, plecam de mult din fabrică; lucrurile complicate şi grele de la început se limpezeau de atîtea ori în faţa lui, deveneau simple."

Florile nu mai încap în vaze, o urmăreşte pe soţia lui pe sub sprîncene cum caută cu privirea peste tot după nişte vase în care să aşeze freziile şi garoafele, şi florile de cîmp aranjate în buchet — baieţii ştiau că maistrului îi plac florile, semn, spuneau ei, că-i om bun. Florile astea îi aminteau de casa lui din Tismana, de locurile copilăriei pe care nu le-a uitat niciodată, şi n-avea cum să le uite mai ales **atunci** în august; cînd era mai obosit, cînd îl dureau loviturile primite, cînd era ameninţat şi torturat, cînd a fost închis şi mai ales atunci cînd fusese condamnat la moarte...

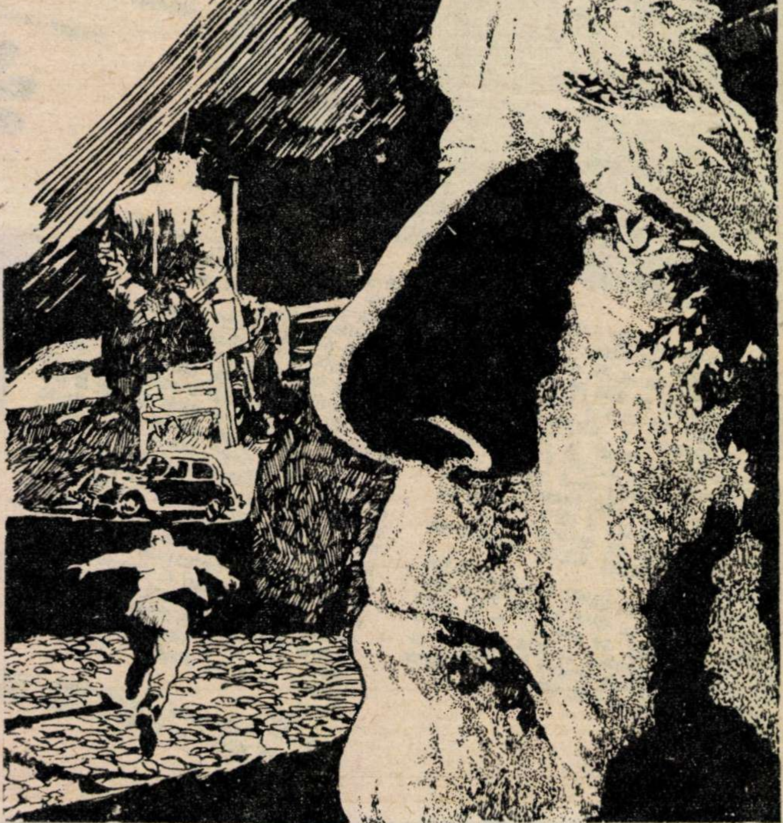

Erau 11 guri de hrănit la masă, ai lui ar fi vrut să-i vadă pe toţi sculîndu-se sătui, dar niciodată copiii nu s-au sculat sătui. O bucată de pîine era privită cu respect, o bucată de pîine pe masă — îşi aminti privind la masa frumos aranjată şi cu de toate din faţa lui — era o sărbătoare a fraţilor săi mai mici. Îşi aminti de viaţa lui de elev, de tristeţea care l-a cuprins într-o zi la gîndul că nu mai avea cine să-l ţină la şcoală. O noapte întreagă, mai multe, s-a gîndit apoi ce să facă, cum să continue cursurile, nu avea în faţă decît cărţile şi caietele frumos orînduite pe poliţă, era cel mai bun elev al clasei. Apoi ziua cînd colegii de clasă şi părinţii acestora l-au ajutat, i-au strîns bani pentru taxele şcolare. Era orfan el, şi fraţii lui. Era datoria lui să înveţe cît mai bine, cît mai mult, ajutîndu-se pe sine şi ajutîndu-şi fraţii. Au urmat zile fierbinţi de vară în căutarea unei bucăţi de pîine, cărînd baloţi grei în spate sau ajutînd la secerat. Bătea pe la porţile unor fabrici şi uzine, erau ani grei. „N-avem de lucru pentru tine", i se răspundea, şi i se arăta poarta pe unde intrase. S-a angajat într-un tîrziu pe şantierul unei uzine. Uzina producea obuze de tun. Era şi ură, şi speranţă în el, în tînărul Vasile Iscru. A înţeles mult mai devreme ca alţii ce înseamnă să fii comunist. A cerut să împartă manifeste. Era căutat de poliţie. Capul lui valora 100 de mii de lei. Dar nu numai capul, ci şi sufletul lui, sîngele, gîndurile lui, dragostea lui de ţară erau licitate morţii contra sumei de 100 de mii de lei. Se ascundea pe sub poduri, dormea pe unde apuca, era veşnic hăituit şi flămînd. Nu o dată s-a ascuns în deltă, mîncînd rădăcini şi peşte crud. Ca să reziste. Ca să trăiască. Să poată lupta pînă la capăt. Ca să nu fie îngenuncheat. El, care învăţa cu propria-i viaţă ce înseamnă să fii liber, el, care ar fi vrut din toată inima să nu mai simtă răsuflarea nimănui în spatele său, să nu se mai furişeze pe lîngă zidurile caselor, el, pentru care fiecare minut din viaţa lui însemna luptă şi iarăşi luptă. A fost prins. A fost închis. A fost bătut. I s-au cerut numele tovarăşilor săi de luptă. I s-au cerut adrese, nume conspirative, casele în care se tipăreau pe rînd manifestele. I s-a cerut să fie trădător. Trădător de ţară, de prieteni, trădătorul tinereţii şi copilăriei sale, al Tismanei. S-a opus din toate puterile. A fost schingiuit.

Peste fruntea lui Vasile Iscru trec norii revoltei. Au trecut, au mai trecut ei de atîtea ori şi altă dată. Dar astăzi este o zi deosebită pentru el. Este ziua cînd el iese la pensie. Cineva trece pe lîngă el, presimţind la ce se gîndeşte, şi-i pune mîna pe umăr. Cineva, un prieten.

Atunci, în închisoare, aşteptînd plutonul de execuţie, singurul lucru care avea să-l obsedeze era faptul de a nu mai vedea încă o dată în viaţa lui Tismana. Florile ei aşezate pe maluri, flori mici şi argintii. Albise. N-a ştiut că albise. Se auzeau paşii venind din cealaltă parte a închisorii, ca din cealaltă parte a lumii. Paşii se apropiau, ştia că peste puţin vor fi în celula sa, mai aproape, din ce în ce mai aproape, cizmele lor spărgeau aerul dimprejur, aerul pe care îl mai avea de respirat, sîngele i se oprise în loc, şi timpul. Îşi îndreptase umerii, stătea drept, mai drept ca niciodată, îşi ridicase fruntea spre zidul închisorii, acolo unde trebuia să fie cerul pe care nu-l vedea şi nu avea cum să-l vadă. Au deschis uşa, s-au auzit mai multe glasuri, dar ciudat, glasurile acelea nu veniseră să-l condamne, nu veniseră să-l ia în faţa plutonului de execuţie.

— Trăieşte!... Vasile Iscru, eşti liber!

Îşi repetase mai apoi în neştire aceste cuvinte: liber, trăieşte! Era şi asta o sentinţă. Ecoul se auzea în sufletul lui, pornea galopînd mai departe, **liber — trăieşte,** striga nopţile în somn, în vis, pe stradă.

Prin ce minune, prin ce miracol, în dimineaţa aceea de 23 August 1944 se înfăptuise libertatea lui şi-a poporului său?

— Trăieşte! Trăieşte!

Cuvintele erau rostite cu bucurie, cu frenezie. El nu le-a înţeles sensul decît după ce şi-a auzit şi numele. Emoţia era prea mare, atunci cînd ştia că nimic nu mai putea fi întors. Dar viaţa învinsese pentru încă o dată. S-a înrolat imediat. A îmbrăcat hainele militare. A eliberat alţi oameni. Trecuse Munţii Tatra. A venit acasă. Uzina avea nevoie de oameni. Era distrusă. Oamenii, epuizaţi. Peste toţi trecuse războiul. Nu era timp de stat. A fost numit maistru la centrala de cazane şi turbine, şef de secţie, apoi mecanicul şef al întreprinderii. Despre el se putea spune: a crescut odată cu uzina. A văzut moartea cu ochii. Este Erou al Muncii Socialiste.

Muzica se aude discret din camera de alături. Iată-i, sînt lîngă el, mai tinerii şi mai vîrstnicii săi colegi de muncă. Cîte clipe de bucurie n-a trăit alături de fiecare?

— Peste cîteva minute va veni la noi un ziarist, îi şopteşte soţia. A dat telefon şi a întrebat de tine. L-am invitat astă-seară la noi. Acum, că ştii, n-are rost să ai emoţii.

Vasile Iscru se uită de jur-împrejurul său. Îşi cunoaşte propria sa viaţă pe dinafară. Şi totuşi, atunci cînd va fi întrebat, cu ce va începe? Nu este primul interviu pe care îl dă. Dar astăzi este ziua cînd el iese la pensie. Va trebui să spună cîteva cuvinte despre el, despre viaţa lui. A venit şi ziaristul. Dau mîna şi se privesc în ochi. În faţa lui o vază în care soţia aranjează florile pe care sătenii i le-au trimis de acasă, de la Tismana. Şi, uitîndu-se la ele, începe încet, în timp ce în încăpere se face linişte şi nu se mai aud decît vocea lui şi banda de casetofon care imprimă torcînd abia auzit:

— Vă promit să rămîn în continuare alături de uzină, de oamenii ei. Cu fapta şi cu gîndul. Eu, Vasile Iscru, Erou al Muncii Socialiste.

DOI PRIETENI, DOI LUPTATORI

SCHIȚĂ DE Sever Utan

Învățătorul director al școlii primare din satul Bradu Izei, Todor Godja, fusese arestat a treia noapte după intrarea horthyștilor în Sighet. Fusese denunțat că, înainte de ocuparea Ardealului de Nord, imediat după Dictatul de la Viena, îi îndemnase pe țărani să se opună ocupanților prin orice mijloace, să nu le vîndă alimente, vite și fîn, să nu le îngăduie intrarea în casele oamenilor.

La Sighet, învățătorul a fost închis, coincidență, împreună cu un maghiar care știa bine românește. Pe cît de înalt – aproape doi metri – era învățătorul, în schimb slab dar numai mușchi pe el, pe atît de mărunțel era celălalt, Farkas Lajos, bondoc, chiar gras, care avea părul bălai și ochii albaștri. Farkas Lajos era mecanic de locomotivă, avea atunci, în anul ocupației, cam treizeci și doi de ani, mîinile scurte și groase, palmele late și bătătorite, iar degetele boante. La mîna stîngă avea trei degete cu vîrfurile zdrobite în ușă, în timpul interogatoriilor la care fusese supus de cînd îl arestaseră horthiștii. Totuși își păstra moralul, uneori se pornea să fredoneze cîntece populare transilvane. Într-o dimineață prinse a hori:

„Poticarășul mi-o spus
Leacuri de inimă nu-s,
De inimă este-un leac
Cetera și omul drag.“

Chiar de a doua zi de cînd intrase în această celulă, Farkas Lajos îl abordă pe Todor Godja cu felurite întrebări: de unde este, unde a învățat, dacă este căsătorit și are copii, ce vîrstă au copiii lui, ce gînduri de viitor are cu ei, adică înspre ce meserii vrea să-i îndrumeze. O clipă nu îl lăsa în pace. și asta pentru a-l ajuta să nu fie slăbit de tristețe. După vreo patru zile, văzînd că vecinul său nu prea mînca, adică deloc nu se atingea de mîncarea puturoasă care li se dădea în celulă, Farkas Lajos zise:

– Uite ce-i, domnule învățător, dacă vrei să fim prieteni, fă bine și mănîncă chiar dacă nu-s deloc plăcute zoaiele pe care ni le dau ticăloșii. Noi avem datoria să le supraviețuim, să trăim și după ce ăștia se vor hului și se vor duce de-a berbeleacul în hău, pieri-le-ar sămînța cît mai iute. Să fii sigur c-or să piară. Dumneatale zici că ai doi băieți. Că cel mai mare este înzestrat, talentat, că ai vrea să-l vezi medic, iar pe cel mai mic – inginer constructor de case. O să-i vezi! O să ajungi, trebuie să ajungi să-i vezi așa! Iar asta se va întîmpla după nimicirea fascismului. Pentru că să știi de la mine că cei mai mari ticăloși sînt fasciștii. De aceea, ești obligat să trăiești; ca să poți lupta.

Farkas Lajos îi devenise tot mai apropiat învățătorului. Godja avea strîngeri de inimă, era îngrijorat și nu-și mai găsea loc dacă pe Farkas Lajos îl țineau la interogatoriu prea multă vreme, peste un ceas... Cînd îl readuceau pe Lajos în celulă, bătut, schingiuit, cu fața tumefiată de lovituri, scuipînd nu arareori sînge, cu aproape toate degetele boante zdrobite în ușă de anchetatorii horthiști, Todor Gojda nu mai știa ce să facă și cum să-și ajute mai bine tovarășul de celulă. Îi punea comprese cu apă rece, își rupsese o cămașă ca să facă din ea fețe și să-l panseze pe omul de lîngă el, care îi devenise așa drag. Se cimentase în cîteva săptămîni între ei doi o sinceră și trainică solidaritate.

– Dumneatale, îl întrebă într-o zi pe Farkas Lajos, ai copii? De unde ești? Știe soția unde te afli?

Zîmbi trist celălalt.

– Sînt din Oradea. Am doi băieți frumoși, inteligenți, nu știu însă dacă mai merg la școală. Iar soția mea este muncitoare într-o fabrică de acolo... Cred că habar n-are unde mă aflu...

– Ei bine, trebuie să facem ceva, să-i dăm de știre...

– Dar cum?

– Cum, necum, îi vom da de știre... Soției mele i se dă voie să vină la mine la vorbitor... Prin ea îi vom trimite soției dumitale un mesaj, la Oradea. Știi ce, am o idee...

– Ce idee? se arătă încîntat și luminat de o nesperată speranță celălalt.

– Eu am un capăt de creion și-o bucățică de hîrtie. Scrie repede ce-ți dictez, nu-i vreme de pierdut, peste un ceas voi fi chemat la vorbitor...

Și-i dădu lui Farkas Lajos capătul de creion și bucățica de foiță de tutun, pe care acesta scrisese cu înfrigurare: „Dragă Helena, ia copiii și împreună cu aducătoarea acestui bilet plecați îndată la ea, în satul ei din Maramureș. Așteaptă acolo vești de la mine. Vă iubesc, Lajos".

În aceeași zi, Todor Godja strecură biletul soției sale. O săptămînă apoi nu mai auziră nici o veste „de afară". Lui Todor Godja, ocupanții horthiști îi cereau să dea o declarație de renunțare la cetățenia română și de loialitate față de regimul amiralului de apă stătută Horthy. Bineînțeles că n-ar fi semnat niciodată asemenea aberante declarații, mai bine mort, îi spunea lui Farkas Lajos, decît slugă la fasciști.

– Și eu tot așa aș face! – răspunse celălalt.

Abia peste trei săptămîni Todor Godja fusese anunțat că urma să aibă vorbitor cu soția sa. I se permise să primească și un mic pachețel cu mîncare. Gardianul care controla pachetele fusese mituit: soția lui Gojda îi dăduse o sticlă cu palincă. În răgazul scurt al vorbitorului, printre gratii, soția îi șopti: „Familia prietenului tău este în siguranță, i-am adus acasă la noi. Am pregătit cu Ionel al lui Astalîș sania cu cai. Săptămîna viitoare, marți, o să vă transfere cu o căruță, însoțiți de doi **csendöri,** dincolo de Tisa. Pe drum, csendörii or să se îmbete, am eu grijă de asta, iar voi doi fugiți și vă ascundeți la nenea Anton Ghimie, din Săpînța. Vă așteptăm acolo, cu sania și noi... Ionu al lui Astalîș cunoaște bine drumurile din munții Oașului...

Mergînd în celulă, îi povesti de-a fir în păr totul lui Farkas Lajos. Era mohorît, îngîndurat, nesigur...

– Oare ne va izbuti planul? se întrebă mai degrabă pe sine, vădit îngrijorat, nehotărît parcă, dacă să-l accepte sau ba. Căci dacă evadarea nu ne reușește, frate... știi ce ne așteaptă?...

– ...glonțul, răspunse dîrz Todor Godja. Și-aș vrea să te întreb ceva pe dumneatale, dacă vrei îmi răspunzi...

– Te ascult..

– Ești comunist?

Răspunsul îl primi simplu, firesc, așa cum de altfel se și așteptase:

– Da. Dar dumneatale? Ești sau ești pe cale să devii comunist?

Todor Godja zîmbi:

– Oricum, „universitățile mele de aici“ mă îndeamnă și mă îndrumă să devin comunist...

Își strînseră mîinile și se îmbrățișară ca doi buni tovarăși de idei și de luptă. Apoi desfăcură pachetul primit la vorbitor de la soția lui Todor Godja.

Evadarea decurse așa cum fusese plănuită. La fosta vamă de la Tisa, cei doi csendöri se îmbătaseră criță, uitînd de arestații pe care îi închiseseră într-un șopron, fără nici o altă pază. De unde cineva – n-au aflat cine, era un birjar bărbos și mut – i-a scos afară, i-a urcat în cocia lui cu prelata ridicată și-a mînat calul întins într-un trap des pînă la Săpînța, cale de aproape opt kilometri, oprind la casa lăturalnică a lui Anton Ghimie. Acolo n-au făcut popas nici o jumătate de ceas. Ninsese de două zile din belșug. Se mutară cu toții în sania lui Ionu lui Astalîș și luînd în piept vifornița care se întețea porniră spre munți. O zi se odihniră apoi în Negrești-Oaș. Și peste patru zile ajunseră la Cehu Silvaniei.

Evadarea izbutise. Cînd Farkas Lajos se despărți de Todor Godja, îi spuse simplu:

– Noi doi, tovarășe, o să ne mai întîlnim și după război. Lupta noastră, a comuniștilor, ne va apropia și mai mult...

– Să luptăm pînă la victorie! – îi răspunse Todor Godja. Moarte fascismului, moarte războiului!

– Fratele meu, tovarăș drag – îi mai spuse la despărțire Farkas Lajos –, aș vrea să ne reîntîlnim cînd va fi pace. Să știi că acasă la mine, la Oradea, am o livadă cu vișini și cireși... Cînd înfloresc, acolo e raiul pe pămînt. Ca și în grădina casei tale cu meri, caiși, prune și nuci. Eu, oricum, după război, te invit să-ți petreci concediul cu familia ta, la mine., La revedere, tovarăș drag!...

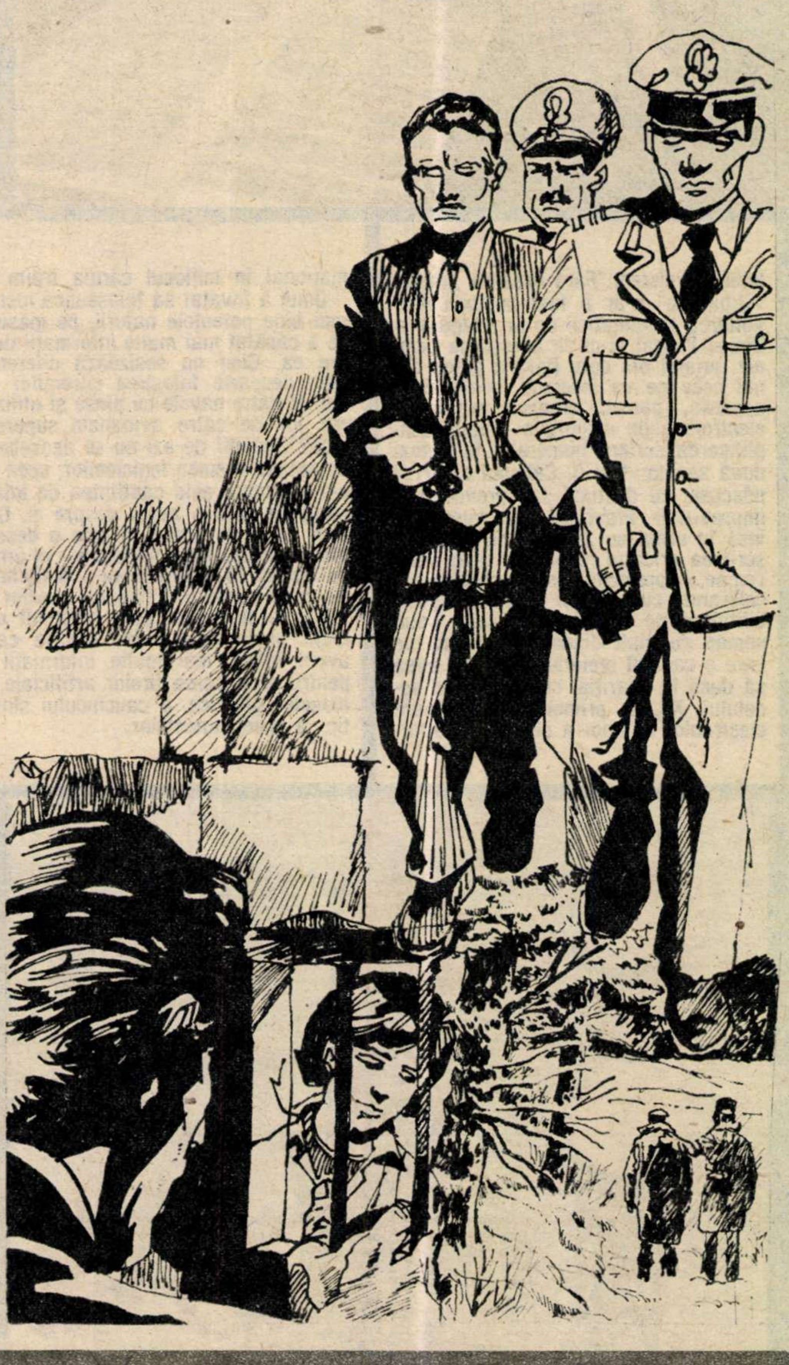

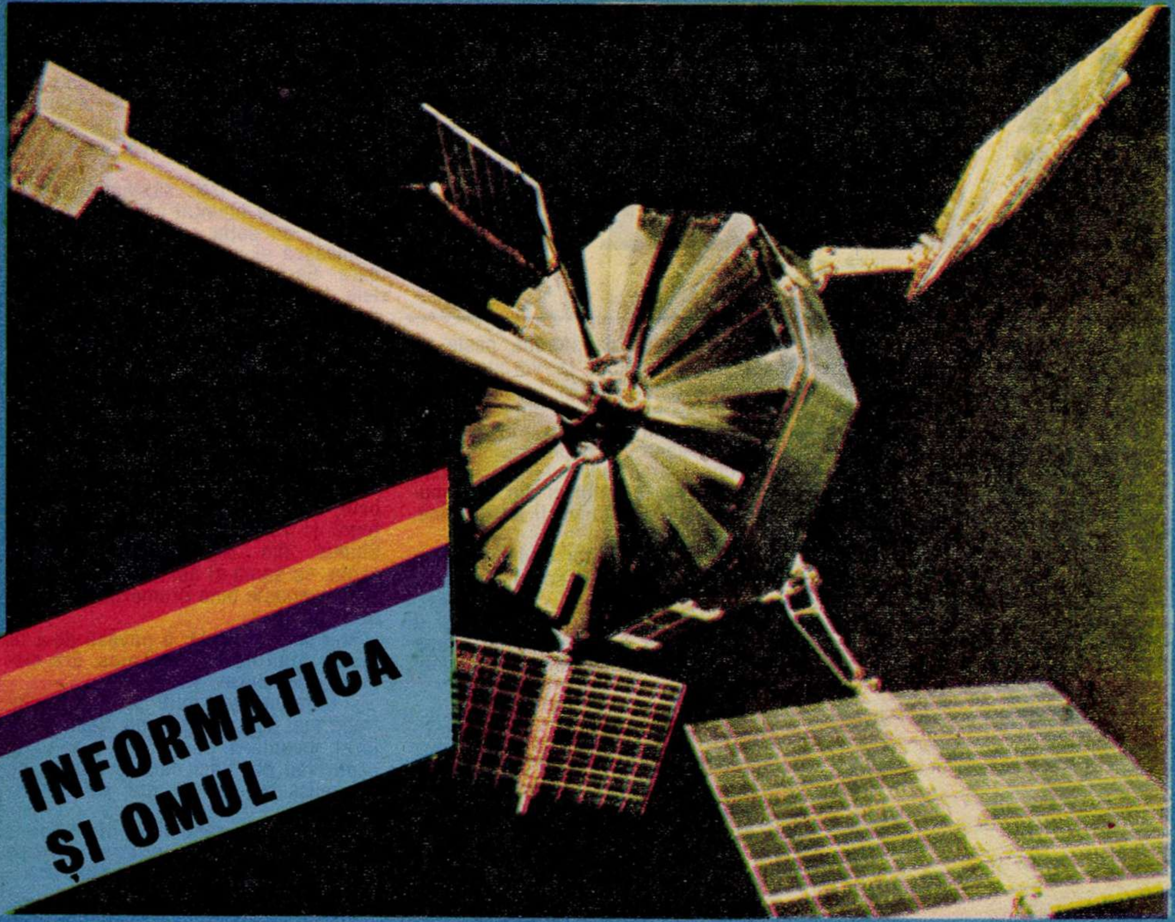

INFORMATICA ȘI OMUL

Oriunde ne-am găsi, orice am face, ne aflăm, în fiecare moment, sub o ploaie de informații. Strălucirea soarelui, culorile florilor, ciripitul păsărilor, gustul fructelor, zbuciumul valurilor și al vîntului, ascuțișul stîncilor se traduc pentru noi în tot atîtea mesaje privitoare la calitățile lucrurilor care ne înconjură.

Semnalele pe care le emite natura sînt o parte constitutivă a ei. Multă, foarte multă vreme, omul nu a fost capabil să ordoneze, să generalizeze informațiile, să sporească viteza de acumulare și de folosire a acestora. În epoca noastră însă, tocmai ca urmare a creșterii capacității de sesizare, captare, stocare și folosire a datelor oferite de natură, informația s-a dovedit cea mai bună mărturie a lumii despre ea însăși.

E vorba, firește, de acea lume care cuprinde și copacii, dar și cărțile tipărite pe hîrtia ce a fost fabricată din trunchiurile acestora... Se știe că omul s-a mulțumit multă vreme, să zicem, cu informațiile pe care copacul i le-a furnizat despre sine însuși: înălțimea și grosimea trunchiului, tăria și consistența lemnului, culoarea frunzelor și a scoarței, modificările lor în succesiunea anotimpurilor. Dar încă și mai multe a spus copacul oamenilor atunci cînd, din simplă sursă de informații despre sine, el a devenit mijloc de informație, furnizînd hîrtia pe care a devenit posibilă păstrarea (prin scris) a tot ceea ce generații și generații au aflat despre copaci. Despre copaci, și nu numai despre ei, deoarece orice mijloc de informare, odată obținut, își croiește propriul său destin, cu tot ce este previzibil și imprevizibil întrînsul...

Căci dacă considerăm, de pildă, drept previzibil destinul acelui mijloc de informare care sînt cifrele, – ele ne asigură măsurarea mărimilor –, atunci imprevizibil este sistemul de relații care se stabilește între cifrele înseși luate ca sistem. Fără această „imprevizibilitate“ n-ar fi fost posibilă dezvoltarea matematicii de la Pitagora la Blaise Pascal și de la aceștia la Leibniz, primul om care (fără a putea bănui ceea ce va însemna, peste timp, aceasta, pentru crearea mașinilor electronice de calcul), a propus simplificarea scrierii numerelor la numai două semne: 1 și 0. Calculul binar se născuse, cu destinul său previzibil și imprevizibil. Previzibil prin faptul că, însă în urmă cu 250 de ani, îngăduia scrierea oricărui număr cu doar două semne; imprevizibil pentru că abia accelerarea, cu ajutorul tehnicii, a posibilităților de combinare a celor două semne cu mult dincolo de viteza de care e capabil creierul omenesc, avea să ducă la apariția, către mijlocul secolului XX, a primelor calculatoare electronice și apoi a sistemului informațional în mijlocul căruia trăim.

Omul a învățat să folosească mereu mai bine potențele naturii, pe măsură ce a căpătat mai multe informații despre ea. Cine nu sesizează diferența care desparte folosirea curenților de aer de către navele cu pînze și utilizarea lor de către avioanele supersonice? Curenții de azi nu se deosebesc de cei din vremea fenicienilor; ceea ce s-a schimbat este cantitatea de informații pe care o avem despre ei. Oricine va fi de acord că este o deosebire esențială între folosirea – în urmă cu numai 100–120 de ani – a țițeiului în lămpile pentru iluminatul caselor și folosirea aceluiași țiței, moștenit din erele geologice, – dar despre care avem infinit mai multe informații – pentru producerea firelor artificiale, a maselor plastice, a cauciucului sintetic, a medicamentelor...

Cei care, în urmă cu numai 30 de ani, construiau calculatoare cîntărind o tonă și consumînd energie cît o locomotivă își puteau cu greu închipui că acești mastodonți vor folosi la altceva decît la simpla accelerare a unor calcule matematice. Astăzi însă, cînd plăcuțe mai mici decît mărimea unei unghii și conținînd mai mult de 600 000 de componente integrate sînt încorporate în sateliți de telecomunicații, roboți industriali, dispozitive de traducere, supercalculatoare de birou, analizatoare ultrarapide pentru laboratoare, dispozitive de conducere automată a avioanelor, vedem că lucrurile stau cu totul altfel. Dacă făurirea primelor unelte a însemnat pentru om prelungirea mîinii, ulterior descoperirea puterii aburului, a virtuților electricității, a energiei nucleului atomic a îngăduit aceluiași om o colosală amplificare a forței mușchilor și a capacității minții sale. Acum, aducerea în sfera cunoașterii a informaticii deschide omului o perspectivă cu totul nouă.

Vrînd cîndva să sugereze capacitatea omului de a reflecta și înțelege lumea, Blaise Pascal scria ca acesta, omul, este o „trestie gînditoare“. Aducînd la zi, ar trebui să spunem că, azi, fiecare dintre noi este în fapt „o antenă gînditoare“, antenă capabilă să recepționeze toate mesajele pe care i le transmite natura înconjurătoare, să înțeleagă și să folosească în interesul său aceste mesaje. Răspunderea ce revine fiecăruia este armonizarea acestor mesaje în așa fel ca tot ceea ce astăzi este încă aproximativ, nesigur, imperfect ca gînd, ca intenție, ca realizare să capete rigoarea, precizia, forma superioară a desăvîrșirii.

Omul este singurul sistem care poate emite mai multă informație decît primește. Era informaticii nu poate reprezenta altceva decît transformarea mesajelor primite de la natură în soluții pentru problemele complexe care ne stau în față. Un om informat este un om avertizat – spune o veche și înțeleaptă vorbă. Dar cînd toți oamenii vor fi informați despre toate? Poate că însăși istoria își va schimba conținutul: ea va fi alcătuită, pe lîngă datele certe despre trecutul omenirii, din date tot atît de certe despre viitorul acesteia...

RADU ȚIULESCU

Almanah
DE VACANȚĂ

Uf, căldurile...

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1									■		
2						■		■			
3										■	
4				■				■			
5	■		■								■
6		■				■					
7					■		■		■		
8								■			
9				■						■	
10					■						
11								■			

ORIZONTAL: 1) Artist plastic francez, autorul picturii „Vara“ de pe plafonul galeriei lui Apollo de la Luvru. Radu Vasile. 2) A practica unul din sporturile îndrăgite ale verii. A se scăda. 3) Poezia „Vara în capitală“ aparține acestui poet român. 4) Fruct din insulele Antile. Ieșiți din apă. Puternic stat în sudul Chinei antice. 5) Stă pe jăratic (fig. pl.). 6) Nu-s buni. Apă gazoasă. 7) Poet ardelean, autorul poeziei „Vara“. Din tren. 8) Compozitorul italian al cavatinei „Marea“. Un ștrand ad-hoc. 9) Acela. Sori. 10) La malul mării. Trecut prin foc. 11) În zare. Ajuns la umbra brazilor!

VERTICAL : 1) Compozitor român, semnatarul compoziției vocale „Pe cînd soarele de vară“. Pictor căruia îi aparține pînza „Farul de la Mangalia“. 2) Lipite. Strîns legat de... soare. 3) Onomatopeea șoricelului. A se ivi soarele. 4) Avantaj (fig.). Orășel în Ungaria. Marinescu Zița. 5) Pe marginea apelor. Sînt. 6) Stațiune balneară pe Coasta de Azur. Nume masculin. 7) Caniculă. Acest (reg.). 8) Dimie. Dintr-un salt. 9) Blană de vidră. Localitate în Australia. 10) Soarele vechilor epipteni. „Pierde-vară“ este unul din liedurile acestei cunoscute compozitoare. Vai! 11) Muzician român, creatorul compoziției corale „Grînele vara se coc“. Puternic încălzit.

DICȚIONAR: ATT, TJU, GACS, EZA, IEST, LEES.

CERCURI STROBOSCOPICE

Redesenați întocmai cele două imagini circulare (sau numai una) pe bucăți de carton alb, mărindu-le în așa fel încît diametrul fiecăreia să fie de 150 pînă la 250 mm. Puteți executa lucrarea și prin reproducere fotografică. Decupați apoi cercurile (îndepărtînd surplusul de hîrtie din jur) și fixați-le, pe rînd, pe platanul unui picup. Așezați aparatul în poziție verticală și porniți-i motorul la viteza de 33 de turații. Instalați-vă în fața discului și priviți în centrul desenului aflat în mișcare de rotație. Veți vedea niște imagini uimitoare! Măriți apoi turația discului la 45 de rotații și încercați din nou.

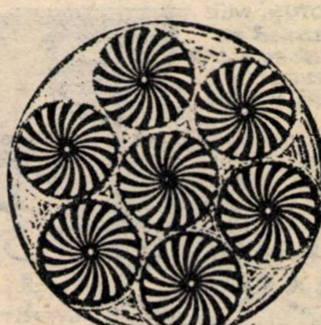

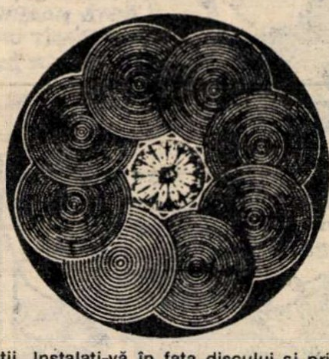

Aceste desene — numite cercuri stroboscopice — au fost inventate acum aproape o sută de ani de către profesorul Silvanus Thompson de la Universitatea din Bristol (Anglia), stîrnind un interes deosebit.

PRIMA DEZLEGARE

TRIVERBUL

Triverbul este problema enigmistică a cărei soluție este formată din trei cuvinte. El se prezintă sub forma unor semne grafice, litere, cifre sau imagini, care, interpretate și citite într-o ordine logică, dau la dezlegare o soluție compusă din trei cuvinte.

Cheia triverbului, indiferent de forma sa, conține trei cifre separate între ele prin virgulă. Fiecare cifră indică numărul de litere al cuvintelor din care este compus jocul. Triverbul are și un titlu, ales din sfera în care se încadrează soluția.

Ca și la biverb, cuvintele componente ale triverbului trebuie să aibă o legătură logică între ele sau să formeze o scurtă propoziție. Este de preferat ca nici o literă să nu rămînă nelucrată sau neinterpretată (la dezlegare), deci în afara construcției propriu-zise a jocului.

În evoluția sa triverbul a cunoscut trei forme: clasică, ligamentată și eterogenă. Să luăm două exemple.

LA PIAȚĂ
(Triverb: 5,7,5)

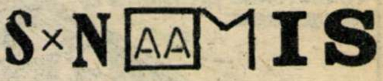

Este un triverb clasic, alcătuit din trei monoverbe de sine stătătoare: S-ORI-N/ CU-M-PAR-A/ CA-I-SE.

Forma eterogenă prezintă o parte din construcție ca monoverb, respectiv primul sau ultimul dintre cuvinte, celelalte fiind ligamentate.

LA ALEGERE
(Triverb: 3,4,3)

IDIA

Dezlegarea acestui triverb este următoarea: D-INTRE-I/UN-A. Se vede că DIN și TREI sînt ligamentate prin ÎNTRE, iar UNA este un monoverb de sine stătător (Un-A).

ȘAH ȘI MATEMATICĂ

În figură vedeți o tablă de șah pe care se află opt regine plasate în așa fel încît nici una din ele nu este „în gardă“ cu alta.

Încercați să descoperiți alte posibilități de aranjare a celor opt piese astfel încît să se respecte starea de... bună vecinătate.

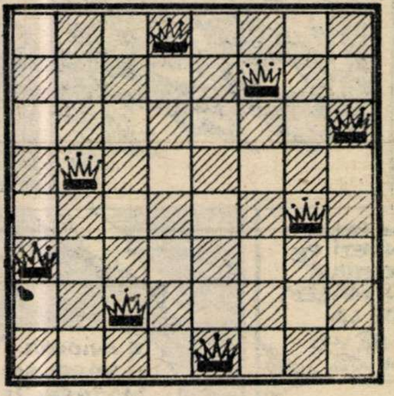

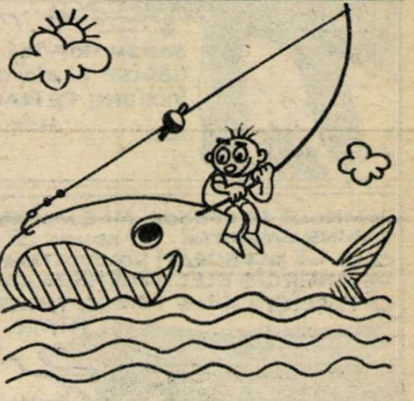

Cutezătorii

Redactor șef MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție OVIDIU ZOTTA;
Responsabil de număr IOAN DONCA; Prezentarea artistică POMPILIU DUMITRESCU;

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia“. TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA“ — Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64—66“.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. **Index 41836 12 pagini 1,50 lei**

SCENARIU: SANDU ALEXANDRU DESENE: PUIU MANU

OPERATIUNEA "CER SENIN" 7

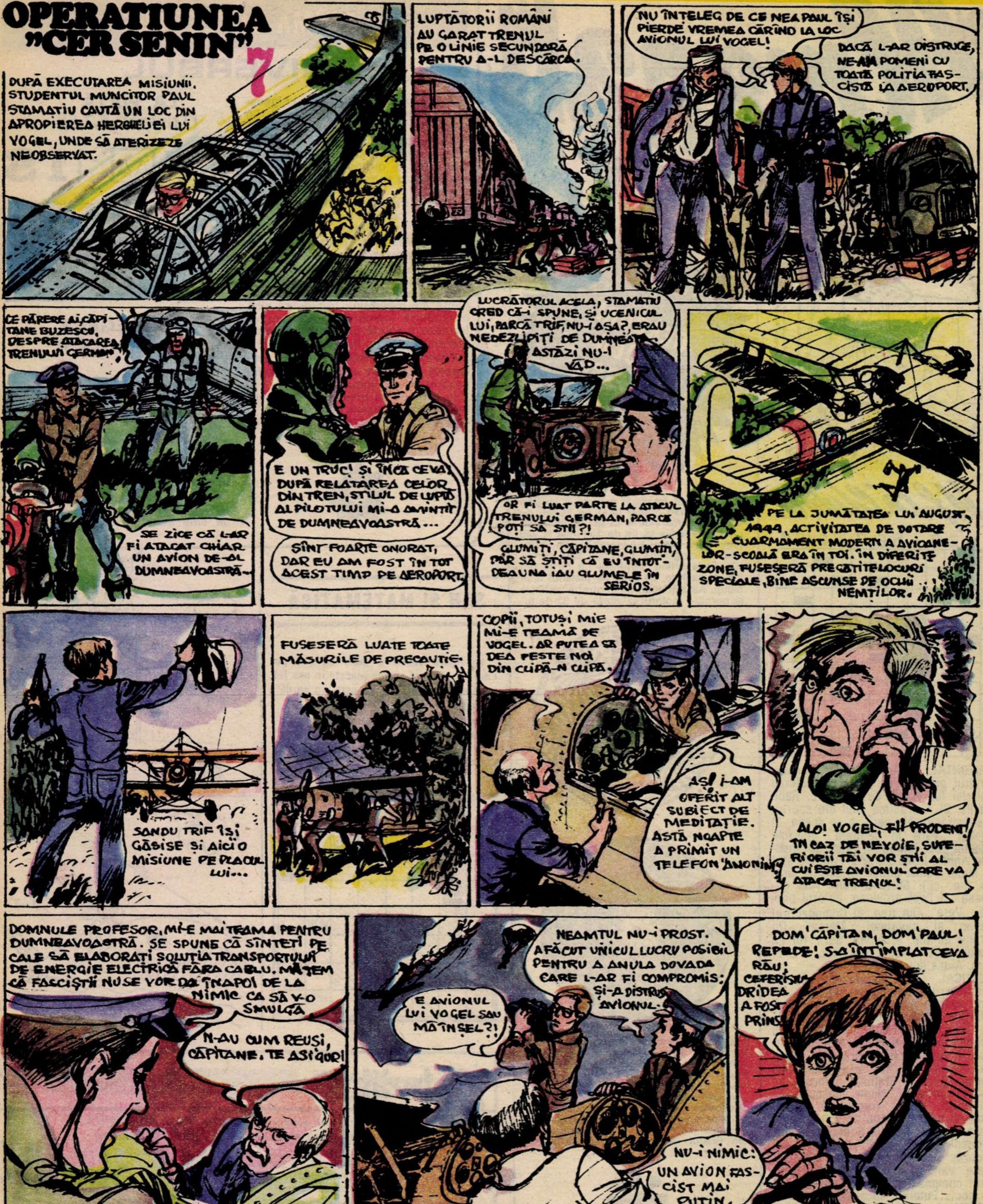
DUPĂ EXECUTAREA MISIUNII, STUDENTUL MUNCITOR PAUL STAMATIU CAUTĂ UN LOC DIN APROPIEREA HERGHELIEI LUI VOGEL, UNDE SĂ ATERIZEZE NEOBSERVAT.
LUPTĂTORII ROMÂNI AU GARAT TRENUL PE O LINIE SECUNDARĂ PENTRU A-L DESCĂRCA.
NU ÎNTELEG DE CE NEA PAUL ÎȘI PIERDE VREMEA CĂRÎND LA LOC AVIONUL LUI VOGEL!
DACĂ L-AR DISTRUGE, NE-AM POMENI CU TOATĂ POLIȚIA FASCISTĂ LA AEROPORT.
CE PĂRERE AI, CĂPITANE BUZESCU, DESPRE ATACAREA TRENULUI GERMAN?
SE ZICE CĂ L-AR FI ATACAT CHIAR UN AVION DE-AL DUMNEAVOASTRĂ...
E UN TRUC! ȘI ÎNCĂ CEVA: DUPĂ RELATAREA CELOR DIN TREN, STILUL DE LUPTĂ AL PILOTULUI MI-A AMINTIT DE DUMNEAVOASTRĂ...
SÎNT FOARTE ONORAT, DAR EU AM FOST ÎN TOT ACEST TIMP PE AEROPORT.
LUCRĂTORUL ACELA, STAMATIU CRED CĂ-I SPUNE, ȘI UCENICUL LUI, PARCĂ TRIF, NU-I AȘA?, ERAU NEDEZLIPIȚI DE DUMNEATA... ASTĂZI NU-I VĂD...
OR FI LUAT PARTE LA ATACUL TRENULUI GERMAN, PARCĂ POȚI SĂ ȘTII?!
GLUMIȚI, CĂPITANE, GLUMIȚI, DAR SĂ ȘTIȚI CĂ EU ÎNTOTDEAUNA IAU GLUMELE ÎN SERIOS.
PE LA JUMĂTATEA LUI AUGUST, 1944, ACTIVITATEA DE DOTARE CU ARMAMENT MODERN A AVIOANELOR-ȘCOALĂ ERA ÎN TOI. ÎN DIFERITE ZONE, FUSESERĂ PREGĂTITE LOCURI SPECIALE, BINE ASCUNSE DE OCHII NEMȚILOR.
SANDU TRIF ÎȘI GĂSISE ȘI AICI O MISIUNE PE PLACUL LUI...
FUSESERĂ LUATE TOATE MĂSURILE DE PRECAUȚIE.
COPII, TOTUȘI MIE MI-E TEAMĂ DE VOGEL. AR PUTEA SĂ DEA PESTE NOI DIN CLIPĂ-N CLIPĂ.
AȘ! I-AM OFERIT ALT SUBIECT DE MEDITAȚIE. ASTĂ NOAPTE A PRIMIT UN TELEFON ANONIM.
ALO! VOGEL, FII PRUDENT! ÎN CAZ DE NEVOIE, SUPERIORII TĂI VOR ȘTII AL CUI ESTE AVIONUL CARE VA ATACAT TRENUL!
DOMNULE PROFESOR, MI-E MAI TEAMĂ PENTRU DUMNEAVOASTRĂ. SE SPUNE CĂ SÎNTEȚI PE CALE SĂ ELABORAȚI SOLUȚIA TRANSPORTULUI DE ENERGIE ELECTRICĂ FĂRĂ CABLU. MĂ TEM CĂ FASCIȘTII NU SE VOR DA ÎNAPOI DE LA NIMIC CA SĂ V-O SMULGĂ.
N-AU CUM REUȘI, CĂPITANE, TE ASIGUR!
E AVIONUL LUI VOGEL SAU MĂ ÎNȘEL?!
NEAMȚUL NU-I PROST. A FĂCUT UNICUL LUCRU POSIBIL PENTRU A ANULA DOVADA CARE L-AR FI COMPROMIS: ȘI-A DISTRUS AVIONUL.
NU-I NIMIC: UN AVION FASCIST MAI PUȚIN.
DOM' CĂPITAN, DOM' PAUL! REPEDE! S-A ÎNTÎMPLAT CEVA RĂU! CEFERISTUL DRIDEA A FOST PRINS

(va urma)

În acest număr:

- **FORUM '84**
- **REPORTERII NOȘTRI TRANSMIT DE LA MARILE ACȚIUNI ALE VACANȚEI**
- **JURNAL DE TABĂRĂ**
- **SPORT, CURIOZITĂȚI, JOCURI**

32

Cutezătorii

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI
PIONIERILOR

JOI, 9 AUGUST 1984,
ANUL XVIII (NR. 879)

FORUM'84

Întîlnire între membri ai Biroului și Secretariatului C.C. al U.T.C. și participanții la Forumul Național al Pionierilor

Participanții la cel de al XII-lea Forum Național al pionierilor, care și-a desfășurat lucrările între 25 iulie și 7 august la Craiova, au avut, în ziua de 2 august a.c., o întîlnire cu membri ai Biroului și Secretariatului C.C. alU.T.C. și cadre ale organizațiilor de tineret din județul Dolj.

În cadrul întîlnirii, tovarășul Nicu Ceaușescu a prezentat preocupările actuale ale Uniunii Tineretului Comunist privind educarea comunistă, revoluționară, prin muncă și pentru muncă a tineretului și copiilor, creșterea contribuției tinerei generații a patriei în înfăptuirea Programului partidului, a sarcinilor dezvoltării economico-sociale a României socialiste. Relevînd principalele căi și modalități de acțiune a organelor și organizațiilor de tineret și copii în procesul de instruire, educare și formare în spirit comunist a tinerei generații, primul secretar al C.C. al U.T.C. a subliniat necesitatea creșterii eficienței întregii activități desfășurate în spiritul și pe baza documentelor de partid, a indicațiilor și orientărilor date de secretarul general al partidului pentru întîmpinarea cu rezultate deosebite a măreţelor evenimente din viața social-politică a țării: sărbătorirea a 40 de ani de la revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August 1944 și cel de al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român.

În cadrul întîlnirii s-a subliniat necesitatea perfecționării formelor și metodelor folosite de organizațiile U.T.C. și de pionieri în domeniul pregătirii teoretice și practice, pentru muncă și viață a tuturor copiilor și tinerilor, participării lor tot mai active la conceperea și desfășurarea activităților cultural-educative, sportive, turistice și de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei.

În continuare s-a relevat importanța cunoașterii de către întregul tineret al patriei a proiectelor de directive ale Congresului al XIII-lea al P.C.R., necesitatea angajării ferme a tuturor tinerilor și copiilor, împreună cu întregul nostru popor la îndeplinirea exemplară a hotărîrilor ce vor fi adoptate.

În cursul zilei participanții la Forum au vizitat unități economice din municipiul Craiova și s-au întîlnit cu tineri și cadre ale U.T.C., realizînd un amplu schimb de experiență cu privire la activitatea pe care o desfășoară organizațiile U.T.C. și de pionieri.

FORUM '84
CRAIOVA

Încheierea lucrărilor Forumului Național al Pionierilor

Marți, 7 august, s-au încheiat la Craiova lucrările celui de-al XII-lea Forum Național al Pionierilor, amplă manifestare politico-educativă a autoconducerii și democrației pionierești, care a avut loc sub genericul „Spre comunism înaintăm pe drum de glorii".

Desfășurîndu-și lucrările în climatul de puternică efervescență creatoare, în care întreaga noastră națiune se pregătește să întîmpine cu noi fapte de muncă marile evenimente social-politice și istorice ale acestui an jubiliar cu adînci semnificații în conștiința întregii noastre națiuni — cea de-a 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă și Congresul al XIII-lea al partidului —, Forumul Național al Pionierilor s-a constituit într-o nouă și elocventă manifestare a dragostei și recunoștinței pe care cea mai tînără generație a țării o poartă partidului și poporului, tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii, cel mai iubit și stimat părinte și îndrumător al copiilor și tineretului, tovarășei Elena Ceaușescu, pentru excepționalele condiții de viață și educație de care se bucură în țara noastră.

În cadrul Forumului Național au fost aleși pionierii membri ai Consiliului Național al Organizației Pionierilor, locțiitorii președintelui Consiliului Național, membrii Comisiei centrale de cenzori și au fost desemnați pionierii care fac parte din Comisia Organizației Șoimii Patriei.

Într-o atmosferă de puternic entuziasm și vibrantă angajare patriotică, participanții la Forumul Național al Pionierilor au adresat o telegramă **tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România.**

„SPRE COMUNISM ÎNAINTĂM PE DRUM DE GLORII"